உ

1469

சிவமயம்.

பரிபாஷைத்திரட்டு.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்தது

1280

இஃது

ஆறுமுகதேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டு

ஆதி

இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898

[illegible]

[illegible]

உ

கடவுள் துணை.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்குந் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில் சென்னை பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை நாராயணமுதலி வீதி (52)-வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபித் திருக்கும் வாணீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில் நானாவித பெரியபுஸ்தகங்களும் நூதனமாய் இப்போது அச்சிட்டிருக்கும் இந்துபால வைத்திய போதினி மனோரஞ்சித நாடகம் பழனியாண்டவர் பவனிவிலாசக்கும்மி இன்னும் மநேகவித புஸ்தகங்களும் அச்சிட்டிருக்கிறபடியால் வேண்டியவர்கள் ஷை அச்சுக்கூடத்தில் விலை சரசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அராபிக்கதை படத்துடன்	2	0	0
ஷை நல்ல கிளேஸ்கடிதம	2	8	0
ஸ்கந்தபுராணவசனம படத்துடன்	2	8	0
பாகவதவசனம்	1	8	0
ஷை திக்குகடிதம்	2	8	0
ஷை கிளேஸ்கடிதம்	3	0	0
அகஸ்தியர் தேவாரத்திரட்டு திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டும் படத்துடன் நல்ல கிளேஸ்கடிததில் திருத்தமான பதிப்பு	1	8	0
அகஸ்தியர் வாதகாவியம் 1000	1	0	0
யூகமுனி பெருநூல் வைத்தியகாவியம் ...	1	0	0
அகஸ்தியர் நாலுகாண்டஞாலம்	0	12	0
ஷை நல்ல கிளேஸ்கடிதம்	1	4	0
அகஸ்தியர் வைத்தியசில்லறைக்கோர்வை ...	0	14	0
அகஸ்தியர் வாதசௌமியம்	0	12	0
திருவாதவூரர் புராணம் படத்துடன் நல்ல கிளேஸ்கடிதம் திருத்தமானபதிப்பு	0	12	0
ஹிந்துபாலவைத்தியபோதினி	0	10	0
வி-பி. போஸ்டேசார்ச்சு	0	3	0
சந்திரநாடி	0	10	0
திருவாசகம் கிளேஸ்கடிதம் படத்துடன் ...	0	8	0
மனோரஞ்சித நாடகம	0	6	0
பூசாலி பாட்டு	0	4	0
பழனியாண்டவர்பவனிவிலாசக்கும்மி	0	2	0
பரமபதசோபானபடம் கிளேஸ்கடிதம்	0	1	0

இப்படிக்கு

ஸ்ரீ ஆ-இரத்தினவேலுமுதலியார்.

உ

கணபதிதுணை.

1469

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

முதற்காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானை தயத்துப் பரஞ்சுட ருலகுக்கெல்லாம்
திரமதா வுதித்த ஞான திவாகரன் றிருத்தாள் காப்பு
வரமதாம்வகாரயோக மறைப்புனற் பாடையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாற்செய்ய முருகனைங்கரர்தாள்காப்பே.

பாயிரம்.

காப்பென வுரைததவாதக் கணக்கொரு லட்சந்தன்னைச்
சேர்த்தது பாதியாகத் திரட்டியே நூலையெல்லாம்
நாற்பத்து மூன்றுமொன்று நடத்திய காண்டந்தன்னைப்
பார்த்திடி னைந்நூறாகப் பாடைநூல் படித்திட்டானே (௧)

படிக்குமிந் நூலுக்காப்பாம் பராபர மொன்றேயல்லால்
மடத்தினி லுள்ளசித்தர் வாசநூ லிதற்கொவ்வாது
குடத்தினிற் றீபம்போலுங் கூறுநற் சித்தர்பாடை
இடத்தபொன் மேருவுச்சித் தீபமா மிந்நூலன்றே (௨)

இந்நூ லைந்துகாண்டத் தியம்பிய கருவேதென்றால்
சந்தேகந் தீர்க்கவேண்டித் தமிழ்க்கவி யைந்நூற்றுக்குள்
மந்திர வாதயோக மணிபஞ்சி கரணமார்க்கம்
சிந்தைசெய் வகாரபாடை தீட்சையுஞ் செப்புமாதோ (௩)

நூல்—வேறு.

செப்பியதோர் வகையென்ன நூலின்மேலாந் - தீட்சையொடு வைபாகஞ் சேர்மானங்கள், தப்பிலாக்குருமுடிக்குங் கருமானங்கள்-தத்துவபஞ் சீகரணந் தாக்கோக்கும், ஒப்புவமையில்லாத மவுனக் கூறே - யுறுதியுள்ள வட்டாங்க யோகக்கூறு, மெய்ப்புடைய காய கற்ப சமாதிக்கூறு - வெறியேறியோமெலி வேதைக்கூறே. (௪)

கூறான காலங்க ளிடைபாகங்கள் - குருவிட பக்குவங்கள் பிர மாணங்கள், பேறான சித்தியிலே யிருபத்தைஞ்சும்-பிரபலமா நான் மறைவுச் சந்தேகங்கள், தேறாக வெளியிட்டுச் சொன்னவாற்று - னி கண்டெனவுஞ் சிந்தனைத நினைவுள்ளவைத்தார், ஆறாயிரமாறுநூறுங் கற்பநூறு - மாயிரமு முந்நூறு மடக்கஞ்செய்யே. (௫)

அடக்கமுள்ள சூத்திரங்க ளின்னுங்கேளு - வாயிரத்தெட்டு நூறைந் நூற்றின்மேலான், றடலுங்கருணையிருப்பத் தொன்றெ ண்பத்தொன்-றுற்பதி னொன்றென்று நானூற்றொன்று, கோதறுசீர் மதிவெண்பாக் கவிதைநூறு - குருநூலும் பதுமாதுவோர் கோவை யாகக், கிடைப்பதிலே பூர்வநலப் பயனுமெய்துங் - கிடைத்திடினிந் நூல்பதனங் கெதிகொளவோர்க்கே. (௬)

தெரியறியாப் பாவிகட்கிந் நூற்கிட்டாது - கிருபையுள்ள ஞா னிகட்கே யெய்துமெய்தும், பரியரியு நன்மவுன யோகிகட்கே- பரி சுத்த நூலிதுதான் பதனம்பண்ணு, விதியிலையென் றெண்ணாதே நூலைத்தேடு - விண்விண்டு பேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம், நீ திதருவா ருபசார நீக்கிப்போடு - நினைவுகொண்டு சூத்திரத்தி னிலை வைப்பாயே. (௭)

நினைவிலே யிருப்பதொன்று சொல்வதொன்று - நெஞ்சிரக்க மில்லாத சித்தர்பாடை, கனவிலே கண்டபொருள் போலவப்பா-கா ட்டினார் சூத்திரத்திற் கபடமாக, அலைவிலே யிருபிசெல்லா வாறு போல - வவர்தமொழிக் கெதிர்மொழிசொல வாருமில்லை, பனிமை கம்பி யுழுநவன்றன் கதையைப்போலப் பாடினார் மறைபொருளைப் பாடினாரே. (௮)

பாடுகின்ற சித்தர்சம நூல்களெல்லாம் பரிபாடை தெரியாத பாவியோர்க்கு, நேடுகின்ற பொருளழியச் சொன்னதல்லால் - தி

ளையளவு பொன்காணச் சொல்லவில்லை, விடிமுந்துமாடிமுந்துள்ளசெம்பொன் - வேணதெல்லாந் தானிழந்து மெய்தோன்றாமல், காடுறைந்து போவதற்கோ பெரியோர்சொல்வார் காணாமற் புதைத்தசொல்லைக் கண்டுதேறே. (௯)

கண்டுகண்டு தேறினவ ரனேகருண்டு - கருவறிந்து செய்தவர்களனேகருண்டு, தொண்டுசெய்து பெற்றவர்களனேகருண்டு - தொல்லையென்று விட்டவர்களனேகருண்டு, விண்டுசொலா தடங்கினவரனேகருண்டு - விண்ணரிசுட்டுத்திரிவா ரனேகருண்டு, பண்டுவிட்ட குறைகள்வந்து சேர்ந்ததானாற் - பலிக்குமல்லால் வீணருக்குப் பாழதாமே. (௰)

பாழ்நெஞ்சு பெற்றகருமிகளெல்லாரும் பாரதனில் - ரசவாதமறிவோமென்று, நாளிலொருவர்க்கொருவ ருறவுகூடி - நயமிகலாச் சூத்திரங்க ளன்றாய்ப்பேசி, நீள்புவியி லென்மையொப்பா ரொருவருண்டோ - நீரறிந்த வித்தைவெகு கோத்தியென்றாங், தாள்பெறாதற் கும்பகா மறிவோமென்றுஞ் - சாராயந் தனைக்குடித்துச் சண்ணுவாரே. (௰௧)

சண்ணினதே யல்லாமற் சூத்திரத்தின் - சமுசயங்க டாந்தெளிந்து சார்ந்தோரில்லை, எண்ணியெண்ணி யவரவர்க டமதுபுத்திக்கேற்றபடி பார்த்தலைந் திடைவதல்லால், மண்ணிலெழு பிறப்பாரும் பிரமகற்பம் - வாலைவிட்டுக் கீழிறங்குங் கற்சுண்ணம்பும், விண்ணவர்க்கு மருந்தான சாரைப்பாம்பும் - வெளியிலவெளி யானவர்க்கே விள்ளுந்தானே. (௰௨)

விள்ளுமே யாதியிலே யொளியுமாச்சு - வெங்கமுலா மறுபிறப்பு நீலமாச்சு, கள்ளமதா யிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு - காக்கைகொண்டு மறுபிறப்பு வெள்ளையாச்சு, துள்ளியது பின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு - தோகைமயி னிறமாச்சு மறுபிறப்பில், உள்ளபடி கடைசியெழு பிறப்பிற்றானு - முயர்கோழி முட்டைநிறம் படிகமாச்சே. (௰௩)

படிகமென்ற வண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம் - பார்க்கவென்று லாகாசப் பிரமலிந்து, குடியிருக்கு மிடந்தானே பூமியானுங் - கொண்டவினை லவதரித்த குருநாதையா, அடியறிந்தா லதிலங்கிழே வான வுண்ணி யக்கருவைக் கண்டவனே யருள்மெய்ஞ்ஞானி, திடமான

மூபிறப்பாய் நின்றமூர்த்தி - சித்திரையின் வெண்சாரைச் செழுந்தண்ணீரே. (௧௪)

தண்ணீருஞ் சுண்ணாம்புந் தானேசேர்ந்தாற் - சகலசித்துக்கை வசமாய்த் தானேசிக்கும், மண்ணும் விண்ணு மொன்றுமானால்-வாதமடா வெளியாச்சு மாய்கைபோச்சு, பெண்ணும் புருடருமே சேர்ந்தாரானால் - பிள்ளையொன்று பொன்போலே பிறக்கலாச்சு, கண்ணும் பிள்ளைபிதா சூரியன்றான் - கனலிலே பிறந்தவகை காட்டினேனே. (௧௫)

காட்டினேன் சிருட்டிசெய்யப் பிரமனென்றுங் - கற்சுண்ணம் பிரமகெற்பக் கல்லாமென்றும், மூட்டினேன் மூலவிந்தயனேபூமி-மூச்சில்லை பேச்சில்லை பவுனத்தாயாங், கோட்டிகொள்ளு நான்முகத்தன் வயிற்றுக்குள்ளே - குடியிருக்கா னுருத்திரனு மாலுங்கூடி, ஆட்டுகிற வாட்டெல்லாம் பிரமசித்தே - யவன்பிறப்புப் பூசுவங்கி சதனைக்கேளே. (௧௬)

அங்கிசத்தில் வந்ததுதான் மண்ணேயாச்சு - தப்பூதமொருமுளையங் குதிக்கலாச்சு, பங்கிட்ட வம்முளையே யிலைபூவாச்சு பருமலோ காய்பழமாம் விந்துமாச்சு, திங்களெனும் விந்ததுதான் நாதமாச்சு-தெளிந்தரசந் தானுமுருண்டுதிரமாச்சு, சங்கையில்லா துடலாச குபிருமாச்சு - தன்னுடலிற் சிவசேர்ந்து கோடியாச்சே (௧௭)

கோடியென்று லெத்தனையென் றுரைப்பேனையா - கூர்ந்துபார் நாலுவித்யோனிக்கூத்தை, ஆடிநின்ற மகாபூத மனை... பனே பிறந்ததுகான் பிண்டவித்துச், தேடிநின்றவிலைமேல ... குள்ளேயே - செலங்குதித்துப் பனிநீர்போற் செயிராசு, தேடுவோர் பிரமகெற்பக் கற்சுண்ணமடுக் - குயர்ந்தசிவ தீட்சையிற் செயநீரமே. (௧௮)

செயநீருஞ் சுண்ணாம்புஞ் சேர்ந்துகொண்டாற் - சிவசிவாகுருவாச்சு சிவனுமாச்சு, மயமான முப்பூவென் றுரைத்தசெய்தி வகை தெரியச் சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ, தயவாக நானுரைத்தேனிக்கமட்டுஞ் - சமுசயங்கடரவென்றுற் கடைக்காண்டம்பார், உயிரிருக்கு மிடந்தானே பிரமகெற்ப - முடலிருக்கு மிடந்தானே பிண்டவித்தே. (௧௯)

விந்துக்கு ணிந்தரச மப்பமாச்சு - விண்ணிழிந்து வந்தரச முப்புமாச்சு, சத்தித்த விடந்தனிலே யெல்லாமுண்டு - சாகாதகா ருனே சவுக்காரந்தான், புத்திக்குத் தோன்றுதேற் புலத்தியாகேள் - பொருளாயிந்த நூனமுடிவுக் கடைக்காண்டம்பார், இத்தைவிட்டு நூல்பாடை யாதிபுப்புக் - கெடுத்தபரி பாடையெல்லா மியம்புவேனே. (௨௰)

இயம்புகிறேன் சித்தர்கம நூலின்பாடை - யிலக்குண்டோ கணக்குண்டோ ரசவாதத்தில், சுயமென்ற வுப்புக்குச் சித்தர்கூடிச் - சொன்னவொரு பாடையெல்லாஞ் சொல்வேன்மைந்தா, பயம்பிடிக்குஞ் சித்தர்கடங் கோபத்தாலே - பழிவருமென் றான்மேலே பாரம்வைத்து, நயம்பெறவே சொல்லிவைத்தே னுந்நூற்றுள்ளோ - நாதர்கடா மெல்லாங்கடிந்து நகைத்திட்டாரே. (௨௧)

நகைத்தவர்க ளாரென்றாற் புலத்தியாகே - ளைவரான சித்தர்முதற் பதினெண்பேரும், செகத்திலுறு மால்களைகஞ் சாலசித்தர் - திருமூலர்க்குமற்றச் சித்தரெல்லாம், பகைத்தெங்க ளூர்ப்பாடைக் கருவையெல்லாம் - பாரதனிற் கொள்சொலப் பாவம்போமோவென, அகத்தியமா முனியுனக்குத் தெரியாதோதான் - மைந்நூறுங் குருகாமறை வென்றருளினனே. (௨௨)

நூற்கோவை.

அருளினவோர் மைந்நூறும் யாருக்கென்று - வகங்கூடக்கமெஞ் ஞானியருள்பெற்றோர்க்குக், குருமுகமாய்க் கொடுப்பதல்லால் மற்றோர்கையிற் - கொடுத்தவர்க்கும பெற்றவர்க்குஞ் சாபங்கூறிப், பெருமையுள்ள சித்தர்தமை வணங்கிப்போற்றிப் - பிரமன்றனுக்கரவு தன்னுலிந்நூல், கருவறிய ஞானிகட்கே வெளியிட்டேனா - னைகையடக்கமாகவைத்துக் கண்டுதேறே. (௨௩)

தேறவேயிந்நூலின் பொருளாயக்து - செப்பினனு மோகரிஷி யைந்நூற்றொன்று, கூறவே நந்திசொன்ன மூந்நூற்றொன்றும் - குருமுறைக்குப்பிகத்தெளியாங் கொடுக்கொணுதால், ஏறுகின்றகொங்கணவ னெண்ணூற்றுக்கு - ளியம்பினன் மணிமுறைகளெடுத்துச்சொன்னன், பேறுபெற வேண்டுமென்றாற் பின்னோர்கட்கும் - பிள்ளைசொன்ன வெண்ணூறு மெளிப்பாமே. (௨௪)

பார்க்கின்ற மூலமொண் ணாயிரத்திற் - பாடினூர் கற்பவிதி யிர
ண்டாஞானை, மார்க்கமதைச் சட்டைமுனி போகதீட்சை - மறைப்
பிலையென்றுசொல்லிக் கிழித்துப்போட்டான், ஏற்கவே பூசைவிதி
மார்க்கமெல்லா-மெடுத்துரைக்கான் போகனுமே ழாயிரத்தில், தோ
ற்றியக்க வகையெல்லா மிகத்துலபோற் - சொல்லாது பிரமகெற்ப
த் தொகுப்பையாகேளே. (உரு)

பிரமவுப்பின் பெயர்.

கொருக்கபடி சொல்லுகிறேன் காரசாரக்-தோன்றுத பாடா
ண முபசாரங்கள், வகுக்கவே லோகங்க ளட்சத்ரங்கள் - மலைபூமி
மூலிகைகள் கருமானங்கள், மிகுத்தசில வுதகங்க ளொதற்காளு-
மெஞ்ஞான பிரமகெற்பம் வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியப் பிரம
கெற்ப வுப்பின்மார்க்கம்- பரிபாஷைப் பேர்வகுத்துப் பாடுவேனே.

பாடினேன் பிரமவுப்பின் பேர்பாதென்றூற் - பாங்கானமுதற்
பேர்தான் வழலையென்பார், தேடியே சொல்லுகிறே னிரண்டாநா
மங் - தெளிவான வண்டபிண்டஞ் செப்பலாகும், வடவைபாமுப்புக்
கு மூன்றுநாம - மிடைகலைபிங் கலைசுழு முனையென்றூகும், வாட
லே வேண்டாங்கா லைத்துநாம - மலமொத்துப் புலத்தியனே மகி
ழ்ந்துகேளே. (உஎ)

மகிழ்வாக மகிபரிதி யெரிவில்லம்பு - வாகான தசநாமம் வகுக்
கக்கேளாய், இளற்சையக் கனிநதியம பிரண்டகெற்ப - மிடிவாய்வு
தொவழியரி சாரமேகம், புசழ்கோசம் பிசபிலை யீரைக்கெண்பார்-
புலத்தியனே சொடசமா நாமஞ்சொல்வேன், கிகழ்வபிரம முரிகன்
மாங் கடுக்காய்கஞ்சு - சிலையுமாமண் டிரிகுணசல்சலசநந்தே. ()

கஞ்சான பாடான மமுரிவித்து - நாகமுமர் வெள்ளைக்கல் பூமி
நாதம், அஞ்சாத சோடசமா நாமமாச்சு-தொனையிருபத் தைஞ்சுக்
கு விபரங்கேளாய், வெண்சாரை கருசெல்வி லவணம்பூநீர் - வெடியு
ப்பு கவமூமி மிதனபேடம், அஞ்சாத வடிமுடியு நடுநீருப்பா-மமா
வாசை பிரதமையு மைம்பத்தொன்றே. (உகூ)

ஒன்றான விடபிவண்ணூஞ் சிரகங்கொள்ளி - யுயர்குயவ னாசக
கினை பதிநூனுப்பு, நன்றான விடகசம்பு யிருபத்தைஞ்சு - கல்லுஞ்
சிதசணமென்ற நாயமாச்சு, குள்ளுத நாமமுப்பத் தாறுஞ்சொல்லக்-

கூற்றன்மனைப் பொடிமடையன் குடிபோய்விடு, வென்றன பிடர்ல
வணைஞ் சாரிபுஷ்டி - வெடியோசை யனுமிகதிர்வெளிசயம்பே. ()

சயர்பிலிக்க மெழுபிறப்பு விஞ்ஞானவைவர் - சுடர்படிகமாமெ
லம் பண்ணைச்சூடன், செயப்புஷ்பீரனகாரம் பச்சைகாயி - சிவ
கியொடு புயல்பரம விலத்திரபூடு, நயபெறுகண் மணிபவனஞ்சுட்
டல்பொட்டல - காயமுறுபாசுதா ருநாமங்கள், வியன்பெறுசொல்
பாடைகொண்ணுறார் றுறினமேபனை - விரித்தெடுத்துப்புலத்தியனே
யினிச்செலவேனே. (கக)

சொல்லவே திருமேனிகன்மாந்திரஞ் - சோதிவிருட்சம் பட
லங் தூளஞ்சூதமம், வெல்லுமிம காரீயங்கண்மேனுப்பு - மின்னொளி
வெண் கண்டர்மொச்சி தாமசுரகான், கல்லுமேவாசிபரி சுத்தஞ்சர்
ப்பங் - கண்ணுடி பாலேதிலங் சாங்கமுக்கான், நல்வலியன்கரும்பூனை
கடலிற்பாசி - நந்திபுந்தான செரிகறடு கண்டோடாமே. (கஉ)

ஆதிமே சுரபாப வேடஞ்சூல - மவுரிபிந்திரகோப மக்கினியி
ன்சட்டி, வாதுபெறுமீனமை பறுகாளி - மலைநதுவெண் காரமப
காகம்வள்ளி, கோகைகொக் கொடிகலப்பிள்ளை நண்ணி - தத்திவெ
ள்ளையாவாரை சோபநாகம், சாருஞ்சங் யாசிமண்டை தொட்டிபூர
ஞ் - சமாதிநிலவு பொரிஞ் சங்கமாமே (கங)

சங்குகண்டங் கந்திரிபொன் மத்தகம்விக்க - சரபேச மகரமொ
டு சாளக்கிராமம், வங்குசிங்கு புரியட்டம் பஞ்சமித்திர - மதியிரவி
சோடசாரம கனைப்பூடு, மங்குமங்கோரசனை கோமயங் குருத்துக்
கொன்றைகொடி ரசப்பூர்ணபிரகாசர்கள், அங்கமுள்ள காதுகத்த
முநீனமேசர்க்கா - லங்கிகளிச் சன்னமுட்டையானைக்கல்லே. ()

கல்லானமேபசரலக் காரம்வியாக்கிரங் - கருவிகொடையானதெ
ன்னுறார்றதுமாச்சு, சொல்லான நாற்றிருபத் தைஞ்சின்பேனைச்
சொல்லுகிறேன் புலத்தியனர் கொதுப்பைக்கேளு, வில்லேசை யு
ளக்கநவஞ் சனக்குடற்று - விஞ்சையாக லவண்விளக்குவேதைகஞ்ச
ன், புல்லான வாரணைக்குக் காயவேயனல - புகைபருவ காலவிருள்
போகுதாமே. (கரு)

சாரான விந்தபாக் கற்றெடிக்காய் - மாத்தைவிட முட்டி
சிறுநாகப்பூச்சி, நசாய நல்கட்டமுறிவெனச்சம் - நாட்டுசேர்

க்கனாவேகாத் தலைக்கல்கஞ்சம், கோளான கண்சூரி யஞ்சமுத்தக் கோளகபா டாணநா யுருளிரும்பம், கீளான முகிபாடாணமமோர்செட்டி - நிர்வாண மாக்கிராணஞ் சலரூப்பே. (௩௬)

உப்பான வைங்காயம் பசுமைபச்சை - யுடலுயிர்கம் பனங்காது கருமேனாழி, செப்பான பங்குக்கு நாபிபிராணன - சித்திரைபஞ் சுனிசில்சரி காதுவட்டை, மெய்ப்பான கிரியுகய மத்தமேரு - மேவுவிசை தாநர்புகஞ்சல் மித்ருசக்ரு, துப்பானபவளமனே சிலைதூட்டி - சூரிபனி பாடாணந் துய்யனுமே. (௩௭)

துய்யசத்தி சிவஞ்சீனக் காரஞ்சுப்பாஞ் - சுத்தரிதாண் டவநீலன் சோதனைக்கல், ஐயமின் பிளிமதன காமரூபி - யடலையணி மாலகிரி துற்றலன்னம், செய்யபுது நிலம்பருதி பலமந்தாமன் - கொடியுமரி குடவிகாங் தேய்வுகட்கம, துய்யமர விபீசமணி பூரம்வட்டங் - கோவை-குளி யானைரசக் குளிகுண்டாமே. (௩௮)

குண்டான காரமுடி மலைநாரப்புக் - குதிலைசெந்தி யபிரோகங் கோவனூர்மன், உண்டான திமிலைபொன்னி யிணைக்கராத்தை - யுயர்பிரம வுயிரவன்பா னுன்றைப்பிள்ளை, பண்டானசவுகெந்தி லம் பாழ்ந்தம் - பஞ்சபட்சி யிரவநுவைத்தப் பாறையுப்பு, வெண்டானம்போன்றகல றுப்புக்கட்டி - விரமபி ருதுவிபுநீர் விளம்பினோே.

விளம்பினவோர் நூற்றிருபத் தைஞ்சுமாச்சு - வெவ்வேவேறபிரித்தெடுத்து வெளிபாய்ச்சொன்னேன், தளராதே பிரமகெற்பகன்னர்கோடே - தாழ்விலா மூன்றூற்றிரு டிருபதாகும், இளம்பிறைவந் துதித்துவளர் திருமாபோ - லிதவகைப் பொருள்களெல்லா மொன்றுக்காகும், பழக்கனிந்த ரசம்போல விந்தநூலைப்-பாடினேன் கருவறிந்து பார்த்திடமே. (௪௰)

பார்த்தறிந் திந்தவகைப் பொருளையெல்லாம் - பாடினோர் நூல்களிலே பாடையாகக, சோத்தறிந்து பாராம லுலகவாதி-செப்பினேனோ சாதகெதாகைநத்தீயிலிட்டு, நீற்றினாநிர வினையியில்லையனறேயங்கி - நேரவுகட்டிப புத்தி கெட்டு நிறுத்திட்டுச, சூத்திரமுங் காணமற குருவில்லாமற யாகடலி லேவிழுந்து சுழன்றிட்டாரே. (௪௧)

சுழன்றதையும் பாவிகட்கு தானுமுண்டோ - தான்பார்க்க வேடுநாகுரு குருவுமுண்டோ, உளங்கனியாச் சண்டாளர்க்குக்கிரக்கமுண

டோ - வுப்பைவிட்ட பேர்களுக்குப் பொன்னுமுண்டோ, களங்கம னமுடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ - கன்னிமயல் கொண்டோருக் கியோகமுண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச் சையோக விருப்பமுண்டோ - சவுக்கார நிலைபறியார் தாங்கெட்டாரே. (௪௨)

கெட்டதென மொழிநிலுலகில் வாதியெல்லாங் - கிருபையில்லாக் குருக்கள்சொன்ன கேள்விகேட்டு, திட்டமில்லா மங்கையர்கள் தாரமான - திட்டமே பிரமகெற்ப செயநீரென்று, வட்டைகயிற்று ன்வாங்கி யதிலேபூர - மாட்டுவா ரதுவுப்பு வழலையென்பார், சுட்ட பிணந் தனையெடுப்பார் தலையோண்மைஞ்சன - முஞ்சசவுக் காரமென் றுஞ் சோதிப்பாரே. (௪௩)

சோதிக்க மையெடுப்பார் கபிலஞ்செய்வார் - குடியான நாமபி ரத்தை யுருக்கிச்சாய்ப்பார், பேதித்துச் செயபுசற்றே பசுமையானு ற - புடகதிலை வைத்துக்காறும துயிர்த்துச்சேர்வார், வாதிக்குங் கையாகங் ரப்பிர்தென்பார் - வகையெனக்குத் தெரியுமிங்கே வாரு மென்பார், ஊதிக்கண் போனதலைாப் காரங்காணு - ருப்பிருந்த விடமறியா ருலுத்தர்தாமே (௪௪)

நாமென்ற பிரமவுபபு வெளியாச்சு - சதகமிட்ட வங்குசிங் கு தலைமேலாச்சு, எமென்ற பிண்டத்திற் கலுப்பாச்சு - துப்பிரு ந்த பாஷாண்டமஞ்சேர் மண்ணுமாச்சு, ஏமென்ற நவியாலே யுருவுமா ச்சு - திரமென்ற மடியாலே குருவுமாச்சு, காமென்றமாரிகடந்தமு தமாச்சு - காயசித்தி யாதசித்தி காணலாச்சே. (௪௫)

காணவே சுத்தகெங்கை திட்சையாகக் - கபடமகாப் பாடி வைத்தார் சித்தரெல்லாம், பூணவே செந்நீரும் பனிநீராலே - பொய் யாது வழலைவிந்து பொன்னுமாகும், நானுவனென்று சடைமித்திர றரி த்தாரந்தச் - சந்திரனோக கையாலே சுபிபாருமுண்டோ, கோணவே வித்துக்கு நீ திட்சைநீர் - சொல்பாடை தனைப்பிரித்துச் சொல்லே ன்கேளே. (௪௬)

சொன்னவொரு சாரமத் திரீகள்ளு - சுரோணித மூலப்புளி நீர் சோமன்சேந்தோனை, மன்னிநது வமுரிமுலை பழச்சாறுகுங்-கலல ருக்கன் பாலசெயநீர் கலந்தகாக்கை, அன்னமுறு பிரவாகஞ் சுத்த கெங்கை - யாற்றுவெள்ளங் குகமபையொடு கிளிஞ்சிலைந்து, வன்

ணியினிற் புலைசருகு வேர்வைத்துமை - பதிபோகாப் புனலமுதம
துவென்பாரே. (௪௭)

மதுவாலே புவனைதிரிபுரைமோனிப்பால் - வளர்கழுனைக குருதி
வே சரிநீர்தத்கம், சதுர்பொருகு சிறுநீர்பூச் சாரமூசி - சத்திகலாச்
சாரம்வெண் கருநீர்தண்ணீர், மதியிலுறு பிரணவநீர்பனிநீர்காசம்-
பாலையிளங் குமரிதிராவகங்கார்சிப்பி, உதகபடிகெற்பநீர் தாளிச்சா
ரு - மூன்றுளிர்கும பிடுங்கல்கெங்கை யுப்புநீரே (௪௮)

உப்புமத மறுவகைநீர் தயிலஞ்சோரி- யுகாரவெழுத் தகாரவெ
ழுத் தோகாரம்வண், டப்புபஞ்ச தீட்சைதச மகண்டமன்ன - மைவி
ரவி காந்தமல ரொட்டிர்சாறு, செப்புசரஸ்வதிதீர்த்தம் யோகதீட்
சை - சிவதீட்சை சோடசயரீங் காரரூபம், இப்புவியிற் சம்பள
ஞ்சை யோகாலெட் - டென்பர்பா டைத்தொகைமேண் பத்திரு
ண்கே. (௪௯)

எண்பதினாற் றீட்சைவிதி முடிவில்லாம - வினைசந்தாமே ருத்
திரத்துக் கிணைகமாக, முன்பினறி யாமலிது வதாவோவெனறு-
மூடர்கட நினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு, வம்புசொலவி வாய்குழறி
தர்க்கம்பேசி - மயிர்பிடித்துத் தெருளிலவரும வாதப்பேய்கள்,
கும்புகண்டா லவர்களிடஞ் செல்லவேண்டாங் - குருமுறைக்கென்
னூல்தேடிக் கூர்ந்துபாரே. (௫௰)

கூர்ந்துபார் முப்பதிலே கைபாகங்கள் - குணமான வைமபதி
லே குருவின்பாகம், சேர்ந்துபா ரெண்பதிலே வழலைபாக்க - கிச
மான காணூற்றி லிடைநேர்பாகம், சார்ந்துபார் மதிவெண்பாத் தீட்
சைபாகஞ் - சவுமியமா யிரத்தி லகேகபாகம், தேர்ந்துபாரிருநூலிற்
பாடைபாகஞ் - செப்பினே னிகநூல சிலரூரொப்பே. (௫௧)

நூலிலே சுத்தகெங்கை நீலாக்கோளா - யுரோமருஷி யைந்நூ
ற்றி னுனுக்கங்காணும், பாலெனவே சுத்தகெங்கை தலைப்பெற்
ற - பாவைக்குமுககாது காருமேனழு, மேலெல்லலாம் பஞ்சவன்னங்
கைதாளெட்டு - விரலபதினெ ருெருசெவ்வாய் கலையாநென்று, கு
லெனவே பத்துநாள் சென்றபின்பு - சுத்தகெங்கை யென்றொருபெ
ண் பெற்றிட்டாளே. (௫௨)

பெற்றிட்ட பிள்ளைபிதா சந்திரனுக்கு-பிறக்கவுடன் மறுநாடா
னிறந்துபோச்சு, உற்றவுத யாதியினிற் பிறந்தபிள்ளை- யுதவுமல்லா

ற் செத்தபிள்ளைக் குயிர்தானுண்டோ, இத்தனையும் பெற்றெடுத்த தாயின்கண்ணே - யென்பதனாலுயிர்க்கு மிசைந்தயோனி, சித்திபெறச் சிவசத்தி யிரண்டுங்கூடிற - சிவசிவா சகலசித்துஞ் சித்குந்தானே. (௫௩)

சிக்குகின்ற வாயின்ற னூதந்தானே - சிவகெங்கை யாகாசத்து றுதண்ணீராம், முக்கியமாய் முதறபிறப்புச் சமுத்திரத்தின் - மூத்தவளுக் கிளையவளா மோடிகாரி, சருக்கரைபோற் கனிவாச்சு பச்சைமேனிச் - சந்திரனை கண்டவுடன் றூனைசோந்தாள், கொக்கிற கு போலானுன் மறுசென்மத்திற் - கோதைக்குக் குடியிருப்புங்கொண்டானே. (௫௪)

கொண்டலிலே தானிருந்து சிலகாட்சென்று - கொடுமையுள்ள சென்மமதாய்ப் பிறந்தான்மண்ணில், கண்டவருங் கேட்டவருஞ் சிரிக்கலாச்சு - கன்னிகுடி யிருந்தவிடம் பாழாமென்று, வண்டர்களெல்லாம்விலகி யோதுங்கிப்போனுர் - மதிசிறந்த பெரியோர்கள் வணங்கிகின்றூர், தொண்டர்களைக் கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச்செய்து - துகளிலாப்பிரணவமே சுயம்புநீரே. (௫௫)

நீரான கல்லுப்பு காதசுன்னா - நீற்றெடுத்தாற் பிறகுநீசமாகுங்கெங்கை, வளருகின்ற சலந்தனிலே சிவமுனுசேர்ந்தா - லுத்தமனே சிவவுப்புக் குருவுமாச்சு, மெருவிலேயிருந்தசித்தர் சொன்னமார்க்கம் - வெளியிட்டுச் சொல்லிவிட்டேன் விள்ளவேண்டாம, பேர்பெறவே வேண்டுமென்றாற் சூத்திரத்தின் - பிரமாணக் கருவைவிளிப் பேசுவேனே. (௫௬)

பேசவே பிரமாண மறிந்தோன்சித்தன் - பிரமவுட்பைக் கண்டவனே ஞானிசிரேட்டன், வாசிதனை யோடாமன் மறித்தோன் சித்தன் - மாயைதனை விட்டவனே மவுனமுத்தன், பூசைதனை யறிந்தவனே கிரியைபெறறோன - பூவுலகத் தோடிநடந்தான் சரியைமார்க்கன், வசைசரதி வீரபிரித்தோன் தீட்சைபெற்றோ - னோகோகோ ஞானமெல்லா முலகுதானே. (௫௭)

உலகுமுகற் சரியையோ வருத்தாபத்தி - யுற்றுநின்ற கிரியைவை திகமாகும், பெலமான யோகம்வா தம்மிரண்டும் - பேசுவா ருவமானப் பிரமாணத்தால், கலமான ஞானமதே யதார்த்தமாகு - மென்குமிக்கப் பிரமகெற்பத் தாலேயல்லால், பலபலயோசனைசெய்து மயக்கவேண்டாம் - பரமசித்தர்மறவைகப் பாடுறாலே. (௫௮)

நாலதனிற் பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி - நோக்கமில்லா திருத்தக்காற் சரியையாகும், மால்செய்யுமாந்தனிலே பேருண்டென்று - மனத்துதித்தா லதிக கிரியையாகும், யோகவகைமனைப்பாகப்போ லெனறலையோகம் - விசாரணையாற் பிரபஞ்ச வாசனையை காலகரு லைனக்காண்டல் பிரத்தியட்சம் - தற்பருவெஞ் ஞானமெனக் காணலாமே. (௫௯)

அருமே புகையதனைக் கண்டுசெய்ய - வக்கினியுண் டென்பதுவே யநுமானந்தான், போகுமிந்தப் பிரமாணத் தனுபவத்தைக் - புகலுகின்ற புலத்தியனே புத்திபாய்க்கேள், சோதியில்லா வக்கினியே தகாருபம் - தாமமே யறுமான மாகும்பின்ட, தேகமே புகையாறுற புகையையிலாற - தீக்காட்ட யங்கென்றே தெரிந்துகொள்ளே. (௬௰)

பரிந்துகொள்ளுந் தாமத்தைக் கண்டோர்குந் - தீயிருக்குமென்பதாகிச் சபித்தாற்போலுமே, அழிந்துளிநீர் பிண்டமதே வழலையன்னி - லப்புகைதா னெருப்பாகி ஏதுவாய்மேய, எழுந்தபுகை யாதுமிந்தக் காயமும்போ - பெரிதாநப்பு மக்கினியு மெங்கென்ரோர், குளிர்ந்தபுகை யக்கினியு மொன்றேயொன்று - கூறினா னுமானக் குறிப்புதானே. (௬௧)

குறிப்பான யோகத்துங் குவமானத்தைக் - கூறினேன் புலத்தியனே கூர்ந்துபாராய், வெறிப்பான வஸ்துவெனறே வெறுநீருக்கு - மெஞ்ஞான மதியமுத விந்துவுந்தந், செறிப்பாக வுவமானமொன்றக்கொண்டு - செபமிஞா னாராயந் தனைக்கொள் ளென்றே, மதிப்பான புத்திமீறும் புகைநீரன்றி - மானாமன் மதியமுதம் வாக்காலுண்ணே. (௬௨)

உண்மைவே மவுனரச வாதயோக - முந்தயனே வானிரச வாததாது, விண்ணுறையும் யோகரச வாதத்திற்கு - விந்துநாதப்பொருளை விளம்பக்கேளு, தண்ணிறையுந் தாதுரச வாதத்திற்கு-சதுரான லவணமதே விந்துநாதம், பண்ணரிய விரண்டிற்கும்பேரொன்றுதும் - பாடையினா லுவமானம் பற்றிப்பாரே. (௬௩)

பாரப்பா விரண்டிற்கு மொருபேரிட்டுப் - பாடினா னுவமானப் பாடையாலே, வாரப்பா நாதவிந்து வழலைக்குப்பேர்-மவுனமென்ற சிவயோக வாழ்மைக்குப்பேர், ஆரப்பா விதையெடுத் ததிலேசொ

ல்வா - ரமையெடுத் திதிற்புகட்டி யதுவாமென்பார், கூரப்பா நாத விந்து முடித்தபேர்க்குக் - கூச்சமற்ற ஞானமென்னும் பொருடான் வாய்க்கும், சாரப்பாலவணவிந்து பூமிநாதந் - தமையறிந்து முடித்த வர்க்குத் தங்கமாமே. (௬௪)

தங்கமதை யுண்டாக்கும் விந்துநாதஞ் - சாரமென்றுங் கார மென்றுங் தாரமேபூமி, வங்கென்றுஞ் சிங்கென்றும் பூமிநாத-மதியி ரவி சுழுமுனையின் மாட்டக்காணும், திங்களென்ற வுடல்சித்தேயத ற்கேபூமி - திருக்கொடிக்க மாட்டாமற் செகத்தான்மோர்கள், கங்க ளபஞ்சேந்திரியம் விந்துநாதம் - சவுககார மென்றெண்ணித் தவறு ண்டாரே. (௬௫)

சவுனமென யோகமொடு வாதத்திற்குஞ் - சாமதான மானபிர மாணஞ்சொல்லேனை, பவமான கிரியையெனு மைதீசத்தின - பானட தனைப் பிரித்துரைக்கப் பண்பாய்ச்சேரு, கவரான மந்திரமி்மே யுண்டென்று - கைகாட்ட பேயின்றன் கண்ணிற்கண்டாற், சிவ மான மந்திரசித்தியுண்டாமென்று - சித்திப்பேசரியை செழிக்கு க்காமே. (௬௬)

சாமென்ற சரியையர்க்குக் காயியார்த்தங் - தருவ தீற் குறுதி யெஞ்ஞானயாமென, நினமறு பாக்கியவான் முபோ - விருவ ளையுஞ் சாட்சியென வெளிதக்காட்டிச், ஊமென சரியையிது பகுதியாச்சு - சுத்தயோ ஞானபிர திட்டையின், மாமென்ற வி ருத்தியனி முற்றுப்பார்த்து - கலைகட்டை யுமறிந்த ஞான மாமே. (௬௭)

ஞானமென்ற பிரமாண முலக்கமடா - ஞானயோக பரிபூரணப் புகல்றுய்ந்தோற்றம், வானமென்ற யோகசித்தி சாயசித்தி - வாதசித்தும் கைவசமாம் வகாரத்தாலே, கீடானமென்ற ஞானத்தின் றே மெங்கேயென்றிறன் - காயசித்தி பெற்றபேர் காத்துக்கொளக் கும், பானமென்ற ஞானசித்தி முத்தியாகும் - பகுதிகளை யகற்று வையினிப் பகருவேனே. (௬௮)

பஞ்சகன்னி விவரம்

பகருவேன் குக்கிடத்தின் கன்னியொன்று - பரிவான ரத்தினி ஞ்சிற் கன்னியொன்று, சிகரிலான வெள்ளைகரு கன்னியொன்று - சீரான கடலுறையின கன்னியொன்று, சுகமான வலம்புரியின் கன்

னமொன்று - துகளிலா வைஞ்சுவகைச் சுன்னத்தாலே, தகைபெறு சீர் நாதமதைச் சண்ணும்பாக்கிச் - சாகரமா தஞ்சேர்க்கத் தண்ணீ ராமே. (௬௯)

தண்ணீராஞ் சிவகெங்கை சுத்தகெங்கை - தாயான பிராணனு மே சந்திரபானம், தண்ணீராஞ் சத்தியெனு நாதத்துள்ளே - கலந்த பரப் பிரமவிந்து கலந்ததனால், ஒன்றான சுக்கிலமுங் குருவுமாச்சு - ஓங்காரோ தங்கரச முதித்ததம்ம, மண்ணோடு புலமுதலா வேமமா ச்சு - மாறும விந்திரன்போல வாழ்வுண்டாச்சே. (௭௰)

சத்திதீட்சை விவரம்.

வாழ்வான சத்திக்குத் தீட்சைமூல - வகையறியச் சொல்லாது நூல்கோடாறும், தாழ்விலாச் சத்தியுஞ்சிற் சத்திக்குள்ளே - தான் கலந்து முன்சென்மந் தானேசென்றாள், கோளேதுமில்லாத நாத சுன்னங் - கூறமந்தச் சுன்னநவ கடலின்மூழ்கித், தானானபிரணவ நீர் தானுமாச்சு - சவுக்கார செயநீரைச் சாற்றினேனே. (௭௧)

சாற்றுகின்ற சிற்சத்தி பஞ்சமித்திரஞ் - சத்திக்குப் பின்புதித்த போகசித்தி, பேற்றுநவு போலிருந்தா ளுயிருமானாள் - மேதினி யோர்க் குபகாரி பஞ்சமித்திரம், சாற்றுகின்ற பஞ்சமித்திரந்தீட் சைவிட்டாற் - சுத்தகெங்கை யாகாது நாதசத்தி, காற்றடிக்குங் கா ந்தாளர் கடலுஞ்சேர்ந்தாற் - கனோகனு வாதசித்தி கைக்குள்ளா ச்சே. (௭௨)

ஆச்சப்பா சிவத்திற்குத் தீட்சைமார்க்க - மைந்நூற்றிற் சொ ல்லுகிறேன் விரிவதாக, மூச்சப்பா நாகமொறு முன்னிற்பின்னின் - மூசண்ட பிரணவமாஞ் செயநீர்க்குள்ளே, தோச்சப்பா வபிடேகஞ் செப்பச்செய்யத் - தோடமெலாம் விலகியே சுயம்புமாச்சு, நீச்சப் பா கடல்கடைந்த வமுதமாச்சு - நிசமாசக சிவதீட்சை நினைவாய் ப்பாரே. (௭௩)

நினைவாகப் புருடனுக்குப் பெண்மேல்மோக - நெரிசுரி பூங்கு ழன்மடவா ளவன்மேன்மோகம், கனமருவு மிருவருமே கலந்தபோ து - கமலமலர் வதனமோ டுதிக்கும்பிள்ளை, இனிதானபிள்ளையினை சொல்லாமுண்டா - மிகளித மாயிருக்குந் தீட்சைமார்க்கம், வனவா ச மாய்த்திரியும் வேடதோரே - மன்னவர்க்கு மங்கையர்க்கும வய துகேளே. (௭௪)

மங்கைபெறு முகாரசக்தி யாகத்தாயருக்கு - வயதுபத்துச் சந்திரன்றன் மகளுமானாள், திங்கண்முகம் போலிருப்பாள் சிறியகன்னி - திரண்டபின்பு குடிலைவிட்டுத் தெருவில்வாராதாள், கங்கணத்தி யென்றொருவன் காப்பயிட்டான் - காலெடுத்துத் தேகாலி கனைத்துவிட்டானே, பங்கமில்லா வயதுபத்துச் சென்றகன்னி - பதிதவர்ந்தவாதி முகம் பார்த்திட்டாளே (௭௫)

இட்டவொரு மணவனையே யாரவிந்தே - யென்னசொல்வேன் பதினாறு வயதுமாச்சு, சுட்டகந்தோர்ணிட்டத்திற பிறந்தபாலன்-ரோ கையெனும் பெண்ணைநிர்த்து வாழுந் தீரனை, இட்டவிதியோவவனும வெளியேறாமே - லெனையிரவி முழுத்துள்ளாயிருந்துபோனான், பொட்டவெனும் சிங்காரமு மிருக்கவிட்டு - புலத்தியனே ருததிரத்தைப் பொருந்திடாமே. (௭௬)

பொருந்துகின்ற காலமெனு மீனமேடம் - பூவையரும் வளர்பிறையிற் பூரிப்பானாள், இருந்தாளே தபுருடனுக்கு மீனமிதே - தேய்பிறையாம் பதிரறிய மனிக்குதுகாலமே, அருந்திருந்தவிரணடுக்குங் குணமாகுமோ - வைடயாளமுனைடாரவை படக்குமுண்டு, வருந்திவினையாற பொருமாமுனமே - வனமுனம் சுருண்டு மகிழ்ந்திகளே. (௭௭)

சேனைபாவனாபிணைநீர பிரசுமைமுயொன்று - கெடியான தனிமைகாரத்திணைமாவிறுதாறு, காலாயாசதாதி பருசுயிதாவெனவரு-நமானைசவந்தடி சட தயிர் ரவீனாறு, வாலாயாவகட்டயியு சவயியான று - வண்டசமியிரை பாகது மகந்தாநிட்டைசை, ஆளபபா தசமியிலே முடிகபிணடையது பபபாக் ரெகமமைகயாகாவாறே. (௭௮)

ஆகாது ரேயமினைரயிற பிரசமைமொட்டிநற - மாவாசை பதினைந்துக கழிதகவரிவ, ராவை காலுக்குட் பிரமகெறபங் - தணடிறும் சிவரீவக்ர முவறுணர்டீடயு, மேகாத லையணரோ வுப்புப் புபபு - மேலாக அளாகலேய பபபபபபப, போகாத புனலன்ரோ சுதமெகனைக - பூரணமுவ ராமணமும் போகிபபேனே. (௭௯)

போதிக்கு முப்பூவே மூபமாமூச்ச - புரியட்ட பூரணமு மதுவேயாசசு, காதிநதுமிடநத மிலை லெழுந்தவுபு - ணைமுனை காலடியிற சமாதியாச்சு, சாதிருக்கு நமெமாரமிபு சததியுமாக் - சகதிரனு

ஞ்சூரியனுந் தாங்கிப்பாராய், வாதிக்குமானிடரோ வறிவர்கல்ல - மகா மவுன யோகியர்க்கே வாய்க்குமன்றே. (௮௰)

வாய்க்கவே சிவனுக்குப் பாலைமுல்லை - வளர்குறிஞ்சி யிவைமூன்றும் வண்மையாகும், சேர்க்கவே சத்திக்கு மருதநெய்தல் செழிப்பான தலமென்று செப்பினாலும், ஏற்கவே பாலையென்றான் முதலாம்பூமி - யிரண்டிற்குங் குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பநன்று, பார்க்கவே வனதீரம் பொடிமண்பொட்டல - பங்குனியுஞ் சித்திரையும் பதிவுதானே. (௮௧)

பதிவான கரிசனில மடுக்கொண்ணாது - பருங்கடற்றண்ணீரையடுத் திருக்கலாகா, சதுரான மலைபருவித் தண்ணீராகா - சமரசமாயிருக்கின்ற தலமேவேண்டும், கதிரான பாலைநிலம் வண்டல்பொட்டல் - கன்னிவனஞ் சிறுகாசா கவந்தபூமி, விதிகானுஞ் சுக்கான்பாரினைவகள்கண்டால் - விமலசதா சிவஞ்சத்தி மேவும்பாரே. (௮௨.)

மேவுமே கன்னிதுலா மீனமூன்றில் - வேளைதிதி யுச்சமொடு சமபாவத்தில், காலைதிரி புணர்புணர்வை வாலைமூவர்க் - கண்டி [illegible] காம சையோகமுட்டிப், பூவான ரவிமுத்தை யிந்துமுன்னை பூ [illegible] தோன்றிப் பூசைமேவிக், தேகினிந்து சிவலிங [illegible] சித்தாந்த ஞானமுகற றியானஞ்செய்யே.

செய்யவே மனோவிருத்தி யவித்தைதன்னைச் - செ [illegible] டுவறுத் திட்டாற்பின்னும், வையகத்தின் மூலையாது ஞானமு [illegible] மாதவத்தோர்க்கேய்தும் ரசவாதவேலை, உய்யவென்று நற்சீடர் தமக்குச்சொல்லோ - ஞுத்தமனோகதிநி வுண்மையார்த்தே, ஐயமிலா வுள்ளத்தோ டிரண்டாய்க்கண்ட - மருளுகின்ற முறைப்படியே தெரிந்துசெய்யே. (௮௪)

தெரிந்துதானுஞ் செய்கின்ற குருவின்பாகங் - கிரியையளவுந் தப்பாகதைபாகங்கள், தெரிந்துரைத்த படியேநீ குருவைச்செய்து - சிவயோக வாழ்க்கையிலே சிதகமாகி, விளைந்தமக்கேதேனும் வேண்டுமென்றால - கைதைவிட்டுச்செலவழித்து விளைந்ததன்னி, இரிதலிலா மனக்கருத்தை யொடுக்கிமுந்திக் - கேணியாம் யோகநிலை விருந்தேறியே. (௮௫)

ஏறுதற்கு நான்முடிவுஞ் நூலின்பாடை - யியம்புகிறேன் சித்தமதினிவைபையெல்லாம, ஆறுதோயானைசண்ட குருடர்போல - வறி

பாதயிள்ளைமாற் றறிவானென்றும், பாறுமேபசியமண்ணுந் தண்ணீ ரொன்றும் - பஞ்சகாதத்தி னுதமென்றும், காறுமே கள்ளனை வெள்ளனைநீர்ப்பந்தல் - காட்டுமென்றும்பின்னுமெகு கதைசொல வாரே. (௮௬)

சொல்லுநெருப் பற்றாயிர்ப் பாலம்போலச் - சுண்ணும்பிலே யிருக்குஞ் சூட்சமென்று, மில்லறமே நல்லறம தாகுமென்று - மி றைத்தாரைக்காத்தபள்ள முண்டேயென்றும், வல்லமுத்துமாணிக்க நீலமென்றும் - வண்ணனுங் கேதேரியும வகாரமென்றும், வில்லோ சையென்றும் வீட்டுகுள்ளென்றும் - வித்தையுள்ளதிட்டாந்தம் வி ளங்குறாலே. (௮௭)

விளங்குமிந் நூல்களிலே கதையிப்பாடை - விவரமெலா மு ளாக்கவென்றுற் பெருநூலல்லால், உளங்குளிர முதற்காண்ட மொ ருநூற்றுக்கு - ளொடுக்கமாவெடுத்துரைத்தே னுண்மையெல்லாம், பிளிறுகின்ற யானைகண்ட குருடேதென்றுற் - பிரணவமாமெழுத்து றுதி பேணிப்பாராய், இளங்குழந்தைமாற்றறிவா னெனறசொல்லு- மெண்ணூழிவயசுபத்து மிசைந்தமாதே. (௮௮)

...நமண்ணுந் தண்ணீருமப்புமுப்பும் - வகைகஞ்சகாதமென் ... காதலனும்வெள்ளனைக் கள்ளனைநீர்ப்பந்தல்- கா ... பிரமகெற்பக் கல்லின்பூமி, வேதமெனு நெருப்பாறு ... - வேதையிட்டுலோகத்தில வெள்ளிமூலம், சூதறி யுஞ் சுண்ணும்பிற் சூட்சமென்றுற் - சுத்தசலம் பிறப்பதற்குச் சுன் னமெண்ணே. (௮௯)

எண்ணவே யில்லறநல் லறமென்றக்கா - விசைந்தபஞ்ச நிலம திலே யிசைந்தபூமி, கண்ணவே யிறைத்தவரைக் காக்கும்பள்ளங்- கைபாகங்காண்பதற்குக் கருநானையா, வண்ணமுத்து மாணிக்கநீல மென்றால் - வழலையெழுபிறப்பான விண்ணின்கூறு, சொன்னவகை யறிவதுவே வண்ணுமென்றுற் - றுவைப்பதற்கு வெள்ளாவி தோ ன்றும்பாரே. (௯௰)

தோன்றுத வில்லோசை யென்றுற்சூதந் - தொகையானவீட்டு க்கு ளுண்டேதென்றால், காணுத பிரமகெற்பக் கலலென்றேபோர்- காட்டினர் நூல்களிலேகாணுகென்றே, பூணுதகதைகளினும்வெ குவாயுண்டு - பொருளெல்லா முப்பினுக்குச் சுத்திக்கல்லால், வீணு

னசொல்லென்று நினைக்கவேண்டாம- வெளியாகப்பாடைதனை விண்டிட்டேனே. (௬௧)

விண்டுசொல்லுஞ் சந்தமுநூற் பதினெண்பாடை - விளங்குகின்ற வட்சரமாம் விருத்திக்கெல்லாம், பண்பிவந்தயியெழுத்தைப் புலத்தியர்கேள் - பண்பானவகாரமென்று மிகாரமென்றும, கண்டுசொல்லேனுகாரமென்று மெகாரமென்றங் - கருவான வொகாரமென்று மிந்தவைந்தும், அண்டர்பிரான சொன்னவெழுத்தைஞ்சும்வேத-மரகராகாதத்துக் கருளினாமே. (௬௨)

அருளானவெழுத்தைஞ்சு மில்லாவிட்டா-லப்பனே புகலாதசத்தமொன்றும், பொருளான வட்சரமு மற்றுபோகு - போதித்தநால்வேதம் பொய்யாய்ப்போச்சு, தெருளான வுயிரெழுத்தைந் தில்லாவிட்டாற் - செத்தெழுத்தாற் காண்டமினிண்டு செப்பலாகா, மருளானவெழுத்தைஞ்சும பிறப்பெங்கென்றான் - மைந்தனேயூமையெழுத் தாகுமாறே. (௬௩)

ஆரூனவூமையென்று லாணுமாச்சே - யப்பனேயறிவாச்சு மயங்கவேண்டாம், கூறுனவூமையெழுத் தொன்றிருலே - கூசாமலஞ்செழுத்தும் பிறக்கலாச்சு, மாறானமவுனவெழுத் தறியவென்றான்- மனமழுந்தி விட்டக்கால் மவுனந்தோன்றும, தேறானமனமனறே பிரமவித்துச் - செப்புகிறேன்ஞானவழி திரமாய்பாரே. (௬௪)

பாரப்பா வழலைக்கே யிலக்கப்பாடை - பாங்கான வட்சரமாம் பாடையோடு, கூறப்பா நூற்பாடை சேசபாடை - குருமுடிக்குங் கைபாகக் குருவின்பாடை, சிரப்பாபரிபாடை யோகபாடை - சித்தரெல்லாம்பலபலவாச் செப்பும்பாடை, நேரப்பாவிவையெல்லாமைந் நூற்றுக்கு - ணிரைநிரையாச் சொன்னதிறு னிகண்டதாமே. ()

ஆறுமேழு நூற்காண்டம் வழலைசெங்கை - யாதியிலே பிறப்புமுதின் பெயருஞ்சொன்னேன், சேகரமாயிரண்டிலே குருமுடிக்குஞ் - செய்பாகக்கைபாகத் திறத்தைச்சொன்னேன். பாகமதா மூன்றினிலே கற்பமூலம்- பதியானயோகமதை வகுத்துச்சொன்னேன், வாகுபெற நான்கினுக்குண் ஞானசார - மணிமுடிக்குமவயனமௌனம் வழிகண்டேனே. (௬௬)

வழியான வைந்தாங்காண் டத்திலுள்ளே - மறைத்தபொருடபாடையெலாம் வகைகள்காண, தெளிவிலாக்காண்டத்திற் கருத்தளே

ல்லா - நிகழ்த்தினேன் பல்பொருட்சொல் காண்டமென்றே, சுரு
வாகக்கருவறியக் கடைக்காண்டத்தைச் - சோதித்தாற் றோன்றுமே
தோன்றுமெல்லாம், வெளியாகுமிந்நூலைஞ்சுகாண்டம் - வேதமெ
ன்றேசித்தர்களும் விளம்பினாரே. (௧௭)

விளம்புகின்றவழலைக்கு மூலமொன்று - விசையான சுத்திக்கு
மூலமொன்று, தனுமபாதகும்பகமா மவுனமார்க்கந் - தாங்கிநின்ற
யோகத்தின் மூலமொன்று, குளம்பானகற்பத்தின் மூலமொன்று - கு
ளிகையெனுஞ்சாரணைக்கு மூலமொன்று, வளம்பெறவேஞானத்தி
ன்மூலமொன்று - வகையாறுமூலத்தின் வயனங்கேளே. (௧௮)

வயனமென்ற வழலைதனக் குப்புமூலம் - வாகானதீட்சைக்குக்
கனலேமூலம், நயனமென்றயோகத்தில் வாசிமூல - நல்லவொருகற்
பத்தில்ரசமேமூலம், குயனமென்ற குளிகைக்குப் பாட்டுமூலங் - கு
ற்றமில்லா ஞானத்தின் மனமேமூலம, சயினமென்ற விலைக்கெல
லாமென்னூல்மூலஞ் - சாரகாரத்துறையைத் தாக்கிப்பாரே. (௧௯)

தாக்கிப்பாரிந்நூலைஞ்சுகாண்டந் - தமைப்பார்க்கிற் சமுசயங்
கடன்றுண்டேபோம், நோக்கிப்பாரிந்நூ றனக்குச்சாட்சி - யுரோ
மருஷியைந்நூறுசெந்நூறலும், தேக்கிப்பாரிதனாலே தெளியாதுண்
டோ - சிவசிவாகுருதேடித் திரியவேண்டாம், பாக்கியமா நூலசனி
லிரண்டாங்காண்டம் - பாடுகிறேன் முதற்காண்டம் பரமாமுத்தே.

முதற்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

இரண்டாங்காண்டம்.

காப்பு

முத்தணிகையாள்வேத முதல்வியைப்பாகம்வைத்த
சுத்தமெய்ஞ்ஞானதீபச் சுடர்ப்பெருஞ்சோதிபாதம்
நித்தமுந்தொழுதுபோற்றி நீதிசொல்பாடை நூலின்
புத்திமிசிரண்டாங்காண்டப் பொருளினைப்புகலுவேனே.

புகலுமுற் காண்டந்தன்னிற் புகட்டினேன் வழலைமார்க்கம்
செகத்துய ருப்பின்றீட்சை சிவத்தின்பேர் செப்பினேனால்
இகத்தினின் மூடஞான விருளினை யெளிதினீக்கும்
பகலவன் போலுமிந்தப் பாடைநூல் பயன்பெற்றோர்க்கே. (க)

பயனறி யாதமாண்பர் படிக்கிலென் விடுக்கிலென்ன
உயிரினை யடக்கிடாதா ருரைபொரு டெரிந்தாலென்ன
தயையுள்ள குணமிலாதார் தாட்டிக ராகிலென்ன
சுயமதா முப்பைவிட்டுச் சுட்டதோ ஷிக்கொப்பாவார். (உ)

ஒப்பிலா விரண்டாங்காண்டத் துரையறிந் தவனேவாதி
தப்பிலாச் சிவயோகத்திற் றலைவனு மவனேயாகும
இப்புவி தனிலேதேக சித்திய மவற்கேயெய்தும்
அப்பணி சடையோன்சொன்ன னறிந்திடு மறிவுளோரே. (௩)

அரியவாம் ரசவாதத்துக் காதியா முப்பொன்றேகாண்
திரிவித வழலைச்சுன்னஞ் செய்யுநீர்த் தீட்சையொன்று
குருசெய்யு மிடைபாகத்தாற் கூட்டுகை பாகமொன்றிக்
கிரையினை யறிந்துளோர்க்கு கிட்டையு நிலைக்குமன்றே (௪)

வேறு.

நிலைப்பதற்குச் சூத்திரங்க ளநேகமுண்டு - நீணிலத்தி லிந்நூல்போற் கிடையாதப்பா, மலைக்குள்வளர் பெரியோரை யடுத்துக்காத்து - மனமுருகி நின்றக்கால் வாய்க்குமிந்நூல், கலைத்தமிழிற் காப்புமுதற் கடையும்பார்க்கக் - கைகாட்டுங் குருவென்னக் காணுமிந்நூல், விலைப்படுத்தி யுடல்வளர்க்குஞ் சண்டாளர்க்கு - விமோசன காலஞ்சிறிது மில்லையாமே தா. (௫)

இல்லையென்று கூறாமல் யார்க்குமைந்தா - விந்நூலைச் சிறியோர்க் கீதலன்றே, இல்லையென்று சொல்லாமல யார்க்குமைந்தா - விந்நூலைச் சொற்றவர்க் கீதலன்றே, இல்லையென்று கூறாமல் யார்க்குமைந்தா - வெழிலஞான முடையோருக் கீதலன்றே, இல்லையென்றுரையாமல் யார்க்குமைந்தா-விந்நூலைப்புண்ணியருக்கீதலன்றே.

நன்றான பிரமகெற்பக் கல்விமார்க்க - காட்டினேன் பாடையினான் முதற்காண்டத்தில், நின்றுண்டோ வுலகத்தில் வாதியெல்லா - மிந்தவிதங் கண்டறிவா ரிலையிலை, அன்றேதா னீசனெனக்குரைத்தவுண்மை - யப்பனிவ் விரண்டாங்காண் டத்திற்சொல்வேன், குன்றன்ன வறிவுடைய புலத்தியாகேள்-குருமுறைக்கு வழலைத்தனைக் கூறுவேனே. (௭)

வழலை.

கூறுவேன் வழலையிலே நாலுசாதி - கூசாமன் முடித்துவைத்தார் சித்தரெல்லாம், தேறுவா யந்தவகையா றொன்றாற் - சிறுநீராற் காச்சுகின்ற வழலையொன்று, பேறுபெறச் சுண்ணாம்பு முவருங் கூட்டிப் - பிசகாமற காச்சுகின்ற வழலையொன்று, நாறுகின்றசயிந்த லவணங்கள்கூட்டி - நலமாகக்காச்சுகின்ற வழலையொன்றே. ()

ஒன்றான களியுவர்மண் வீரம்வெள்ளை - யுள்ளபடி காச்சுகின்ற வழலையொன்றே, என்றான வெண்மகனே வேம்புபுன்கு - வெண்ணெயிட்டுச் செய்திடுவா ரிந்நான்கும், நன்றேதுமில்லையிந்த சவுக்காரத்து - ளுட்டுக்குள் ரசவாதி சன்னஞ்செய்த, குன்றாத சரக்குகளைப் பொதிந்துகட்டுக் - குணமில்லா வகைகண்டு குறையாவாரே. (௯)

குறைபட்டுப்போகாம லிந்நூலிற் - கூறுகிறேன் வழலையின்றன் குறிப்பைமைந்தா, நிறைவான ரவிதியு மங்கிமூன்று - நின்ற

வகலண்டத்திற் பிரவித்தாய், மறைவானமூன்றதினு லுலகமாச்சு-
வாயுவக்கிப்பப்புமோன்றோ மகத்தாயவிகடே, உறுகதிர்முச்சுடரொடுத்
ரிகாத்தாவாகி - யோகிகிலறபிரமசித்தி னுண்மைமன்றே. (௰)

சாதிவெடியுப்பின் பிறப்பு.

உண்மையாமக்கினியி னுறுகோபத்தா - லுற்றரவி மதியிரண்
டுஞ்சையோகித்து, தண்மையாமவித்துவெனு மழையுண்டாகித்- தர
ணிமுதலெழுமேகாற்றச் சாரபுண்டாகி, வண்மையாமுறுபஞ்சேந்திரி
யங்களாகி - வந்தநாரிபுரமென்று மாயக்கூத்து, வெண்மையாமவிசு
மயாலே விடமுண்டாகி-மேகசலத்தாற்பிறந்த வெடியுப்பன்றே ()

வெடியுப்பச்சுத்தரவி பீசமாச்சு - வெருட்டிஞரிகைத்தானே
முடிவாமெனவே, இடியுப்போ விருவிடஞ் சொல்லாமற்று - னி
னைக்கருப்பைச் சிவமெனவே பினைகந்தேசொன்னர், அடியுப்புநில
வுப்பென் றறியமாட்டா - ரிந்திரப்பைச் சிவமெனவே யறியமாட்
டார், குடியுப்புப்பானறயுப்பென றறியமாட்டார் கோடானகோடியு
பபுங் கூறுவாரே. (௰௨)

கூறுவார் முதலவழிலே நிலவுப்பாச்சு - குறிக்கரிய வெண்மைமை
னிற்பூப்போத்தய, மாறுவாராகச்சுவார் வழிலேசெய்வார - மறிப்பபுபி
னடமெனடாராயினூர், சேறுவ ரிவாதாமே சிவமாம்புனறு-செப்
பியுப்பமாமிரத் தருந்தசொலலேவை, பேறுபெறநிலவுப்பேபூதீ
மென்று - பேரிட்டவகைப்பிரித்துப் பேசுவேனே. (௰௩)

பேசுவேன்பூவெனப தயனுமாச்சு - பெரிகாரணமென்ப தறை
மாகாச்சு, யிக்கேப்பாரமாறுமொரியிசருத்ர - வேதமெனுயும்பிரமனை
சக்தியாறுன், வைராநத்துக்கிரத்தநக வுயர்மேயயிர - னுயுநருவோனி
றுதாமனைசதகி, தாசியார்க்கு நன்மையுறேய பயிலாச்சு - சாதி
யைவிட்டமாறவுப்புத தானேமாச்சே. (௰௪)

போச்சப்பாவிடுப்புத் தன்னீராச்சு - பூக்ககனைஞ் சத்தி
யன்றி றாமனேறோயாக்க, தேச்சப்பாகிறி தலந்தி ரிருக்கிய-னிக
ணுகே சததிகருளடக்கமாலு, வாசகப்பா யாறிலேயாய்த தலேயே
காயாய் - பாரிசோற பூயாசேமறைத்தாறாளில், பேச்சப்பா காக
யென்று புயமொசாறுமை- பின்பவுவா சாதமொனறுமை பேசுறுரே.

பேசாத மாட்டு பிறமொழிபம - பொனிலைமொனறு பிலேலேநிலவு
பமேயிசை, கூராதேயுதைத்தலேயலதிரருப்பேபயரம - பொணடவ

[illegible] (௧௬)

அறைபக்கேள் பொட்டை யப்பு வெடிபுறையபா - வந்தோர்களை திவென்ற [illegible] பதியக்கேண் மண்ணெடுத்துச் சந்தாய மூட்டிப் - பருந்தைத் [illegible] முறையச்செந்திக் கண்டு [illegible] - பொருக்கக்காற் [illegible] முனைப்பா வாய, [illegible] கரமுன்றோ - மேசமுண்டோ விணைக்கவிவது மூக்கறுமே (௧௭)

மூர்க்கமுள்ளா யவிசிக்க மதியின்விந்த - மூன் றுபங்கு விரண் டெங்கு மாகக்கூட்டித் திக்கமா யிணைத்தெடுமும் பெருமாக்கை சிவனிவா வெண்ணெய்பருக்கத் திருக்குமுப்பு, மாக்கமாயக்கினிக்கு சோமம்போல - மாமிசத்தின் கருவவிட்டா லஞ்சானா தப்பும், மகா ரக்கவெ காணக்கு மூடி பெண்றேபேர் - பரிதிகிக்க மதிவித்த பா லொன்றுக்கே. (௧௮)

பாறையுப்பு

பாரப்பா நிலையுப்பு வெடியுப்புக்குப் - பாடையென்னவொன்ற தில்லா விரண்டுமுண்டோ, நேரப்பா வடிபென்ற மூடிதானென்ற - நி லைதனைப்பச் சொன்னதிறாற் பலனேதுண்டு, கூரப்பாவெப்பிவிட் டெரியுந்தீயிற் - கொள்ளியிலே கடாக்கொள்ளி குறுக்கேயுண்டோ சீரப்பா முனைபின்னுச் சொல்லுறேன் - சிசிக்சமாமுப்பினது நீக் கத்தானே. (௧௯)

தீக்கமாய் வெடியுப்பே யெவனுப்பாகுங் - கிலோனிற் றித்தி யென்று செப்பலாகும், மாக்கமாய்ச் சொன்னதில்லா துப்பென்மாக் கம் - வகையறுத்துச் சொல்லாது வகையேகென்றான், மூர்க்கமுள் ளவித்வெண்மேற் கேரபறுசெய்வார் - முறுவைத்தேனிக்குலே மு னபின்றுடப், பாக்கின்றபின்னாறி யுண்டபறுறு - பந்தமுமான முழுதும் பார்ப்பனரே. (௨௰)

[illegible] பாறையுப்பைச் சொல்லுவென்று - சமுத்திரத்திற் [illegible] (௨௧)

வருகின்ற வகாரவுப்புச் சிறந்திருப்பு - வகாரவுப்புத்திலாபிறை
ப்பு வைத்தப்பையை, அளிரான சந்தகல் திட்டையுப்புத் - தொழின்மு
ளுக்குரு சேவைப்புச் சுத்தியுப்புத், தெளிவான கடம்புதிக்கத் திரண்
டவுபபுச் - செப்பவதி மதுரவுப்புச் செந்தியுப்புக், களியாதகளியுப்
புக் களிபிணுப்புக-கண்பொ ராதித்தன் கட்டுமுப்பே. (உஉ)

கட்டுகின்ற வங்கியுப் பிசனென்றால் - காட்டிலுச் முடியுப்புத்
தாளுமென்றும், விட்டகழி யகாரமென்ற வமையாவையா - மேனிவி
ந்து காதம்மைத விளவலாமோ, பொட்டவென்ற ஆசாரத்துக்குள்ளே
யீசன் - புனையுண்டு போளுமே சமாதியாக, ஒட்டுகின்ற சிவசத்தி
யிரண்டுபேரு - மோரிடத்திற்குடியிருக்கா ரும்றுப்பாரே. (உ௩)

உற்றுப்பார் சிவமிருக்க பூமிதன்னி - லொருபூண்டு மூலியா
தே யுவருபபாலே, அறுபபோ மருகில மயானருத்திர - வவது
டனே சுதியிர்த் திருந்தகாலே, முத்துபபோற் கொஞ்சம்விஞ்சச்
சமூண்டாச்ச - முபூமோச யிகலாமற் பகலைமோச்சு, சித்திக்கும்
பசக்மண்ணுக தன்னரிகண்டாற - சிவனுப்பு நிலமூயராக தெளிந்
துபாரே. (உ௪)

பாரப்பா விசனுப்பைக காணவெனறு - பனிக்காலக் குடிவி
ட்டுப பார்க்கவேணும், வரப்பா வெருகின்ற வண்ணுணுப்பா -
லொருமுழமோ விருமுழமோ வுயரந்தானே, வாரப்பா பகதமோ
பூமியுள்ளோ - மலையுச்சி காலேயோ மதியோவெய்யோ, ஆரப்பா
வ காசவுபனைகாணபா - ராளுவு மூசாரத்தையடுத்தக்காலே ()

அடுத்துக்கான் மாசிபன் குளிரின்மட்டு - பமாளாரை முஞ்சே
டு ஓவறுபாராய், தெரித்துபபார நிலவுப்புக் கதிராய புத்தா -
போன்றகின்ற காடனிலே மழைபுமாச, தெடுத்தபபார் ருனிச்சி
தொவவே டமுப்பூவி - விண்றத்தி விசல்விக்கைச் சைமோகது
வடித்தவர் சத்திகவ னிகரிந்து - வரதுகன் விப்புவப்பின் மகிமை
தாமே. (உ௬)

மகிமையா மூசாமூ மிசறுப்பை - வாங்குமூன்னே யதிகமாஞ்
சைபோகக்கால், பரையான சதிக்கு யிரவிமுத்திரை - பாடிவாக
ராசிசெய்யப் படிகளுமம்பி, புசமுடிவு வலமென்ற விசனுப்பை
யுட்கொள்ள மாட்டாமே நபூசகன், வரையான மஞ்சளிற வண்ண
மெல்லமூடனருந்தச் செவ்விக்கத்திறம் விளைப்போமே. (உ௭)

வாங்கிப்போர் முரசத்தில் வெண்மையிலே - மஞ்சளுக்குச்சிவ
க்கின்ற மார்க்கமிக்கே, ஏங்குகின்ற தீயிலிட்டுக் கறுத்துப்போகுஞ்சூழ்
தலைகை வாதிகள்தம் மேடுக்கமாட்டார், சேர்க்கப்போ காதபடிவிசன்
விக்கை - நிலவுப்பைக் கிருத்து நிற்கும்பூநீர், பாங்கிக்கா வினையல
செய்வோ னுப்புவெறுப்ப் - பண்ணுவோ னந்தவுப்புப் பாழுநாமே

பாழென்று சொன்னதென்ன புத்தியாகேள் - பழுசிவனுப்
புறங்கே கைத்திடாது, வானென்ற சுண்ணமுப காரசார - மண்ணை
ன்றே நிலவுப்பின் மருவிக்கொள்ளும், கோனென்ற சலம்விடுவா ரு
லைக்குள்வைப்பார் - கொடுங்காரந் தானடங்கிக் கொடியகைப்பாம்,
தானென்ற வுப்பையெடுத் தொன்றுமில்லை - தண்ணீரின் மண்கலந்
தாற் றாழ்வுதானே. (௨௯)

தாழ்விலலாய்ப் பூநீரைச் சுண்ணமென்று - சாற்றுவார் குழைகளி
லே சாலேப்பூட்டி, வாழ்வுபெறச் சலமெடுத்து வேலைபார்ப்பார்-
மைகதனே பதினாலே வனமயிலை, தாழ்விலாச் சத்தியுவர் சாரத்
தென்னை - நானகலந்து சிலசுண்ண தணிந்துபோச்சு, நாளிலே
சிவப்பைச் சத்தியுண்டு - நாரிமருந்தேபெரிதாய நடப்புமாச்சே.()

நடப்பான சத்தியெனுஞ் சாரம்விஞ்சி - நற்சிவனாற் காரமன்
றே நாட்டமாச்சு, அடிப்பான காரதனை யுண்டசாரந - தன்குணமு
மாறியன்றே தவறிப்போச்சு, அடைபபான கானகத்திற் புலியுங்க
ண்டே - யப்புலியாற் கானகமு மழிந்தாற்போல, உடற்போனுயி
ர்நிலையா வாறுபோல - வோதோகோ காரசாரங்கள்போச்சே.(௩௧)

போச்சென்று மலையாதே சத்திசாரம் - புட்பிக்கு நாலையிலே
பூண்டபொரு, வாய்ச்சதென்று கடனீரைக் கவிழ்த்துமேகம் - வாங்கு
கின்ற தன்மைபோல் வாங்குமபூநீர், நீச்சென்றுஞ் சிவனுப்பைச்ச
த்தியுப்பை - நினைவாக வெவ்வேறாய்ப் பிரித்துவாங்கி, ஆச்சென்றெ
டுத்தவகை யுபாயமெல்லா - மைஞ்சாங்காண்டத்துரைப்பே னறிந்து
கொள்ளே. (௩௨)

கொள்ளப்பா கடைசிலைபஞ்சாங் காண்டத்துள்ளே - கோவசி
றிது மில்லாமற் பிரித்துரைத்தேன், வள்ளத்த தவனும் சொல்வி
லேன் - வீசனுப்பை யெடுக்கின்ற வியல்பையெல்லாம், தள்ளத்த
நான்சொன்ன படியேபிரியுஞ் - சாதித்துக் கற்கண்டைத் தொழிலப்பா
ரு கொள்ளத்த மறைவெல்லா மூப்பேயல்ல - உதவின்றமறுவெவ்
பா னறும்பாரே. (௩௩)

கல்லுப்பதிகம்

[illegible] வென்று [illegible] பாக்கள் [illegible] (௧௪)

செப்பினேனுப்பினுட் செய்கையெல்லாம் - இவ்வுப்பே முத லானதென்று சேரச்சொன்னேன், உப்பெல்லாம் வழலையென்று சித்தர் சொன்னார் - சோகேசோ நிவ்வுப்புத் தானுமென்று, தப்பில்லாக் கல்லுப்புத் தானுமென்று - சாரமெனும் பூரமும் செடியுப்பென் றே, அப்பனே யிவைகளெல்லா மாகுமப்பா - மவையுடனே இவ்வு ப்பா மதுவுமென்றே. (௧௫)

அதுவென்ன சொல்கென்ன மாகாசத்தை - படக்கினு மெய்ப்பத் கரிதாமென்று, விதியுடனே சொன்னக்கா லெடுத்திட்டோர் - மே னியிற் சித்துவித் தாமென்றே; உதவிசெய்வார் தக்கினப்போ னாலுண்டாக்கி - யொளித்திட்டாரொன்றான வுப்பைத்தானே. ()

ஒன்றான வுப்பொன்று தீட்சையென்றேன் - ஒளித்தாரே பரிபாஷைக் குட்புனைந்தே, எண்ணாயிரத்திரட்டி திருமந்திரந்தனை- யிருநூறுத் திருமூலர் பாடிவைத்தார், வண்ணான்று னுப்பையெளி தாகச்சொன்னான் - மறவிலொரு இராமதேவர் யுமைத்தார்சித்தர், கண்ணுப்பைச் சுத்திசெய்ய நீருஞ்சொன்னார் - சுத்தவுப்பை [illegible] ருமனைச் சொல்லிடாதே. (௧௭)

சொல்சட்டைப் பூனிவிரு அந்திற்றீட்சை - தோன்றுமென் று [illegible] தோடத்தோடம், [illegible] பேர்தே - [illegible] (௧௮)

[illegible]

சுத்தர்நுகர் - கனிச்சுவையை யென்றுசெயல்விக் காட்டிவைத்தார், பின்னமைந்த விந்தச்சொல்லெல்லாம் வழுவேயென்று - பேசினார் பரிபாடைப் பேதத்தாலே. (௩௯)

பேதத்தாற் காண்பதென்றோ தற்சன்மார்க்கப் - பெரியசத்து வாக்கென்றே பிரிப்பதென்றோ, காதுற்ற மதிசாரந் தனிற்றுரக்கி - கழுத்திரமாஞ் சிவகெங்கை சார்வதென்றோ, சூதத்தை மணியாக்கி யெமபீசஞ் - சூட்டியொருகுருவாக்கித் தொழிலையமைப்பரன், வாதத்தைத் தன்பதென்றோ காயசித்தி - வாகாகச்செய்வதென்றோ வயங்குமாறே. (சய)

நூறுவயசதிலே யைம்பதாண்டு - நோக்கமில்லா நித்திரைக்கு சொல்லப்போகும், கூறுவயசர்முதற் பதினாறாண்டு - கொள்வார்க்கறிவில்லாப் பருவமாகும், நேரவழுப்பத்து நான்காமாண்டு, நிறைந்தவர்க்குச் சுகதுக்க வினையப்போகோடி - பேருணர்ந்து வெகுத நூலைப்பார்ப்பீர், பேய்மக்காள் ஞானகுருவினை செல்வீரே ()

பின்சென்று நிழல்போலத் தொடர்ந்து காத்துப் - பேசாதமவுனரகசியத்தைக் கேளார், முன்சொன்னவழலையுப்பைப்பிறகேகேளு - மூலவித்து வாசியின்றன் முடிவைக்கேளும், தனசெயலைவிட்டுவிசையிற்றனித்துநில்லுஞ் - சாத்திரமாங்குப்பைகளைத் தள்ளிப்போடும், என்சொல்லு மைந்நூறு மிணங்கிப்பாரு - மிணக்கமறிந் திணங்கியிரு மிகத்திறந்தே. (சஉ)

இகத்திலுற்ற முடியுப்பை யெடுக்குமார்க்க - மெள்ளவுஞ் சொல்லாமற் சித்தரெல்லாம், மகத்துவமாம வழலையினை யுப்பேயென்று - வழுத்தினார் சவுக்கார வைப்புமார்க்கம், சுகமதாச்சிவகன்னலையுப்புக்குட் - டோற்றுமசனுலத்தினைச் சுத்தியாக்கப், பகுத்தசிப்பி யண்டநீர்த்தெளியூறி - பலபலவாஞ்செடிநீரிற் பாடுதானே. (சங)

பாடுமென்னைப் புடமெரிப்புச் சுண்ணம்புக்கல் - பாய்ச்சியேநீர் விடுதல் கூடினில்வாட்டல், ஈடுமென்ன வித்துலே சவுக்காரத்தி - லெண்ணெய்க்கும் பழமுடித் தெடுப்பார்கள், நடுமென்ற சன்னத்தாலுப்பைக்கட்டு - கன்றுதனைக்கல் வக்கட்டி, துமெனற படி சேர்த்துச் செந்நீர்த்தே - மாறேமேட் டேர்ம்பதுமாந் துவேடே.

மாற்றுகுயித்தமட்டே காணவென்றால் - வழலையுப்பு சிகமாக வைத்தாலென், சற்றுமழலைச்சவுக் காரத்தன்மைக் - கத்திகைத்த

வப்பிரித்துக் கூடாச்சொன்னார், கற்றுணமையினுக்குத் தன்னீ
ருக்குள் - குடிக்கவெண்ணெயைச் சக்காமற் குளிர்ச்சியிக்கார், பார்த்
தாலதொன்றுமிலை வண்ணானுக்குப் - பழஞ்சீலை வெளுப்பதற்கா
ப்படித்திட்டாரே. (௪௫)

பரங்கிசவுக்காரம்.

படித்திட்ட வுலகத்தார் மகாசினத்தார் - பாவிசெய்த சவுக்காரம் பண்பன்றுமால், தடித்திட்டநிலவுப்பைக் குறுக்கிப்போட்டான் - சாரமதில் வெடியுப்பைத் தள்ளிப்போட்டான், வெடித்திட்ட கல்லுப்பைக் குளிரப்போட்டான் - வீறான சுற்சுண்ண மிகவும்போட்டான், எடுத்திட்ட வெண்ணெய்களை யிதக்கவிட்டா - வினைன்னசொல்வே னுண்டையிக வெடுப்பாய்ச்செய்தான், மடித்திட்டபுத்தியினன் மயங்கிப்போனான் - மாறுட்டமாச்சதித்த வழலைதானே.

வழலைமுறைவரிசையாய்ச் செய்தானுக்தான் - மக்களே கன்மம் விட்டால் வன்மையில்லை, வினைவென்று சொன்னதென்ன வாகாசத்தின்-விந்தென்றசீனுப்பை விட்டதாலே, தொழின்முறையாய்முடித்துவைத்த வழலையையா - சொன்னமல்லாற் சொன்னமுண்டு செயம்பெயானா, பழமென்றரசலையடா விசன்வித்து - பட்டவிடந் தொட்டவிடம் பசும்பொன்னாமே (௪௭)

பசும்பொன்னை மாற்றதிகமாணியில்லை - பருகினனாழிகண்ட பரமனுவீர், விசும்பென்ற வராகசவுப்புப்போயின்-வெடியுப்புநிலவுப்புமினையையா, நிசமாகச்சொல்லவில்லை சவுக்காரத்தி - னெடுகாளாய் நீருழைத்து நின்றாலுமமே, நசையிரசம் வேதைமிட முடியாதையா - நலைபுத்தியுங்களுக்கா னான்சொன்னேனே. (௪௮)

நான்சொன்னே னென்றெண்ணி விடவேவேண்டா - நந்திசரு ரோமருஷி பைக்ராம்பார், வான்சேர்ந்தவுப்பெடுக்க வகைதனைச் சொன்னான் - மறதிகொண்டு மாய்வதற்கா னெனேயுப்பில், தான்சொன்ன படிகுலிக்கு தீதான்பார்க்தாற் - சான்வயிறு வளப்பதல்லாற் றவங்கிட்டாது, என்சொன்னே னில்வளவும் புளத்தியாவல்-வியமனைக்கொண்டெற்னாளு மிருக்கலன்றே. (௪௯)

இருக்கவென்றே பிரயத்துக் கியமனுஞ்சன்ன - மேனிக்கனொன்றே பாழுவைத்தேன் கண்டக்காண்டத்தில், குருக்கொளொருபுத்தியுனக்கிருக்குமாயிற் - கூற்றென்னுஞ் சமுசார வலைக்குட்பட்டுப்,

பெருக்குமா யண்டுசெத்துச் சாதற்கேது - பிரமையுனே தொடராம
ற்பேசுக்கேளு, தருக்கொளுநயர் தானென்ன வழியைப்போக்குத் - த
ன்னையுணர்ப்பே யதையறிந்து நீசெய்வாயே (௫௰)

செய்யவே வழுவிலிட்டோன் றருகாளுன்-செயமான துருவ
விட்டோன் பொன்னாக்காளுன், மெய்யான வேமப்பால் விட்டாளு
னல் - வினைதுஞ்சு முசுற் பாடாணங்கள், சையோகரசபீசமில்லா
கேதை - சாதகமாமவான்றமுகவேஞ்சகாணும், நயாரப்புடத்தில்
வைக்கப் புதைகஜகனறிக - காரியம்போலதிலே கழன்றுபோமே. ()

புநீர்த்திட்சை

கழன்றுபோகாதபடி வழியைமார்க்கமே - காட்டுகிறேன் கற்கன்
னம் படிகாலென்று, மழைநீரேதாகும் படிகல வழியேயெட்டிற -
றனைந்தாக கலக்கிவைப்பாய் தாழ்விலாமல், குமைந்துபோகாத
படி தெளிவையாங்கிக் - கொட்டப்பா திட்சைசெய்த புட்பமெட்டு
ம, முழன்றுபோகாமலே கலக்கிநகொண்டே - யுத்தமனே செயுமவ
லைகளை யுரைக்கக்கேளே. (௫௨)

கேளப்பா மேலான திட்சையுப்புக் - கிரமமதாய் படியிட்டுச்செ
ண்டிப்போடு, ஆளப்பா திட்சையென்ன வென்பாயானு - னைதட
வினுப்பவரோ வாயினுநம், ஆளப்பா கடைவது பங்குனியின்மட்டு
க் - துரிகமா ரவியிலவைக்கவும்பெயரும, ஆளப்பாவும்பெடுத்துக்
கிறிப்பார்த்தே - யடியினடு வெடியுப்புமுடிமேல வைவே. (௫௩)

வெடியுப்புத் திட்சை.

மேலான முடியிலெஞ்சு பலமேயாகு - மிச்சமதாவடியிலேபல
ந்தாவெனட்டுப், கோளானநடுவினங்கன்படிதாவென்று - கொட்டப்
பாசமதியிலே யிட்டுமுடி, நாலாலமேன்முடி சீலெசய்து-தூறெ
குவிற்புடம்போட நீற்றுப்போகும், மாளானவண்டநீரிட்டேயாட்டி-
மகத்தானவிக்லெசய்து புடத்திறபோடே. (௫௪)

புடம்போட்டே யாநிலையின்னெடுத்துக்கொண்டு புதியவோர
மூரியிலே கரைத்துக்காச்சித், திடம்பெற்றுக்கம்பியதாய்க் கட்டிப்
போகுஞ் - செயவுப்பினைப்படியான் றாக்கிக்கொண்டுத் தடவினைற
க்கவெண்ணையோ ரரைக்குமாறு - குழூடவே கலக்கநன்றுமவரை

[illegible] வயைத் தாழ்கிலையே. (௩௫)

இளமைப் போகாதே பென்னையுப்பை - பேசிக்குமெல்லக் காசினிடகே யிருக்கும்பாராய், உல்லாசமாகவே பண்டம்பெல-வுருட்டிபோகிமுகத்தி னுல்லப்போட்டே, எல்லாருமித்தமுறை பட பட்டா - நீயே கன்றே விசனுப்புக் கிடாய்ச்சொன்னேன் - [illegible] மச்சாகொன் கணர்தானுஞ்சொன்ன, வழலையித்த முறையிதனை யறிமுத்துபாரே. (௩௬)

சவுக்காரம்

பாரப்பா விப்படியே சவுக்காரத்தைப் - பாடமுடன் மறைத்தாரே வழலைமார்க்கம், நேரப்பா நிலவுப்பே வழலைக்காதி - நின்றதிறு தாசைமுத்திக் கொல்லுங்கொல்லும், பேரப்பா தாருசாலே சூதங்கட்டும் - பேய்மக்கள் சூதத்தாற்றங்கேறும், காரப்பா தக்கிட்டசிகாரத்தைத் - தாக்கினலேஞ்சவுத் தப்பாதன்றே. (௩௭)

தப்பாமல் வழலைசவுக் காரமென்னுஞ் - சமுசயங்க ளில்லாமல் வெளியாய்ச்சொல்வேன், மெய்ப்பானதுப்பிடிக்கற் சன்னமார்க்கம் - விள்ளாதே மறைத்தாரே சித்தரெல்லாம், அப்பாகேள் கிளிஞ்சிலை னுமுண்மைதன்னை - படைவாகச் சுத்திசெய்யும் வகையதென்றால், உப்பானவுவருடனே கற்சுண்ணம்பை - புணர்வாகத்தன்னீரிற் கலக்கிக்கொள்ளே. (௩௮)

கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்

கலக்கியதிலாமைபிட் டெரிப்பாய்நீயே - கன்மதுவக்கொருதி திறக்கானுதோமும், வலுக்கமுத்தவிரமுடன் [illegible] வாறு றிவகவாச்சரக்கனுப்போம், பௌக்கலே வகைவகைக்கோர்பலமதாகப் - பிசகாமற்கிளிஞ்சிலேஞ்ச பலக்காரியப், இல[illegible] வட்டீ ஒருக்கம்பாளின் - றேனிவுவிட்டு முன்மருந்தைத் திடமா வாட்டே. (௩௯)

ஆட்டிபேசிப்பிக்கு பேதுங்கிழு - மப்பிப்பின் [illegible] புதைக்கப்போடு, கட்டியகோர் கணையுமு மக்கீறுறை [illegible] [illegible] ரைக்கேழுற, கட்டியே [illegible] மாசக்கட்டி [illegible] றந்தப் புடத்திறப்போடு, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] (௬௦)

[illegible]

[illegible] (௬௧)

அறக்கயின்பு றுன்றனான் ரவிரீட்டேட - பப்பினை பண்டக் [illegible] - [illegible] குரிக்குமெருசாமட்டு [illegible] [illegible] ரவிற்போட்டு, [illegible] [illegible] - [illegible] புடவைப் போடு. (௬௨)

[illegible] பாரியின் பெடுத்துக்கொண்டு - புகல்புத்துக் [illegible] காட்டமுடன் [illegible] [illegible] - [illegible] புடத்தினிடம், கேட்டமுடனென்பு [illegible] - [illegible] [illegible]

[illegible] (௬௩)

[illegible] (௬௪)

[illegible]

[illegible] - இறமான [illegible] குழந்தை [illegible] எழுப்பாளையத்தை குலாச [illegible] [illegible] பிடித்து - [illegible] [illegible] ட்டுமனமே. (௩௩)

கட்டிக்கு மெனுமந்த [illegible] பான்மூடிக் - கனயமை [illegible]
கட்டிக்கொண்டு, சகுடயன்றிப் பரியிலே கொலுவிட்டுத் - தன்
னீரும்வார்த்தரிய சவுக்காரத்தின், பொட்டணத்தைத்தொங்கவிட்
டு மெனுமூடிப் - புகையாமற் றீபெரிப்பாய் [illegible], இட்டமா
யதன்மேலேபடியவேருக் - இடமாகவெத்தபின் பிறகுமேடாமே. ()

இறக்கியே பிரித்த மூன்றாவித்தி - வெண்மையேபரித்தவி
த்து செவ்வாவிக்குள்; மறக்காமற்கற்னீனம் படிதானிட்டு - வழலை
யைவைத்ததின்மேலே சன்னக்கொட்டித், திறக்காமல் மேனுமெசா
ருசட்டிமூடித் - திறமாகச்சிறதொகீரயிட் டவையும்பின்பு, பிறிய
றுவே மல்லினைபினிலியான்மூடிப் - பிணைக்காமற் கொதிக்கவைப்பீரு
மனானே. (௩௫)

நீர்வார்த்தே யடுப்பிலிட்டுக் காய்ச்சாச்ச - நிசமான கற்கண்
ணீறமட்டும், பேர்பார்த்துமுன்போலே அன்னமிட்டுப்-பிசகாமற்று
லையிட்ட சட்டிமூடிச், சேர்பார்த்துநீர்விட்டு நீற்றுநீற்று - செயலோ
டேணுகினைத்து தாமுமைமயா, கேர்பார்த்துநீற்றுகின்றபோதெல்லாச்-
சிவேனிபாய்க்கட்டிவைத்து நீற்றுவாயே. (௩௬)

வைபாறநீற்றுகின்ற சவுக்காரத்தை - வைத்தனே யவித்திடுக்
குமார்க்கஞ்சொல்வேன், தாயானமல்லிகைப் [illegible] தான
ளைத்தக் குசைபண்ணிக்காயமைத்துப், பேயானசவுக்கார மதற்கு
ளவைத்துப் - பிசகாமற்சிலசெப்து சட்டிக்குள்ளே, தூயதமிழ்
னிறந்தனைக்கொட்டி - புற்றகுழைவைத்ததின்மே துயிரீக்கொட்டே.

கொட்டாரிமேன் [illegible] - குழவினை [illegible]
டபொருத்தமக்கான், [illegible] - [illegible]
[illegible] மதனையாகித், [illegible]
[illegible] - [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] - [illegible] [illegible]. (௩௭)

விள்ளிப்பண்ணியண்டத்தின் பொடிக்குள்வைத்து - நீறுன்முடி
க்கொண்டும்புக் கெலசெய்து, நல்லவொரு பத்தெருவிற் புடத்தைப்
போடு - ஸொரன்னம்போல்வெள்ளையாகும், அதுக்கிலமுன்னை
த்தெளிப்பில் செய்திடின்று - மறுபடிச்சாமமொன்றாட்டிப்பின்பு
வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து முன்னூள்வைத்து - வீரனிளிஞ்செல
ண்ட சுன்னத்தானே. (௭௨)

உள்ளாரவீரமொரு கழஞ்சுபோட்டே - பூறவெருக்கம்பாலா
லரைத்துக்கொண்டு, தள்ளாதசவுக்காரவில்லைக்கேதான் - சாதகமா
ய்க்கவசமிட்டுச் சீலைசெய்து, மெள்ளவேபத்தெருவிற் புடத்தைப்
போடு - வெண்ணிறபோற்சுன்னம் விசயமாகும், துன்னாதேவழலை
யின்றன் சுன்னங்கண்டாற் - றுருசுதங்கவிம்பற்றுச் சுன்னமாமே.

சுன்னமோ மாக்கென்று முதற்காண்டத்திற் - சொல்லிவேன்
சவுக்காரச் சுன்னஞ்செப்ப, வன்னமென்ன வைக்குசுன்னங் குகை
யாப்பண்ணி - வழலைதான் இளிஞ்செலண்ட செயநீராட்டித், தி
ண்ணமாக்குகைக்குள்வைத்துப் புடத்தைப்போடு - சிவசிவா கடை
சியிலே செயமாஞ்சுன்னம், அன்னவுமைக் கேயுரைத்தாளித்தவித்
தை - யம்மையுமென்றனக்கன்பா வறைந்திட்டாளே. (௭௩)

வெடியுப்புத்திராவகம்.

அறைந்திட்ட வெடியுப்புத் திராவகந்தா - னப்பனேயன்பாகச்
சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுநல் வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்துச் - சி
னமதையினங்களுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று, உரைத்திட்டசவுட்டுப்
புப் பலந்தானொன்றே - யுத்தமனேவெண்காரம் பலந்தானொன்று,
அறைந்திட்டகல்லுப்பு மிணைந்துன்சேர - வரியசீர் வழலைபலங்காலா
மன்றே. (௭௪)

காலதுக்குருசுவெள்ளை யன்னபேதி - கமசமென்று படிகாரக்
குன்றம்பூரந்தான், காலானதிட்டசையெல்லாம் வகையொன்றக்கு - ந
ன்றாகவொருபலமா கிறத்துக்கொண்டு, குலாவிப்பியோ டுருவியுப்
புந் - தாக்குவாய்பலமொன்றுந் துகளிலல்ல, மாலானமுருக்கெல்லா
ம் பொடித்தொன்றாக்கி - மைந்தனேகுப்பியைப் பக்குமாட்டே. ()

மாட்டிடியேபடிப்பெற்றி பெறிசேர்பாக - மைந்தனேதெற்குப்பி
லாப்புக்குள்ளிரி, மாட்டியேயுகையுடனே வடியுகீரை - நீர்வளாகப்பி

[illegible] சேரவாகிறது, [illegible] பழிசேர [illegible] ழுக்குத் திடனையாகும், [illegible] சமுத்திரமெல்லாம் [illegible] ()

மாதிட்டேகள் வழுவக்காரசாணம் - [illegible] வைம்முறையனைத்துக்கொண்டு, நாடோடேசிருக்க வாழவேண்டி - [illegible] லசவுக்காரமெனுஞ் சன்னத்தாலே, கடாகதுருமினுப்பை மூன்றே கட்டிக் - கொண்டேலவி ருகத்தைக் குளிகைபாக்கித், தேடவே செந்திதங்க ளகஞ்சேர்த்துச் - சித்தாஞ்செய்துகல லோகந்திவாய். ()

சிவலோகமொன்றுக்கு மொருமாவிந்தா - சூலாறுமாற்றுருகவலவேலைதை, பூலோகத்திருந்துபெண்டிர் பின்னையோடு - போசனைகள்செய்துவிற் புத்தியுண்டாம், தவமானயோகநிட்டை - காயகற்பந் - தன்னிலே மனதைவைத்துச் சார்ந்தாயாகிற், சிவமான வாகாசவும்பைத்தேடித் - தேகசித்தி முதலிருபத்தைந்துஞ்செய்யே. (௭௬)

இருபத்தைஞ்சுசித்து

செய்கின்ற சித்தியோ ரிருபத்தைந்துஞ் - சித்தருக்காமென்று சொன்னபொதிகைத்தேவே, ஐயமிலாசடியேனுஞ் சுருள்கவென்று - வதன்பெயனாச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள், மெய்யான சிவநிட்டைசத்திநிட்டை - வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மெனுங்கூழம், உய்யவேமந்திரசித்தி மவுனசித்தி-யுண்மையுடன காயசித்தியுடனிதேனே.

உடலுனவெட்டெழுந்து மஞ்செழுந்து - மூற்றவாதாரசித்தி பிரசாதசித்தி, திடமானவாண்மசித்தி தத்வசித்தி - தேகசித்தியாதாரசித்தியோடு, குடமானகுளிகைசித்தி சொரூபசித்தி - கூறியதத்வபிரசாதசித்தி, மடலானவாதசித்தி யோகசித்தி - மகிழ்வாரபாசாதசாம்பவத்தின்சித்தி. (௭௭)

சித்திதரும் போதசித்தி சாலசித்தி - திறமான ஞானசித்தி யிவைகாளையா, முத்திதனைத் தருமிருபத் தைந்துசித்தி - முதலனையாஞ் சித்தர்களுக் கெய்துமெய்தும், இத்தனையுஞ் சித்திக்க வேண்டுமென்று - விசனப்புஞ் சிவனுப்பு மெத்தாலவாய்க்கும், புத்தியோடவ்வாக்க வேண்டியாயின் - புகலுகின்ற சவுக்காரப் போகவைப்பாரே. ([illegible])

சிவசன்மம்

போக்கற்ற சிவசன்ம பிள்ளைக்காரம் - பொன்றருமோ வென் றெண்ணிப் புழுங்கிக்கேட்டான், வாக்காரச் சொன்னதற்கு மனமோவி ல்லை - மனியிதுவானவித் தாகட்ட மறைவுக்காகத், தக்கன சவுக்கா ரு வழங்கவென்று - சாற்றினவே யக்கரம னிசமேயன்று, கேக்காயற் செவ வுப்பைத் தின்றேமென்று - செவுப்பைத் தின்னும் னிசழ்த்திருவே.

ஆரணித்த வெணியுடைச் சிவனுருப்பை - யன்றைக்கே தின் றவிட்ட கடியாருமப்பு, காரணித்த சிவனிக்கைச் சத்தியுண்டு - சிசயில் லா வவுப்புப்பைப்பெற்றானவ், வாரணித்த சத்தியேதாயுமானுள் - வவுப்புப்பைப் பிள்ளையென்றான் மரித்துப்பேச்சு; கூரணித்தவா சை வுப்பைக்காணக் - குடிவிவிட்டுக் கும்புமனுமானென்றனே. ()

குப்பமெனு மாசியாக் திங்களைபங் - குனிபிடப மேடமாக் குடிசைபோல, பம்பரம்போன் மனமுழன்ற திரியவேண்டாம் - பர ரதனின் மடைவாயிற் பறவைபோல, வெப்புகின்ற பசுமையிலு மூற் றப்பாரு - மேலெழுக்க லுசரத்தி னுணுக்கம்பாரு, அம்பலவர் கட ணமிந்து சத்தம்பாரா - பறிவதற்குக் கடையிலேந்தாக காண்டம் பாரே. (அ௫)

குருமுடிக்கும் வகை

பாரப்பா சிவசன்மம் பண்ணுமார்க்கம் - பாடுகிறேன் குருமு டிக்கும் பாகங்களை, வரப்பா வெளிதிறந்து சொன்னீரானு - லொ ருபொருளுஞ் சித்தியா தனைத்தேன்சாயம், சீரப்பா கற்பிடனுற் சொல்லு - தெளிவானே லிக்றாலேத் திறந்துகாட்டுக், கூரப்பாவறி யதனுக் கித்தாயானுற் - குற்றமுள்ள வெழுமரகிற் குடியாவாயே. ()

குடியாகப் போகாம லிசன்விக்து - கூறரிய கிலவுப்பின் கட் டம்பார்த்து, அடிபொருகல் லமறகாண் டத்திற்சொன்ன - வடை யாளப் படியெவா காசிக்கை, இடியோடே பிறந்தவெளிமிருதி யாவும் - மேடேப்பாவே வெடுக்கின்ற வெடையாதென்றால், பழமீ திற் பண்வெடையா முப்பினுலே - பயிசெலாம் பூமியெல்லாம் பழு க்குமன்றே. (அ௬)

[illegible] பழுக்கவே வெயிலிற் பாருகுவணை [illegible] பார்த்திருக்கும் [illegible] வெகுநிறையாமே [illegible] கொண்டியப்பானதுப்புக் கடையிலைகள் [illegible] மாழுஞ்ச சாதாதி - கொண்டுவந்து பாறையுப்பைக் குழைமாச்சேர்த்து, வெளுக்கவே கடைந்தெடுத்த தொன்மையோடும் - [illegible] வைக்க வாடைகட்டி பிறக்கும்பாரே. (௮௭)

பிறக்கின்ற வாடைதனை வெறுத்துப்போட்டு - இருந்தவர் [illegible] ம் பிசாசினில்லைச் சீத்து, மதிக்கின்ற பனிதிக்கைப்போய சாதிக்கு [illegible] முன் [illegible] நிக்கின்ற சத்தென்னைச் சீர்போலாருக் - துக்கிலைக வாசிவிட்டாற் கைதிடாது, சிற [illegible] வீச்சீயும் ஒருபிக்கனிற் - கனமாக விட்டியைபு திகழ்த்தக் [illegible] கேளே. (௮௮)

தினைவிய [illegible] சுராய செவனுர்விக்கு - இவையுப்புக் கொத்திருந்த இச கனரக்கசரன், கனமான பிரமசெற்பக் கற்கண்ணும்பைக் - கனைவம் [illegible] மதியுப்புப் பனைந்த வறுக்கிப், பனிப்பதனில் வைத்துக்கத்த வெண் [illegible] சக்குவளை - பனிவிடையா முப்பிட்டி ரவிழுவபாசத், [illegible] குவா மிசைவைக்கந் தயிர்போற்காத்த - செவந்திரம் [illegible] தீர்க்கமாமே. (௮௯)

தீர்க்கமாய் வயிரம்போற் கட்டிப்போருக் - திரண்டமுத்து மணிபோலே திரட்டியோகும், பார்க்கவே கண்கூசம் வயிரம்போலே - பரமசிவ [illegible] பழக்கத்தாலே, மார்க்கமா [illegible] கன்னம் - வளர்குகையில் வைத்து [illegible] செய்து [illegible] கவே கவுரிப் புடத்திற்போட்ட - சிரஙுப்புச் கன்னமா [illegible] குத்தாமே. (௯௰)

இருக்கின்ற [illegible] - [illegible] மீசன்னம், திருப்பொறி [illegible] - [illegible] செவிகுன்னம், பெருக்கின்ற [illegible] - [illegible] சேர்க்கன்னம், [illegible] - [illegible] பாமே. (௯௧)

[illegible] - [illegible] பாட்டுக்கன்ன [illegible] பருதிப்பிரபைக்கு [illegible] [illegible] - [illegible] பூணிமேல் [illegible] (௩[illegible])

இப்புவியின் பாடனை வேட்டிட்டேனா - னெம்மானே [illegible] மதா [illegible], பம்பப்ரவேயுப்ரசநூம் [illegible] மப - பயபரம்பேசு வாட்டுவிக்கும் பாமரு [illegible], களிபப் [illegible] பூவேரங்க [illegible] - [illegible] பறுப் படிக்கதக்காட்டுக் கன்னர், செப்புகனு மல்மராமன் செடிபுணியடன்வாகு செம்பொ [illegible] செய்யுமபாம சிவஞானம்மே (௬[illegible])

சிவஞான நடனமுமர் திருமன்று - சேவாதி [illegible] [illegible] செய்புகன்னம், தவமானபதினெட்டுச் சித்தர்க்கெல்லாஞ் - [illegible] [illegible] கின்ற சத்திகன்னம், சிவசுன்னக் [illegible] கடக்கன்ன - நாதாந்த குண்டலிக்கு [illegible] சுன்னம், [illegible] [illegible] கடந்த ஞானதீபப் - பாஞ்சடா [illegible] பாம [illegible]. (௬[illegible])

[illegible] மிழ் [illegible] நாலுபக்கு - [illegible] சோதனி [illegible] அன்னூர்தபார்த்திருக்கக் [illegible] - பாடி [illegible] பாரு, அங்காக்ஷ [illegible] - ம [illegible] வெடித்தப்போட, [illegible] மேருவைப் [illegible] - [illegible] முறைசேரடி விள்ளை [illegible]. (௬[illegible])

[illegible] - [illegible] பாரிபேட, [illegible] பாரிணடே [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] - [illegible], [illegible] [illegible] - [illegible] ()

[illegible] - [illegible] [illegible] - [illegible]

[illegible]

(௩௪)

[illegible] இவ்வண்ணமே.

(௩௫)

இரண்டாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

மூன்றாங்காண்டம்.

காப்பு.

சிவமானபூரணமே நாதவிந்து - சின்மயமாகின்றவொரு பரமேயாதி, உவமானமில்லாத பரந்தனக்கே - யுறவாகிநின்றவொரு நாதமாகி, நவமானநாதவிந்தி ரண்டுமொன்றாய் - நன்மைசெறிபரிதிமதி சுடர்களான, பவமறுமிந் நூன்மூன்றாங் காண்டத்திற்குப் - பராபரனுமைமங்கரனே காப்பாமன்றே. (க)

காப்பானவிந்தநூன் முற்றும்பார்க்கிற் - கைகாட்டி மாரியன்போற் காட்டுங்காட்டும், கோப்பானசாகாத காருணன்மைக்-குணந்துயர்ந்த புலத்தியவசரமாமென்று, நீப்பரியபரிசுத்த வமுதகங்கை-நிலைபிறந்த பூவழலைமுப்பூமார்க்கம், மாப்பெரியவிந்நூலி னூற்றுக்குள்ளே - வளர்நடஞ்செய்பராபரமாஞ் சோதிதானே. (உ)

சோதியாய்நின்றவழி தீட்சையெல்லாஞ் - சொன்மறைப்பேவொன்றுமிலை யைஞ்சாங்காண்டம், வாதியாமவாமமது தீட்சைதீட்சை - வாமமென்றநாதமது பூரிதாதம், வேதியாநாதவிந் தண்டபிண்டம் - வேதமதுநால்வேத மாறுசாஸ்திரம், ஆ[illegible]யைய - வாகராவிந்திற்பிறந்த வண்டங்காணே. (௩)

6

பஞ்சீகரண தீட்சை.

அண்டமெனிலண்டமன் றதியண்ட - மகாசம்பிருதுவிதன்னை
ர்போக்கற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்று பரமேசோதி - பகராத
பொருளையா னந்தியாவட்டம, கண்டமெனிற்கண்டமன்று கல்லுகல்
லு - கருவாகியுருவாகி யைஞ்சாம்பிண்டம், தெண்டமென் றவிளையா
தே நந்திக்கல்லு - தெளிவானபிருதுவியா லொன்றமாச்சே (௪)

ஒன்றானபிருதுவிபத் துயிர்தானேறோன் - றேகோகோவப்பீ
னைந் தச்சிரண்டாம், வன்மையிருதேயுபத்துச் சிவன்மூன்று-வகை
யானவாயுபத்துச் சிவனான்காம், அக்கரம்பதுதுச்சிவனைந்தென்
ப-ரரகரபஞ்சீகரண தீட்சையாச்சு, பன்னரியபூதவழிபிரிந்துச்சொ
ன்னேனை-பகரார்களாகாச வுப்பைத்தானே. (௫)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

உப்பென்றாலுப்புமுதற கற்பூரங்கா - னுடனிருந்தாற்குமரிகறி
சமைப்பாளன்றே, அபபென்றாலப்பதிறை லுப்புண்டாச்சு-தரகரவு
ப்போடு புளியிஃதேயாச்சு, சபபென்றதீட்சைதசதீட்சைதானே-
யறைவாதமொருவரா லறியப்போமோ, மப்பென்றுவிரண்டாங்கா
ண்டத்தின்முப்பூ - யாசிலேந்தாங் காண்டதின் மறைப்பிராதே. ()

மறையாமல்சவுமியசா கரமுங்காணு - மதிவழியேதானறிந்து
தீட்சையோது, கறையற்றதீட்சையில்லாப் பாதகர்க்குக்- காணாதே
யொருநாளுங் கடினமாகும், மறுவற்றகற்பூர சோதியின்னல்-லாம
ததினாதிவொளி காணலாகும, மறையாதசோதிகடந் தப்பாற்சென
றான்-மகத்தான கணபதியைக் காணலாமே. (௭)

காணலாந்துரியமொடு துரியாதீதங் - கனகமய சிதம்பரத்தின
மேலாமபீடம, காணலா மாறுக்கு மேலாமபீடங்-காதலனேகணபதி
யு மெதிரிற்றோன்றும, காணலாங்கோடான கோடிபூசை - கருக்
கோடு செய்தக்கார குருவைக்காண்பாய், காணலாம்வங்கென்றுபூசி
த்தக்கார-கருங்குழல் வல்லபைகல்வரமளிப்பண்மன்றே. (௮)

கணபதிபூசை.

வல்லபையுங் கணபதியு முன்னோக்கண்டு - மவுனமந்திர ரூப
தேசித்தரு[illegible]வர்பாராய, அக்கை[illegible]விபொருளை வெளியிடாதே-யாம்

ஓம்ஐயம் சிவாவெனயா னறியச்சொன்னேன், சொல்லரிய கணபதி
யின் பூசையாச்சு - துகளிலாப் பரப்பிரம பூசைதன்னை, விள்ளரிது
வேணபடி செய்யினுச்சி - வெடிதுமரித் திடுமையிஃ துண்மையா
மே   கூ

உண்மையா முறதிகொண் டேற்றுப்பார்த்தா - லோகோகோ
தெரியுஞ்சா காத்திநேர்மை, உண்மையாவதுகென்று வாசியாலே யு
றக்கும்பித் திடிலோர்பாப பிரமவாயில், பண்பாகப்பளிச்சென்றுதி
றக்கும்பாராய் - பாலகனே பரப்பிரம வாயில்காணும், வண்மையா
காற்சாதி யிடமுந்தோன்றும் - வாவாவா வங்கென்று தம்பிப்பாயே.

பிரமன்பூசை.

தம்பித்தே யிரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து - சாற்றுமேற்றி நேர்
மைசுழு முனையைமேவித், தம்பித்து வாசியைநே ரிழுத்துவாங்கிச்-
சதுராகக் கும்பதனிற் பாய்ச்சுநன்றாத், தம்பிதகேயிடகலையிற் கும்
பித்தக்காற் - சாற்றரிய பரபிரம சோதிதோன்றும், கும்பித்து
வாசியைமேற் கொண்டெழுப்பிக் - கோதறவின் றிடிலோர்குருக்கா
ணும்பாரே.   (௰௧)

குருவான சதுமுகனுங் கலைமாதுஞ்சேர்க் - கோடிரவிபோலநின்
றன் கண்ணிற்காண்பர், அருவான வச்சபையிற் பீடங்கொன்று-மங்
கென்று பூசித்துத் தரிசிப்பாயால், மருவாகி மலராஙிப் பிரகாசிக்கு-
மவுனமந்திரமுபதேசிக்கருள்செய்வார்காண், கருவானகருவையா வ
ரூபரூபங் - கண்டறிவாய் நமயவசி யரூபந்தானே.   (௰௨)

அரூபமா நாததரி சனமுமாச்சு - தரகரா பரப்பிரம பூசையாச்
சு, சொரூபமாஞ் சங்கையிலலா மவுனமாச்சு - துகளில்சச்சிதாநந்த
வுருவுமாச்சு, தரூபமாஞ் சாகரத்தி னேர்மையாச்சு - தானான சொ
ரூபத்தின் மூன்றாங்காண்டம், நிருபமாம் பூரகத்தைக் காணலாச்சு-
நிகரிலாச் சதகோடி யுகங்கள்காணே.   (௰௩)

விட்டுணுபூசை.

காணேநீபூரகத்தைக் கண்டான்மோட்சங் - காணுயோசொற்
பனத்தின்மூன்றாம்பீடம், வாழேநீமவுனசிவயோகியாகி - வழியான
சபையையாவங்கென்றான்றி, மாணேநீகும்பித்துத் தம்பித்தேகன்-

மைந்தனே பிரேசகபூரகத்தாலொட்டிச், சேணேயெங்கென்றேயோ
ட்டிப்பார்த்தாற்-றெரியுமப்பா விட்டுணுவின் சோதிமாதோ. (௰௪)

சோதியா மவுனகுரு சோதியையா - சுடர்கோடி காந்தியிலே
வாசிவேகம், நீதியாஞ் சோதியிலே யறிவையோட்டி- நினைவாகப்பா
ர்த்தக்கா லொடுக்கங்காணும, பாதியாமொடுக்கமதிற்கும்பித்தக்கா
ற்-பளிச்சென்றுவாயிலது திறக்கும்பாரு, சாதுவாமவிட்டுணுவோ
டணங்குகாண்பாய் - சமர்த்தாகவிருவரையும் பூசிப்பாயே. (௰௫)

பூசிப்பாய் கற்பூர தீபவாசம-பூரணத்தின் மவுனமலர் சோதி
சோதி, யாசிப்பா யவர்கடரி சனதனைக்கண்டா லப்பனே கேட்ட
தெல்லா மருள்வர்பாராய், ஆசரிப்பாய்மவுனகுரு வுபதேசத்தை-
யையனேயுனக்குய்யும் வகைசொல்வாரால், வாசிப்பா யுபதேசமுன
க்கேசொல்லி - வண்மையுட னீநிற்கும் வகைசொல்வாரே. (௰௬)

நிறுக்குமப்பா வாயிலது மவுனத்தாலே-நினைவாக வாசிகொண்டு
தம்பித்தக்கால், அறிந்தபா ரங்கென்று கும்பித்தேதா - வழுத்திமுறி
பிரேசகபூ ரகமேசெய்தால், பறக்குமது சுழுமுனையில் வாயில்காணு
ம் - பார்த்தக்கா லதின்பெருமை பகரொண்ணாது, சிறக்குமது சிகா
ரத்தின் வகாரசோதி - சிறப்பான சோதியிலே யறிவாய்நிலலே, ()

நில்லென்றாற் சும்மாதா னிற்கப்போமோ - நேரான சோதியி
லே நினைவைப்பூட்டி, அல்லவென்று லாகத்ததில ருகரை ருத்திரி-
யவர்பெருமை யிவ்வுலகி லாராய்காண்பார், வல்லமையா லவ்வொளி
யைச் சொல்லப்போமோ - மகத்துவயா மதிகோடி பிரபைகாணும்,
எல்லென்று மவர்தம்மை மவுனமாக - வெய்மையினை பூசிக்க முதலு
யாமே. (௰௮)

பூசிப்பாய் வாசிமலை ரர்ச்சித்தக்காற் - புகழ்பெறவே யுன்றனை
க்கண் டுபதேசிப்பார், யாசித்துமவுனகுரு வுபதேசத்தை-யையனே
சொல்லுகிறேன் வண்மையாக, ஆசரித்து நீசெரு வங்கிங்கங்கு-
காரகராவ காகத்ததின் மவுனமாக்க, பாசமற்றுப் பரமபத சோதிதன்
னைப் - பாலகனே பணிந்துநீ பூசிப்பாயே. (௰௯)

மயேச்சுரபூசை.

பணிந்திடுவாய் சுழுமுனையின் பூசையாச்சு - பராபரமாம் விசு
த்தியின்றன் பூசைகேளு, அணிந்திடுவாய் மயேச்சுரனை யைந்தாம்

வாயி - லறைவரிய மயேஸ்வரிதா னைந்தாம்பீடம், அணைந்திடுவா யைங்கென்னும் வாயிறன்னை - யானறிவனங்கென்று வாசிகொண்டு, * குணிந்திடுவாய்கும்பித்துத் தம்பித்தக்காற் - கோடான கோடிரவி மதிகாண்பாயே. (௨௰)

மதியான மதியையா ரவிநான்கோடி - மகத்தான நாதர்கடம் பரமவாயில், துதியான துதியையா துரியமேரு - துரியமாம்பதவியது மவுனவாசி, விதியானமவுனத்தின் வாசிகொண்டு - வினையமா விழுத்து நீ கும்பித்தக்கால், அதியான வதீதங்காண் வகாரசோதி - யரகரா வங்கென்று கும்பிப்பாயே. (௨௧)

கும்பித்துத் தம்பித்து மேருபாய்ந்தாற் - குணமான வாயிலது திறக்கும்பாரு, நம்பிக்காண் சொல்லிவிட்டே னங்கென்றுந்தா-னன்றான விரேசகபூ ரகமுஞ்செய்தால், வம்பிதது வாசியதுக் கிடமாமைந்தா - வாயுவது வெழும்புமடா வண்டமட்டும், சம்பித்துவாசியைநீ தாண்டிப்போனாற் - றமவடியின் மூடரது தடைக்கட்டாமே (௨௨)

கட்டாமே மவுனத்தாற் கும்பித்தக்காற் - கைலாசங் கொள்ளாது புகைபோற்கப்பும், அட்டாமே யென்மகனே யண்டரண்ட- மங்கென்று கும்பித்தா லப்பாலோடுமே, மட்டாமே யிருந்ததினா லாவதென்ன - மவுனமவிட்டான் மாயையிலே மாண்டுபோவாய், தட்டாமற் றம்பனத்தா லொட்டிப்பாரு - தடையறுக்கு மவுனத்தாற் றுண்டிடாயே. (௨௩)

தாண்டியே மனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது - சதகோடி பிரபையொளிர் சோதிகாணும, மாண்டவொரு மயேச்சுரன்றன் கொலுவிருக்கு - மகத்தான சபைவளர்மெஞ் ஞானவீடு, அண்டியேயவன்றன்னைத் தரிசித்தக்கா - லப்போதே மாயையெல்லா மகன்றுபோகும், தாண்டியே துரியமலர் கொண்டுபூசி-துரியத்தின் மயேஸ்வரியைத் தெரிசிப்பாயே. (௨௪)

தெரிசித்துப் பூசித்தாற் கும்பங்காணும் - தெரியாத மவுனமெல்லாந் தெளிந்தேபோகும், அருச்சித்துக் கும்பித்தாலமுதஞ்சிந்து-மாச்சுதையாவுபதேச மருள்வர்பாராய், பரிசித்துப்பாலமுத மூட்டுவார்பார் - பாலகனே சொல்லுகிறேன் மவுனவாக்கியம், நாச்சித்து நங்மங்யங் சிங்கென்றே நீ-நலமாகச் செபித்துநின்று தெரிசிப்பாயே.

* குணித்திடுவாயென்பது-குணிந்திடுவாயென விகாரப்பட்டது.

சதாசிவபூசை.

நலமாகச்சொன்னேன் மகேச்சுரனுமிங்க - நயமாகமகேஸ்வரியும்பிரகாசிப்பார், வளமாகவிசுத்திபுனை ப்பூசையாச்சு - வளராருகாரத்தாக் கினையின்பீடம, அலையாமலா தார மாரும்வாயி - லாக்கினையிற் சதாசிவத்தின்சத்திபூசை, வளமாகவாசியைநீ யங்கென்றேதான் - மாட்டாருதாரத்தின் வாயிருமே (௨௬)

வாயிலஃகாதாரத் தாரும்வாயில் - வகையறிபாச் சித்தர்களாற்றிறக்கப்போமோ, ஆயிலா தாரசிதயபாத்தின்வாயி - லாயிரத்தெட்டிதழுகனை யார்தாங்காண்பார், பாயிலதுபாயுமவகை பரிவாய்க்கேளு-பங்கென்றுவாசியைநீ தம்பிர்க்கால், பாயுமதுதோன்றுது மைந்தாசொல்வேன் - பாலபோலேதெரியுமா தாரம்பாரே. (௨௭)

பாரரிபவாசியைநீ தம்பிக்கக்காற் - பகரொணுவாருதாரத் தேயுன்னை, ஆரென்றே கேட்பார்கள் சபையோரையா - வாக்கினையிற்றெரிசனத்தை யறிபவர்கேன், சேரொணுசபையார் மெஞ்ஞானவீட்டிற்-செப்புகாரணுதியற வாழ்விப்பார்கள், வாவென்று வாசிகொண்டு கும்பித்தக்கால்-மதிகோடிரவிமத்போற் சோதிகாணே. (௨௮)

சோதியா மவுனசிவ யோகசோதி - சொற்பெரிய சோதியிலேயங்கென்றேநில், ஆதியாஞ்சோதிசொல வெளிதோவப்பா - வாதாரசோதியிலே யண்டசக்கம், பேதியாண்டபகிரண்டமட்டும்-பேசரியசெயபேரி முழக்கக்காணும், நீதிசேர்நடனசபை யோகங்காணு-நிகழ்த்தரியபதினெண்போ பூசிப்பாரே. (௨௯)

பாரையாவகமெனுநற் சுகங்கள்காண்பாய் - பாலகனேயகத்திசன்பீடந்தோன்றும, ஆரையா வறிவாரகந் தியன்றனேர்மை- யறிந்தவனேமெஞ்ஞானமவுனயோகி, தேரையா சதகோடி யோகம்பார்த்தேன்-செப்பரியவகமதனிற் றெரிசிப்பாயகாண், சீர்பெற்ற மவுனகுருவுபதேசித்தார் - செமமைமிகு குருபூசையருளினூரே. (௩௰)

அருளினூற்குருபூசை மவுனபூசை - யையனே விரோசகபூரகமுஞ்செய்தே, அருளினன்மவுனகுரு பூசையையா- வதையறிந்தேன்சுப்பிரமண்ய ஞபதேசத்தால், அருளினூற்சத்தசாகரங்களாச்சு-தரியசச்சிதாநந்த மறிபவர்க்கு, தருளினூ லண்டரண்டமேறலாச்சு-தறைவரியவிப்பூசை யருளினூச்சே. (௩௧)

ஆச்சுதையாவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி - யாதாரவாயில்கடந்த
ப்பாலையா, பேச்சப்பாகுமமிர்துத் தம்பித்தக்கால் - பேறான பரை
வாயில்கண்ணும்பாரு, கூச்சையாகமலர் சொண்டேயும் - குமரகுரு
பாதமல ராச்சியபாவே, ஆச்சுதையாவாசியின்ற பூசையாச்சு - தர
கராதெரிசனத்தைக் காணலாமே. (௯௨)

காணலாமாதார பூசைசெய்தால் - காயமதுபெலக்குமசற் சமி
வோவில்லை, மாணலாமாதார மாறுமோதாலை - வையகத்திலார்செ
ய்வார் மவுனிநிய, வேணவாவற்றசிவயோகிஞானி - வேதாந்தகுருச்
செய்வார் சித்தர்செய்வார், கேணிளைநூற்றின் மவுனபூசை -
குறைவறவே முடித்தொரு செய்திகேளே. (௯௩)

கேளையாவெதத்தை சொன்னு ஒய்யாக் - கேடுகெட்டமானி
டர்க்குவிவேகமில்லை, ஏளையாவேனானூலின்மறைத்தவெல்லாமென்
மகனே நினைவாகவிந்நூலைப்பாரு, வாளையாவாதார மாறுஞ்சொன்னே
ன - மகத்தானவாசிவசிவயோகஞ்சொன்னேன், பாழையாபரைவாயிற்
பூட்டுச்சொன்னேன் - பரிவானமவுனத்தி னோட்டமபாரே. (௯௪)

ஓட்டமாந் தலாராசி சென்மக்கூறு - டோகோகோ பாதத்தி
னொடுக்கஞ்சொன்னேன், ஆட்டமாஞ் சிதம்பரத்தி னடனஞ்சொ
ன்னேன் - னகத்திலுப தேசமதை யடைவாய்ச்சொன்னேன், காட்டிக
மாச் சராசரத்தி னிலையுஞ்சொன்னேன் - சச்சிதானந்தவொளியறியச்
சொன்னேன், ஈட்டமாமாயிரத்தை யாய்ந்துபார்த்தே - யிந்நூலந்
தாங்காண்ட மினிதாப்பாரே. (௯௫)

இந்நூற்றுனைந்நூற்றிற் சூட்சாசூட்ச - மென்னவித்தை சொன்
னேனையா வினிமேற்பாரு, அந்நூற்றுன் மதிவெண்பா வாசஞ்சொ
ன்னே - னாறிவாரலைகடல்சூழவனிமீதில, மூந்நூற்றுன் சிவரத்ன
வொளியைகேளு - மூர்க்கமிலாக்குருநூலை படையமபாரு, உன்னி
லேதா னிந்நூலிற் றிறமாச்சொன்னே - னாகதினேன் பதினெண்
பேர் சாபமன்றே. (௯௬)

சாபம்.

சாபமதைப் பதினெண்பேர் சித்தர்கூடிச் - சமர்த்தாக வேதவ
னிடத்திற்சென்று, பாபமிலா பரனருளாற் சாபங்கொண்டு - பாவி
ததேனென்றாறுண பவித்திடாமற், சாபமென்றலைந்நூற்றின் ம
வுனசாபம் - தாமிட்டார் யோகசிவப் பொருள்களெல்லாம், ஆகவென்
றை யாயிரத்தி லேகசாப - மருளினார் ஞானவியாதன்றே. ()

சாபநிவர்த்தி.

பலித்திடவே யேகவுப னிடத்திற்சென்று - பரனருளாற்பரப் பிரமபாதங்கண்ணில, பலித்திடவே பராபரந்தோ டொத்தியானும்- பரமவொளி யொத்தவிதம் பண்பாய்க்கேட்டே, அலைக்கலெனச் சாபத்தை நிவிர்த்திசெய்தே-யாயிரத்திற் நூலிதுகா ணென்றுசொல் ல, முவிக்கிடவே சாபமது நிவர்த்தியாச்சு- முகண்டவுபதேசமுரை த்தாரபாரே. (௩அ)

பாரையாசாபத்தி னிவர்த்திகேளு - பாலகனே யிந்நூலானிவ ர்த்தியாச்சு, தாரையாவறிவனையா யிரத்தின்சொச்ச- மையனேயிந் தநூலைந்நூறுந்தாம், சேனையாசிமயவ சிறிதஉறிங்காச் - செபிப்பா ய்ரீ சிங்கிலியும் ஓம்ஆமென்று, மாறையா மயவசிம றிங்கிறிங்கா- மந்தரானகிறிகசிறிம சிகவென்றேதே. (௩௯)

ஓதவேபதினெண்பேர்சாபம்போச்சு-தோகோகோசகலசித்தர் சாபமபோச்சு, தேகமறலடமவுருநிவர்த்திசெய்தா-லென்மகனேசத ங்கைகொஞ்ச நடனமாடும், போதவேசதகோடி ரிஷிகள்சாபம்-பொ ய்ம்மையனறென்மகனே நிவிர்த்தியாச்சு, மாறவேமகத்தான சாப மெலலா - மாண்டதையாவிந்நூலி னிவிர்த்தியாச்சே. (௪௰)

இந்நூல்சித்தி.

மாண்டதேசாபங்க ளிவர்த்திடாச்சு - மகத்தானவைந்நூறும்ப லிதமாச்சு, ஆண்டரியவாதார மாறுஞ்சித்தி - யையனேயாயிரத்தில் வாதஞ்சித்தி, மாண்டவொருவாதசித்தி கமனஞ்சித்தி - வாமுலாஞ் சிகமபாதத்திற் குளிகைசித்தி, காண்டபஞ்தண்டரண்ட பிண்டஞ்சித் தி-சாற்றரியவட்டகன்மஞ் சித்தியாச்சே. (௪௧)

சித்தியாம் பரிபாடை யிதுவேயாகுஞ் - சிவமானவைந்நூறுமி துவேயாகும், முத்தியாமுந்நூறுந் தீட்சைசித்தி - மூலமாங்குருநூ லைம்பதுவுஞ்சித்தி, சந்தியமாமதினெண்பா நூறுஞ்சித்தி - தனிப்பூ சை விதியொரிரு நூறுஞ்சித்தி, அந்தியா மைம்பதற்குண் முப்பூசி த்தி-யாகராமுப்பதற்குட் குருவைப்பாரே. (௪௨)

குருவான நந்தீசர் முந்நூறுஞ்சீர்க் - குணமான பஞ்சகாவிய முஞ்சித்தி, பரிவாகப்பதினொன்றுஞ் சித்தியாச்சு - பாங்கான கா வியத்தின் சருவாயபீடம, அருவானகாவிய... ...ரயபீட...

யிரத்தொடைக் நூறுஞ்சொச்சம், துரிசற்றசொச்சமையா பூர்வக்
கியானஞ் - சொன்னேனே யாயிரத் திருநூறுமால். (௪௩)

சொன்னேனு யிரத்திருநூ றகனிலே - துகளில்லைவைத்தியத்
தைக் கைபாகத்தோடு, முன்னமுந்நூற்றிற்செந்தூரஞ் சொன்னே
ன் - மூர்க்கமறநூற்றினுயர் பற்பஞ்சொன்னேன், வன்னமுள்ளவா
யிரத்தைந் நூறுஞ்சொன்னேன் - வகையானவயித்தியத்தை வளமா
ச்சொன்னேன், பன்னுகுணவாகடங்கள் பரிவாச்சொன்னேன் - பண்
டிதர்நோயாளிகுண மறியச்சொன்னேன். (௪௪)

அறிவரிய பதினோந்திற் பாவபுண்ணிய - மாய்ந்துரைத்தே னெ
ன்மகனே யின்னுங்கேளு, செறிகரவீராயிரத் திருநூற்றுக்குட்-
சேர்முத்திவயித்தியத்தை முழுதும்பாரு, பறிதலிலாச்சகலவகை ய
திகத்தோவை - பார்த்தக்கா விதனபெருமை பகரொண்ணுகாண, இ
றுசலிலாப் பன்னிரண்டி னூற்றிற்சொன்னே - னிகதிரமயேந்திர
மாஞ் சாலநகாமே. (௪௫)

சாலநகிலேந்நூறே டகைத்தினுக்குஞ் - சாற்றறிரியவிந்நூலே
நிகண்டாச்சொன்னேன், பாலஞ்சபட்சி யைந்நூற்றிற்சொன்னே
ன்-பரிவானசல்லியமோ நூறுஞ்சொச்சம, சாலவொரு தொட்டியந்
தொண்ணூற்றிற் சொன்னேன் - சாற்றுமோரெழுபதிலொட் டியத்
தைப்பாரு, ஆலமெனுஞ்சாலத்தின் கோவையையா - வாயிரத்தோ
டைம்ப தினைந்தாமே. (௪௬)

ஆமேகா ணதன்றொகையை யென்னசொல்வே - னதனிலொ
ரு மூன்றுலட்சங் காப்புகாசப், போமேரிப் புலத்தியனேசொல்லக்
கேளு - புகழ்ந்தருவுசாத்திரத்திற் கிடக்காமலே, நாமேகாணிவ்வளவு
ம் பார்த்துத்தேறி - நயமாகப்பொருள்படவே யுனக்குச்சொன்
னேன், வாமேகா ணத்தியஞாவாக் கமுதவாகு - மாநிலத்திலாரறி
வார் மவுனிக்காமே. (௪௭)

வயிரவபூசை.

ஆமையா நாற்றொகையை யரிந்துசொல்ல - வம்புவியிலொரு
வொர லாமோவாகா, ஆமையாலெகிமைய வறிந்திமன் - றடைவாகம
ரியெனறு மாறுவாய்காண், ஆமையாவெண்கோணம வளமாய்க்கீறி-
யிடம்வலமாயிரோகைசிறுற ருவைப்போட்டு, காமையாவெட்டெழுத்
தைநன் றயமாறி - நயமாகவயிரவனைப்பூசிப்பாயே (௪௮)

பூசிப்பாயமுதகும்பம் வைத்துகன்றுப் - புகழ்மருவுமவுநத்தின் மதனப்பாலும், பாசிப்பா யாயிரத்தெட்டிதழிலேலே- யருச்சனைகள் செய்து கற்பூரசோதி, வாசிப்பாய் மவுநசிவ ஞானத்தாலே - மந்திர பஞ்சாட்சரத்தாற் றாபதீடம், நேசிப்பாய் வயிரவனைப்பூசித்தக்கா- னேராகப்பளிச்சென்று சோதிகாணே. (சக)

சுப்பிரமணிய தியானம்.

பளிச்சென்று சோதிமெபதிர் கண்டசாலும்- பயிரவனுந்தோன் றுவான் பயமோவில்லை, வழிச்செல்ல வேணவர மீவானற்குர்ப்- ப கைவனைத்தியானஞ்செய் வரமேசேரு - அளிச்சென்றேயவசிமகவ ரவோமெனறே-யழகாக வறுகோணமடைவாப்போடு, செழிக்கவே யாமெழுதது நடுவேசாலும்-தெளிவாகவிரோகையோராறும்போடே.

பூசை.

போடிமோசைசரிற் சரவணபவாவெவன்றே - புகழாகவறுகோணத் துள்ளேவிந்து, விடுவிநந் தப்பிரண்பு வாயிலுன்று - மினிர்விரவா கிலுடைய சேங்காலுர், ஆடையா காலையிற் பேரஞ்சொல்வே-ண ரீம ஸ்ரீமகிரீ மடைவாபபோடு - புடையாவோங்கார வட்டங்கா லு, மோகோகோலவுமுகவன் றியானமச்சே. (ருக)

தியானமாங் தெரிசனத்தின் பூசைகேறு - திறமானவத்துவை யா மவுநசித்தி, தியானமா மதனப்பாள் மதனசோதி - திருவையுட ன்மவுநமல ரச்சிப்பர்ப்பார், தயாநிதியாஞ் சுப்ரமண்யன் பூசையா ச்சு-தான்பித்தியமாய் மவுநஞ்சொல்வான், அவாவவறுத்தே மெ ஞ்ஞான மவுநபூசை - யானதனையடைமேப்பூசை நலமாவின்றே. ()

இப்பூசையார்செய்வார் பவனிதும்ப - வின்பமிலா வேதாந்தி யோகிசெய்வார், இப்பூசைசித்தர்ஞானியர்கள்செய்வா - ரொழிற்று லாராசிபடுக தவர்கள்செய்வார், அப்பூசை தனையாங்கண் டினக்குச் சொன்னே - னாபுனிதி லெவாசெயவார் மவுநஞானம், நைப்பூசை சொன்னேன் மூன்றுங்காண்டத்துத - தாரணியிலாரறியா ரிக்நால் பாரே (ருங.)

பாராண சித்தரடை யாளஞ்சொல்வேன் - பரனருளான் மனித ரனி லொருவரவோர், தாரான முலராசி பூர்வஞானந - தான்றொ டாக் தவனிமினார் தோன்றிமேலுள், விறுன விட்டுறை தொட

டநேர்மை - விளங்கவே லபித்தக்காற் சித்தியாகும், ஆரானபிராண
மயவிந்துவாலே-யாச்சுதையா மாயையிலேமனிதர்வாழ்வே. (௫௪)

மனித்தராப் பிறந்ததினு லாவதென்ன மகத்தான துலாராசிய
றியவேண்டும, செனித்தக்காற் சடமழியா திருக்கவேண்டுஞ்-செட
த்திலுள்ள பொருளெல்லாங் காணவேண்டும, கனிட்டனுக்காயமது
பெலக்கவேணடுங் - கருவிகர ணாதிகளைக் காணவேண்டும, சினத்
தொழிந்து துலாராசி யடுத்தகற்பஞ் - சிவயோக மவுநத்தி லிருந்து
தேறே. (௫௫)

தேறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு - தெளிவாகவாதார
மாறுங்கண்டு, மாறவே வாசிநிலை யொடுக்கங்கண்டு - மவுநசிவயோக
த்திற் சமாதிகண்டு, வீறவே மெஞ்ஞான திட்சைகண்டு- மேதக்கபூ
ருவத்தின் பூசைகண்டு, ஆறவே யண்டரண்ட பிண்டங்கண்டே-யர
கரா செகற்குருவை யறிந்துகாணே. (௫௬)

செகற்குருவைக் காணவழி சொல்லக்கேளு - தீமையிகுபொய்
களவு சாமிநதுரோகம், வகுக்கவொலை காமம்வஞ் சனைகள்பாவம்-
வழுத்தரியவாணவங்களற்றுப்போனால், அகப்பேய்போய்நினைத்த
படியேயாரு - மன்றன்றே சமாதிகளிற் கற்பங்கொண்டால், விகிர்
தகுரு மெஞ்ஞான மவுனமாகு - மேலான கற்பமுண்ணக் கருவைக்
கேளே, (௫௭)

கேளாயாகாயமது வச்சிரமாகும் - கிருபையுடன்வல்லாரைக்கற்
பங்கொண்டால், ஆளாயமண்டலத்தைச் சாவுபோச்சு - தரைவரி
யசட்டைதள்ளிப் பூரவமாச்சு, ஏலையாசிவசத்தி தேகமாச்சு - தெ
ப்போதும்வச்சிரமா யிருக்கும்பாரு, கோளேதுமலாராது நான்சொ
ல்வாக்யங் - கொண்டவனே மெஞ்ஞான குணமுள்ளோனே. (௫௮)

வல்லாரைக்கற்பம்.

குணமுள்ள வல்லாரைக் கற்பஞ்சொல்வேன் - குருவானசத்தி
யுப்புச் சிவத்திறுப்பு, மணமுள்ள சிங்காணிற் போட்டுமைந்தா-மக
த்தான அன்னத்திற் பலந்தான்போடு, அணியுள்ள வைம்முலமைங்
காயந்தா - மப்பவொர்பஞ்சிகரண திட்சையுப்பு, கணியுள்ளகான்கை
யுமே கூட்டிமத்தி - நன்றுகவிரவினிற்றண் பணியில்வையே (௫௯)

வையையா விரவினிற்றன் பணியில்வைக்க-மதத்தானசெயநீரு மாருமாகும், தையைபாவதிற்பட்டா லற்றும்போகுங் - கத்தூரி வ ன்னம்போ லிருக்கும்பாரு, செய்யையாசிசாயிற் பதனம்பண்ணிச்- செயமான செயநீரு முறைதப்பாது, ஐயையாகுருச்சுன்னம் விராக ன்கொண்டே - யச்செயநீர்சரியெடையாக் கூட்டிக்கொள்ளே (கூ௰)

வாலைபூசை.

கொள்ளையாவிரண்டனையும் பீங்கான்றன்னிற்- குணமாகச்சொ ன்னபடி கொஞ்சம்போடு, நள்ளையாரவிதனிலே நிமிடமவைத்தா- னுதார்த்தவிலேகியமபோ லிருக்கும்பாரு, பள்ளையாமகிமைநிறை குரு வின்பாகம் - பசமோகவெடுத்துநீ கேளிபூசை, வள்ளையாவாலையெனு ம் வாமப்பெண்ணை - மனதார நினைத்துநீ தியானிப்பாயே (கூக)

தியானிக்காயாகின்மெஞ் ஞானங்கொன்றுந்-திருவுடையவாலை ப்பெண் ணைநிரோதிப்பாள், தயாபரியா மனோன்மணி சூலிசிவி- சாம் பவியர் திரிபஞ்சாட்சரிகௌமாரி, உயர்வுறவே வல்லாரைக்கற்பமெ ற்கின்-றன்றுபொருடருமாறு வரமீவாய்காண், நியமத்தோடிருந் தலகிற் சிவித்தம்ம - கேடில்சிவானந்தமுறக் கடாட்சிப்பாயே. ()

ஆமென்றசத்ரமதை கேட்டதாலு - லெப்பொழுதீதியவென்று வாருவாள்பார். அமென்றசத்ரத்தா னீயாசெல்பா - ளபரினையக த்தியன்றன் சிடனென்பாய், ஓமென்றேசகதமிட்டு முத்ரமிட்டே- பொன்மைமுக மலர்ந்துபரிகரஞ் செய்தாள்வாள், நாமென்றசற்கு ருவை நாவாரத்தா - லுதாத்த சிரோமணியைப் பூசிப்பாயே (கூ௩)

பூசிப்பாய்சமாதிதனில் யோகத்தாற்றப் - புகலிலேகியமோர்ப ணவெடைதான் கொண்டால், ஆசிப்பாய்லகிரியையா லென்னசொ ல்வேன் - மொழிபவரிகைத்தாா ளளவுப்போகை, வாசிப்பாயண்ட ரண்ட வாசிகொண்டே - யங்கென்றாரும்பித்தா லுாரமாக்கும்,மா சறவேமலசலந்தாந் திரண்டுபோகு - மைந்தனே விந்துவையுங் கட் டும்பாரே. (கூ௪)

பாரையாமண்டலந்தான் கொண்டயாலுெ-பாலகனே மிகோர குமதனமாகும், பாணையா வாசியோ லொடுங்கிப்போகும் - பகரிய பணவாயி லடைக்குமாந்தே, ஆணையா வறுகையையுண்டிமிசொல்லப பா - மாகாரமாறுமன்றே சித்திபாகும், தேனையாவல்லாரை வறுட க்கொண்டால்-சீராகவுதஞ்சொருமை செப்பக்கேளே. (கூ௫)

கேளாய்நீ யென்னசொல்வேன் பூர்வஞான - சேகரத்தின் மேலறைதான் றிறக்கும்பாரு, மாளாய்நீமண்டலத்துக் கொவ்வோர்சட்டை-மைந்தனே யுரியுமந்தக் கற்பதனாலே, வாளாநீ மதனப்பா றினங்கொண்டேபார் - வண்பசுவின் பாலேதான் மயங்கவேண்டாம் கோளிமேற்றண்ணூற் றுறுசட்டை தளருமெய்யாக் - கூறுதொகை யாயிரமா முருவங்காணே. (௬௬)

காணப்பா-தேகத்திற் சூடுகொண்டாற் - கண்மணியேகண்டவுடனயச்செந்தூரம், மாணச்செந் தூரமெடை பணமாக்கொண்டு-மைந்தனே செந்தேனி லடைவாயுட்கொள், நாணிபபோஞ் சடத்தினுள்ள நோய்களெல்லா - நவிலரிய செயகற்பமகிமையாலே, வீணப்பா வலையாதே யாருஞ்சொல்லார் - வெளிபாகச்சொல்லிவிட்டே னுண்மைதேறே. (௬௭)

தேறியந்த வல்லாரைக் குருகற்பத்தைச் - சீராகமுறையறிந்து செய்வாயானால், வீறிமைந்த பயனபயக்கும் பரத்தினானே - மெய்ம்மையாச் சொன்னேனையா குருவினானே, மாறிவிக்க முறையதனைச் செய்துபார்த்தேன் - மாசற்ற குருவழியிற் பலிக்குங்காண்பாய், ஆறிவாற் கைபாகஞ் செய்பாகந்தா - னறிந்துசெயவினானுமொரு நூல்பாராதே. (௬௮)

இன்னுமொரு செய்திதனைச் சொல்லக்கேளு - வெழிலான கற்பத்தை யுண்ணும்போது, பனணுகின்ற கூற்றுவெயி லாகாவோட்டம - படர்கடைசத்திக்கலினை யாகாபொய்ம்மை, துன்றுமொழி கொலைகளவு மாகாவெண்ணெய் - சுண்ணாம்பு கடுகுபுளியுள்ளியாகா, தன்னிகர் கொம்மைமுலை மடவார்தங்கட் - சையோகமதனையுநீ தள்ளுவாயே. (௬௯)

கள்ளையாகள்ளுகஞ்சா லிறைச்சிமச்சக்-கன்னோடுபுகையிலையுமுப்புந்தள்ளு, மெள்ளவே கடுங்கோப மதனைத்தள்ளு - விரிகடல்சூழ் புவிவாழ்வை யொருங்கேதள்ளு, கொள்ளையா விடயவாசனையிற்செல்லுங் - குணமிலா மனப்பேயை யதிற்செல்லாதோர், விள்ளரிய வேகாந்த திருக்கணமாயை - வெருண்டோடும் பூரணத்தினமுதமுண்ணே. (௭௰)

யோகநித்திரை.

அமுகமிழி யோகமது செய்பவென்னி - லப்பனே காலிட்டிப் படுத்துக்கொண்டு, மாறைதயிலா திடக்கரையை முடிமேல்வைத்து-வ

ழுந்துபுரணக்கொர்கழி முனையைமேவி, சமரசமாவாசியைநீ யிழுத்துக்கொண்டு - சமர்த்தாகக்கேசரத்தின் மனதைவைத்தே, அமைதியொடு பராபரத்தைத்தரிசித்தே தா - னையனேலலாடத்திற் றூங்குவாயே. (௭௧)

தூங்குவா யிம்முறையே தூங்குவாயேற் - றுவாதசாந்தத்தன்றோ சிறந்தேயாடும், வாங்கவென்றான் மாநிலத்தின மனிதனையா-வனையனைத் தெரியாமன் மாண்டோர்கோடி, வாங்குதிரைக்கடற்புவியின் மனிதரென்று-மாளாம லிருக்கவன்றோ சொன்னேன்பாரு, வங்கின்றலையாம லிருந்துனைநீதா - னென்றனைப்போற்கோடியுக மிருந்துதேறே. (௭௨)

பத்தியம்.

தேறவென்றாற் கற்பமதைச் சேர்க்கொள்ளு - தியங்காதே யின்னுமொரு செயதிகேளு, பாறவென்றால் பத்தியம்பத் திரமாப்பண்ணு-பழியில்லதிரி கடுகுதிப்பலாதியோமம், விழுபெருஞ்சீரகமொன் கிரமபுபத்திரி - சீச்சாதிக்காய்நல்லபுளியாரையோடு, காருசிறுகீரை சிறுபயறுடையா - நல்லதாகக் கட்டியநீரா ருப்புமாமே. (௭௩)

வெண்சாரைக்கற்பம்.

ஆருமே கற்கொறுக்கைப் புளியற்றைய - வறையறிய கற்பூரசிலையின்சுண்ணம், வாசனைவண்டக்கல்லின்றன்சுண்ணம்-மசந்தானகன் ஞானதங்கச்சுண்ணம், பேசாதுமொருபொழுதே யன்னங்கொண்டாற் - றேகமது சட்டைகள்ளித் திரும்பாரு, பாகமாவெண்சாரைக் கற்பஞ்சொன்னேன் - பகரரியசித்தாகட்டுக் குருவிதாச்சே. (௭௪)

ஆச்சப்பா வின்னுமொரு கற்பஞ்சொல்வே-னண்டபகிரண்டமதை யிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமிலா திடிக்கதிலே தன்னீர்விட்டுக்-குழைவறவேபிழிசாறுதானுகொண்டு, ஆச்சியமோர் படிகூடவிட்டுப் பின்னை - ரடுப்பேற்றி யக்கினியோர் சாமமட்டும், காச்சப்பா மெழுகுபதமாகும்போது - கனிவாகக்குருசெயநீர்ப் பாகமேகேளே. (௭௫)

காயாதிகற்பம்.

கேளப்பா வசையாற்றி யெடுத்தப்பாரு - கேசரத்தின் காயாதி கற்பமாகும், பேரொன்றும வாராது குருவைப்போற்றிக் - குருசெயநீ ரொருபலந்தா னதனில்விட்டு, யாளிரவிதனிற்சாமங் காய

வைக்கின்-வண்மைசேர் மெழுகுபத மாகுங்கண்டாய், தானுறவிம் முறையதனை முடித்தேயேகாட் - சரமதனை றியானித்துப் பூசை செய்யே. (௭௬)

மேன்மூலசுத்தி.

செய்யப்பா பரபரத்தைத் தியானபூசை - செய்துநீ முடித்த பின்பு செப்பக்கேளு, ஐயனேசூரியோதயத்திலேதா - னடைவாகப் பெருவிரலிற் றடவிக்கொண்டு, உய்யையா வுண்ணாக்கிற்புரளவேற் றியுமமென் றுவாசியைநீ குமிழ்த்தக்கால், கைப்பாகவியன்றகபமொ ருங்கேயெல்லாங் - கழன்றுவிழுமின்னுமொரு சுத்திகேளே. (௭௭)

கீழ்மூலசுத்தி.

சுத்திசெய்த மூலத்தின் கற்பந்தோல்வேல் - றகளிலாத்தப மதாருட்சாருட்சம், பத்திமையாச் செய்யவொருசெங்கற்றுழைப்- பகரிய சோறற்றேடே குருணைச்சேர்த்தே, அத்தையொரு சீலையி லேமுடிந்துகொண்டே - யடைவாகப்பிழிந்தச்காலிழியுஞ்சாறு, சித்தி தருங்குருசெயநீர்கூடவிட்டுத்- தீயேற்றி யோர்சாமமெரித்திடாயே.

எரித்திடவாய் மெழுகுபத மாகுமப்போ - திறக்கிவைத்தெதன் மதனோ யின்னுயவாறு, புரையற்றசுத்தசலமதனில்வார்த்துப்- புல த்தியனை யிரவிதனிற காயவைக்கின், அரசுதபோற் செம்மைநிற மாகுமையா - வையமதைச் சுத்திசெய மினைதபோலுண்டோ, பரு க்கத்தன முடையமலே மகிமைபூசை - பண்ணுசெய நீர்மகிமையதை யக்கேளே. (௭௮)

அறையக்கே ளென்னிடத்தான் புள்ளசிட - வகாயவிர லதினு ளே தோய்த்துக்கொண்டு, பரியுமப்பா வுண்ணாக்கிற புளத்தேய்க் கிற் - பாமான கபமெல்லாங் கழன்றுபோகும், முறைப்படிசெய்மூ லத்தின் கற்பத்தாலே - முடிந்ததேகற் காயசுத்தியாகுங்காணே, மற ப்பிலாதடிமூலஞ் சுத்தியாக - மைந்தனே யகத்திசந்தி நாட்டம்பாரே

நாட்டமையா கண்ணோட்டம் பார்த்தாயானால் - எமனானசழுமு னையில் வாயில்கொளும், ஆட்டமையா வவ்வாயி றிறக்கும்பாரு-வழு தகெங்கை யங்கிருந் தடைவாய்ப்பாயும், வாட்டமையா வமுதமதைக் கொண்டாயானால் - வாமூலங் கோடான கோடிகாலம், பாட்ட

மையா பாவிகட்குச் சொல்லவில்லை - பாலகனே யுன்றனுக்குப் பா
ரித்தேனே. (௫௩)

பாவித்தே னின்னமொரு கருவைக்கேளு - பற்பினியினண்ட
மையா வைஞ்சாயவைப்பு, ஆவித்து மறிவீர்களண்டக்கூறு- டை
யிரண்டு பத்துடனே யைஞ்சுங்கூட்டி, வாவித்துப்பதினைஞ்சு மெடு
த்துக்கொணாதே - வளமாகக் கல்லுரலி லுலக்கைநாட்டி, வவித்தே
யிருப்புலக்கை யரைலையா, விடிதநிவெரா யிருசாம மின்னுங்கேளே,

கேளையா வென்மகனே யறியச்சொல்வேன்-கெவுனமென்றரச
கெவுனக் குளிகையையா, ஆளையா வத்தனையு மாவதாக்கி-மையனே
சுத்தசலர் கன்னேவிட்டு, காளையா வலக்கையாற் லக்கிமைந்தாகண்
மணியே தெளியவைப்பாய்சாமமட்டும், பாளையாபனிதமாங் கெவுன
வித்தை-பாலகனே பரிட்சைதனை யின்னுங்கேளே. (௫௪)

இரசக்குளிகை.

இன்னங்கேளினமறிந்து சொல்வேனையா - வெடுத்தமுறைதப்
பாது குருவின்வாக்கே, அன்னங்கேளடிமூலப்பழக்கத்தாலே - மை
யனே கல்வத்திற்புளியைப்போட்டே, இன்னங்கேள் சொன்னகுரு
செயநீர்விட்டே-யெழிலாக விருசாம மெழுகாவரட்டி, அன்னங்கே
ளண்டமதி னிதானமாக - வப்பனே கெவுனத்திற் குளிகையாமே. ()

பாரப்பா குகையெடுத்து ரவியில்வைப்பாய் - பாலகனே பன்
னிரண்டு சாமங்காய்ந்தால், வேரப்பாகுகையெதுக்கையாற்றட்ட-
வெண்கலத்தின் சத்துமையா வென்னசொல்வேன், ஆரப்பாவறிவார்
க ளண்டவித்தை - யாடலா மிந்தவித்தை யநேகங்கோடி, சீரப்பா
முன்சொன்ன தெளிவைக்கொண்டு - திறமாகத்தீயெரிப்பாய் சாமந்
தானே. (௫௫)

காயாதிசுன்னம்.

சாமமட்டு மிக்குருவைக் காயவைத்துச் சமர்த்தான கேசரந்
திற் றியைப்போட்டு, காமேவு கறப்புவன்னாய போலேயாறுங்-கரு
க்குருவாஞ் சுன்னமதிற் பலந்தான்போட்டே, ஆமென்றபற்பமினி
முதல்வைபிண்ட- மையனேயிக்கருவி லண்டம்போகிட், டோமென்
றே யோர்கொதிதான் மொதித்தாறு - லோகோம்நாவிறக்கிவைத்
தெடுத்திடாயே. (௫௬)

எடுத்துப்பா ரண்டமது சிவந்துகாணு - மென்மகனேகுருசெ
யநீரதனிற்போகிட், டெடுத்துப்பாரோர்சாமமாறவிட்டே- யூமைமெ
ன்றகுகைதனிலே யண்டம்வைத்தே, அடுத்துப்பார்மெழுகினாற்சந்
துமூடி - யையமேனசெசபுடத்திலடைவாய்போடு, மடுத்துப்பார் ம
கத்தான புடத்தினீறு - மைந்தனே காயாதி சுன்னந்தானே. (அஎ)

தானானகாயசம் தாதியாதி - தருவான சுன்னங்கே சரத்தின்சு
ன்னம், கானான கடையில்விற்குஞ் சரக்கெல்லாந்தாங்- கட்டுமையா
விச்சுன்னக் குருவினாலே, மீனான சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணு-
வேதாந்தசுத்ரமே யின்னுங்கேளு, ஆனானவம்பிகையாம் வாலைப்
பெண்ணை - யர்ச்சித்துப்பூசித்துத் தெரிசிப்பாயே. (அஅ)

தெரிசிப்பாய்தேவமூரஞ் சொரூபந்தனைத் - தேவர்முனிவரர்
துதிசெய் தேர்முயாவை, அருச்சிப்பா யண்டசராசரத்தின் சுன்ன-
மாச்சுதையாமின்னுமொரு கருவைக்கேளு, பரிசிப்பாய் பராபரத்தி
ன் முப்பூச்சுன்னம் - பரிவான சுன்னங்காயாதிசுன்னம், முரிசிப்பாய்
முச்சுன்னம் பலந்தாங்கொண்டு - முன்சொன்ன மூதண்ட தயிலங்
கேளே. (அகூ)

கருத்தயிலம்.

கேளேநீமைஞ்சனைப்புத் திங்களொன்று - கேசரத்தின் பச்
சோந்தி பச்சைப்பாம்பு, ஆளேநீ ஞெண்டோடு பச்சைநாவி-பன்பா
கவாந்தைக்கண் கோட்டான்பிச்சு, தேளேநீ தேவாங்குக் கண்ணும்
பிச்சுந் - தேசியுடையிரத்தமப்பா பிச்சுமாகும், மாளேநீமட்டவளை
ப்பிச்சுங்கல்லூறு - மகத்தானதேரையுமா பச்சையாமே. (கூ௰)

ஆமையா செய்யாறு மெய்யார்வித்தை - யருநட்டுவக்காலிரு
மூ வேழுதலோ, டமையாவிப்புலிக் கருநாய்மண்டை - யிபம்புஞ்
செவ் வாலரணை யுடும்பின்பிச்சு, ஊமையாகருப்பூனைக்கண்ணிறோடு-
கருவான ஞெண்டோடு காலலோடு, வேமையாவழிமறித்தான்பிச்
சுங்கண்ணும் - வேதாந்தவிர்சுளிபின்பிச்சுமாமே. (கூக)

ஆமென்ற செந்தேளுங் கருந்தேளமை - யையசெங்குளவிக
ருங் குளவியோடு, தேமேவு கருங்குளவிநன் ஞெண்டோடு - தெளி
வான கழுகவண்டு சருவண்டோடு, மாமேவு புனுகோடுபின்னைப்பூச்
சி-மகத்தான நாகத்தின் விடம்பிச்சோடே, வமென்ற விந்திரகோ
பத்தோடைய - வேறுதொகை முப்பத்திரண்டாமன்றே. (கூஉ)

ஆமேகாண் சுந்தரமே யின்னுங்கேளு - வையனே யட்டை காழியப்பா, மாமேவு மதனப்பூ மத்தம்வித்து - மகத்தான மருப்பியானை வணங்கிவேரும், காமேவுகாஞ்சொறியின்வேருங்கூட்டிக்-கண்மணியேசஞ்சாவின் வித்துங்கூட்டி, வேமேதான் வெண்குன்றிக் கருங்குன்றிக்கு - விளங்கியவோர்பருப்பாகு மின்னுங்கேளே. ()

கேளையா சாதிக்காய் சாதிபத்திரி - கேடிலி லவங்கப்பூ லவங்கப்பட்டை, கோளறுசிரக்கத்தூரி மஞ்சள்பாரும் - கூறரியமுறையப்பா பதினஞ்சாகும், எலவே யிவைபனைத்தும் ரவியிற்காயி - னென்மகனே மெத்தகன் றினிமேற்கேளு, கோளையா வலியகல்லுரலிற்போட்டுக் - குற்றுவா யிருப்புலக்கை யதனாற்றானே. (௬௪)

தானென்ற விருப்புலக்கை கொண்டுகுற்றச் - சாற்றரியகுருசெயநீ ரதனில்விட்டுக், காணுன வைம்மூலங் கூடச்சேர்த்துக்-கனிவாக விஞ்சளியைப் பண்பாய்ச்சேரு, தேனுன சஞ்சரியாய்க் கருவாய்க்கூற்று - தேற்றமிகவேண்டுமென்று தாயைப்போற்றிக், கோனுன பிசின்போலே வரும்பாரன்பாய் - பேய்மகனே யலையாதே யின்னுங்கேளே. (௬௫)

இன்னுமையா சொல்லுகிறேன் கனிவாக்கேளு - வியம்பரியசாஉமென்னூற் றுறுகோவை. அன்னமையா விவைக்கெல்லாஞ் சித்துவித்தை - யாடலா மிந்தயிலந் தநேகம்வித்தை, கன்னமையாகவியுகத்துச் சித்துவித்தை - கண்மூடிவிழிக்குமுன்னே யநேகம்வித்தை, இன்னும்வெகு வித்தையையாவிரேனவித்தை - யென்னசொல்வே னட்டகன்ம வித்தையாமே. (௬௬)

ஆமேதா னறுபத்துநான்குசித்து - மாடலா மிந்தயிலத்தாலே பாரு, சாமேமுன்சொன்னவைந் சாதிகங்கள் - சாற்றரியதயிலத்திற் பிசறிப்போட்டு, வாமேவு கமபதினுற் கழற்றுவாய்நீ-மகத்தாவபிசினெல்லாந் தயிலமாகும், கோமேவு குழிவெட்டிக் கலசம்வைத்துக்-குழித்தயில மிறக்கிடுவாய் குணமாத்தானே. (௬௭)

தானென்றவொருமுழமாக் குழிதான்வெட்டித் - தகைமைபெறு புதுங்கலசம் புதைத்திடாய்நீ, பாவென்ற கருத்தயிலப் பாண்டந்தன்னைப் - பாலகனே கலசத்தின் மேலேவைப்பாய், ஆனென்ற பாண்டத்தைக் கவாரமிட்டே - யாரணியி லிட்டவெருமுட்டைகொண்டே, எனென்று நீயெரிப்பாய் முட்டையாலே - யிறங்குமையா கலசத்திற் றயிலந்தானே. (௬௮)

இறங்குகின்ற தயிலத்தை யெடுத்துப்பாரு - வெண்ணசொல் வேணதினுடைய வன்னமையா, கறங்குகின்ற வன்னந்தான்கறுப்ப தாகும்- கண்மணியேசொலிற் பதனம்பண்ணு, நிறம்புகின்றசவ்வா துபுனுகுவாச-நிகழ்த்தரியகத்தூரிமூன்றின்வாசம், பிறங்குகின்றவா சமதைப்புகட்டிநீயும்-பேசரியவாலைநீ பூசைபண்ணே. (௬௯)

பண்ணையா வெண்ணூறு சாலவித்தை - பலிதமையாவித்தனை யுந் தொட்டேயாடாய், அண்ணையாவாயிரண்டு நூறுசால - மைய னே யித்தயிலங்கொண்டேகன்று, மண்ணையா யிரவிலக்கப்பெருநூ ல்பீட - மகத்தான வித்தயிலந் தொட்டேயாடு, விண்ணையா விநோத வகையிருநூறுமால் - விவேகமுள்ளபாலகனே யாடுவாயே. (௭௰)

ஆடுவா ரகத்தியன்றான் சொன்னவாக்ய - மையனே யித்தயில ப்பெருமைதன்னைப், பாடுவார் பதினெண்பேர் நூல்கடோறும்- பா லகனே யித்தயிலங் கொண்டுசாடு, சாடுவாய் சகலசித்தர் நூல்கட்கெ ல்லாஞ் - சற்குருவா யிந்நூலே நூலாமென்றார், நீடு வெந்நூலுமிந் நூலொவ்வா - விந்நூன்மூன் றன்காண்டம் பூர்ணமன்றே. (௭௧)

மூன்றாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

நாலாங்காண்டம்.

காப்பு.

பூரணமாம்பரிபாடை நாலாங்காண்டம் - புகழ்பெரிய பனிமலை நற்றவஞ்செய்கின்ற, வாரணவுதொம்மைமுலை மங்கையெற்கு- வழுத்தினளன்புடனே யானுமாகி, காரணமாங்கருக்களெல்லாங் கண்டு தேறிக்- கருக்குருவின் னூற்கவியைந் நூறுமைய, சீரணமாப்போகா மற் சித்தர்கட்குச் - செப்பினே னிதற்குச்செவ்வேள்காப்பாமே.()

செயமாகச்சொல்விவைத்தே னிரண்டாங்காண்டஞ் - சிராகமுப்பூவின் கருவுங்காணும், வயமாகமறைத்தகருக் குருவுந்தோன்றும்- வசனித்தேனைஞ்சாங்காண்டம்மறைப்பாச், சுயமாகவுதகமஞ்சுப்பே யாகுந் - துகளறுசித்திட்சைவிதி யைஞ்சாங்காண்டம், நயமானசரக்கினது குணக்கூறெல்லா - நானறிந்தபடிசொன்னே னலமாத்தானே.

தானென்றகைபாகஞ் செய்பாகந்தான் - றப்பிதங்களில்லாமலைஞ்சாங்காண்டம், வானென்றபூவெடுக்குந் தீட்சைமார்க்கம்-வகைதெரியாமூடருக்குத் தெரியச்சொன்னேன், தேனதனைப் பொழிந்தாப்போற் சருக்கெல்லாந் - திறமானமுக்கருவா மண்டக்கூறே, யானென்றுகைகாட்டு மைஞ்சாங்காண்ட - மாதவிறைற்சோதியிலேயடங்குவாயே. (௩)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

வாரானவகாரமது விந்துவாச்சு - வகையானவுகாரமது நாத
மாச்சு, போரானவோகாரமது பிண்டமாச்சு - பேரொளியாமடாபரா
த்தி யெடுத்தகூறு, ஊரானசிவசெந்து பரநதின்கூறு, வுதித்துநின
றநாதவிந்து சத்திகூறு - ஆரானபிண்டவிந் தண்டக்கூறு, வாச்சுது
பார்மூன்றுமே லையந்நூறுச்சே. (௪)

ஆச்சுதுபாரகாரமுகா ரம்மிரண்டு - மறைவரிய வொகாரமொ
டுமூன்றேமூலம், பேச்சிதுபார் பேசாத் மூலமாச்சு - பேரான வூ
மையென்ற வுயிருமாச்சு, காச்சுதுபார் கருக்குருவாயபிண்டமாச்சு-
கருவுக்கு ளமுதமென்ற சலந்தானுச்சு, வாய்ச்சுதுபா ரமுதமென்ற
பனிநீராச்சு - மகத்தானசுர்தசல மருந்துப்பபோ. (௫)

அதிகமலரசமது தான் விந்துவாச்சு - நறைவரிய நாதங்காறலை
யுமாச்சு, பதியான வதுவதுவாம விந்துமாச்சு - பாமபொருளேமிம்
மைதபா வமுதகெங்கை, அதுவானவிதுவதுவாங் தேசிநீரு-மதிலுதி
த்தவமுரியது சுத்ததீர்த்தம, அதுவான பதியதுதான் சோதியாதி-
யதையறிய வேண்டினேந்தாங் காண்டமபாரே. (௬)

பாரோதுசீரோது பகிதானேது - பருதியென்ற ரவிமதியுங்கூடு
காணிற், சீரோதுநீர்தானே தாருவமேது - செய்தசவப் பயனதிறூற்
சென்மக்கூறுமு, ஆரோதுவரமேது சுகிர்தமேதா - றிவரியகருவியி
னுள் வளப்பரகூறு, காரோரோமேமோது புனிதானையா கடைதெடு
த்த திருவாணியாணியாமே. (௭)

ஓம்மூலம்-ஓங்காரம்.

ஆணியென்றாணிபது வானைகொண்டே - யறுக்கலாமதின்
கசிவை மனதினாலே, வணியென்றுமெணியதை தேறிப்ப-வெழிற
குருவங் கிருந்தாரே தாருவங்கண்டு, பாணியென்றுப்பாணியினாலூன
றிக்கொண்டு - பராபரமா மைம்மூல மைஞ்சுகாயம, வேணியென்று
ல்வெணியன்றோருகவெணி - வேதாந்தமதனில்விளையாடுவாரே.()

ஆடுவார்யமுனையென்ற வமுகதீர்த்த - மண்டலத்திலசண்டம
து சுத்ததீர்த்தம, பாடுவார்சலமதனிற கங்கையாடிப் - பரபூசைகுரு
பூசை செய்கேதிப்பார், நாடுவார்நாதாந்த சத்திகொண்டு - நல்லபணி
நீரையன்றோ தெளிப்பார், தேடுவார்சிலையதை யறிவினாலே-
தெளிவானவுப்பெடுத்து முப்பூவாக்கே. (௮)

கல்லுப்பு.

மூப்பூவாமுப்பதனிற் றப்போவில்லை - முக்கருவாமக்கருவைக் கண்டுதேற, சப்பானசப்பதுவுங் கசிவுபோக்கிச் - சாரணைக்குட் கெவுனமதாக் குப்பிக்கேற்றி, அப்பான கொப்பதுபொன் மணிக ளாக்கி - யம்புசாங்கொடுத்தாற்போ ஞணியேற்றி, ஒப்பானகப்ப னாகொண் டடுப்பிலேற்றி - யோர்பத்துச்சாரவத்தி யுப்பதாச்சே.

ஆச்சுதேயாகாச வுப்பதாச்சு - தறிவாலேயவனாவெல்ல யாரா லாகும், தோச்சுதேகொடுத்தகவம் படுத்துப்போச்சு- தரியமென்ற வருவமது தரும்பதாச்சு, துச்சுதேதரும்பதுவுந்தூணதாச்சு-தொ டுத்தசர மண்டலங்கா னேறலாச்சு, காச்சுதேகருவாகி யுருவுமாகிக்- காய்ககனிபாயுற்பவித்த கல்லுப்பாச்சே. (௰௧)

கல்லானகல்லதுவும் வெல்லமாட்டார் - கருவான வுருவதுவுஞ் சொல்லமாட்டார், வில்லானவில்லதுவே தொடுக்கமாட்டார்-விற்பி டிக்குஞ் சாயலதைக் காட்டமாட்டார், இல்லானவில்லதுவு நல்லவீ டே - யில்லமென்றசொல்லதுவே நிறுத்தமாட்டார், அல்லானபுல்ல துவே யண்டநீரா - மப்பூவிலப்பனிநீரடைவுகேளே. (௰௨)

அடைவான வடைவதுவா மண்டந்தானு - மதிலிருந்த விந்து வைநீ யெடுத்துக்கொண்டு, கடையானசத்துருவா மங்நீரோடு-கருவா னவோட்டினுடைச் சவ்வுபோக்கி, நடையானநாதமதைக் கூடச்சே ர்த்து - நாட்டுவாய்நல்லுரலி னுட்டக்கேளு, அடைவானவச்சிரமா மூலக்கைகொண்டே-யண்டத்தின் மேலோட்டை வலுக்கக்குத்தே.

குத்துவா யிருப்புலக்கை யதனைக்கொண்டு - குமுறவே யிடித் ததனைத் தூளதாக்கி, அத்துவாய் மாச்சேரக் குத்துக்குத்தே - யதி னுடைய வீரமெல்லாம் போகக்குத்து, சுத்துவாய் தங்கமென்ற மா வெடுத்து - தாயானமயேஸ்வரியைப் பூசைபண்ணு, வாத்துவாமா தாவே காதரூபி - மாதேவியென்றெண்ணி வாழ்ந்துவாயே. (௰௪)

எண்ணவேபூருவத்தி லமுதவாழ்வே - யெங்கள்குலம் விளங்க வந்த மங்கைப்பெண்ணே, கண்ணவேசொரூபவண்ட வரூபப்பெ ண்ணே- கருவதனிலுருவுதித்த கன்னிப்பெண்ணே, அண்ணவே ய முதத்தில் வாழும்பெண்ணே - யண்டத்திற்குடியிருக்கு மாதிப்பெ ண்ணே, சொன்னமொழிதவறாத சொந்தப்பெண்ணே - சொற்பெ ரிய வகத்தியன்றன் வாழ்வேயம்மே. (௰௫)

வாழுவேவேண்டுமென்று லையவிந்த - மாவதனிற்பணவெடை
தா னெடுத்துக்கொண்டே, அழுவேயாதிவிந் சமுதந்தன்னி - லைய
னேயிக்கருவை யடைவாய்போடு, காழுவேசலம்போலே யிருந்தவி
ந்து - கன்னியாநாதவிந்து கலந்ததானாற், சாழுவேசலதியாஞ் சமு
த்ரதீர்த்தஞ் - சங்கையிலாப் பாலமுதத் தெளிவதாச்சே. (௰௬)

சுத்தசலம்.

தெளிவானபாலமுதம் பனிநீராச்சு - செவிட்டாதசுத்தசல மி
துவேயாச்சு, அளியானவாறுச்சு பாலாறுச்சு - தாயிரத்தெட்டண்ட
மட்டும் பாயலாச்சு, குளியானதெளிவாச்சு தறிவுமாச்சு - கோடா
னகோடிசித்தாதி நிதமாச்சு, வளியானவளியாச்சு பாறையாச்சு-மகத்
தானதேசிநீ ரென்றும்பேரே. (௰௭)

தேசிநீர்-ஊசிநீர்.

போானதேசிநீர் குருவைக்கொண்டு - பேறாதத்தெளியவைத்த
வூசிநீர்தான், ஊரானவூசிநீர் மூன்றுஞ்சுத்தி - யுடன்சேர்ந்த காசிநீர்
கருவைக்கேளு, காரானகருவதுதான காசிநீரே - காசியென்ற சலதி
தியாம் யமுனைதீர்த்தம், தூரானதுங்கபத்திரி விருத்தகங்கை-தருவ
மென்றசரஸ்வதியின் றீர்த்தமாமே. (௰௮)

தீர்த்தமாமுயர்துங்கவேணிவாணி - திறமானநர்மதையாந்து
யகன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பநதி யென்றும்பேர்மற் - றனைவரியகும
ரியென்றுமிதற்குப்பேர்சிர், * சார்த்தவென் சங்கநதியென்றும்பே
ராஞ் - சாற்றுசரவணப்பொய்கையென்றும்பேராம், ஆர்த்தமாமூ
மூன்றுங்கூட்டினக்கா - லமுதமெனுஞ்சலநிதிசேர்ச் சத்தியாச்சே. ()

ஆச்சுதுபா ரமுதமென்ற வமுரிதன்னு - லடைவாக முன்சொ
ன்ன பாலைதோன்றும், பாச்சிதுபார்சலநிதியாங் கங்கையாலே-பா
லமுதமென்றவொரு பனிநீராலே, காச்சிதுபார் கனகமென்றவையி
னாலே - கலக்கியேவடித்திடுவாய் கங்கையைத்தான், ஏச்சிதுபாரெ
ச்சலமுந் தெளிந்துபோகு-மினத்தோடேயிணமதுசேர்ந்தேகமாமே.

ஏகமென்ற வேகமென்ன தேகந்தேக - மெடுத்ததொருதுறை
க்கெல்லா மிதுவேயன்னம், பாகமென்றபாகமென்ன கைபாகந்தான்-
பாலமுதம்வடித்துநீ பசிதீர்த்தக்கால், காகமென்றநாகமென்ன விது

* சார்த்தவென்பது - சாத்தவென விகாரப்பட்டது.

வேயன்னங் - கருவுதித்தமதாச்சுன்னங்காட்டொணுதே, மாகமென் றமாகமென்னமதியிஞலே - வன்மையாவுதிகுருலைவமாட்டினேனே.

மாட்டினேன் புலத்தியனே யின்னுங்கேளு - மறைக்கவில்லை யொளிக்கவில்லை மறைப்போவில்லை, காட்டினேன்குருபாகமைஞ்சா வகாண்டம் - கைபாகஞ்செய்பாகங் கருவின்பாகம், பூட்டினேன் பூச் சரக்கு கொடுக்காற்போலே - புத்தியுடனிருந்தால் பொருளைக்காண் பாய், பாட்டினேன்பலகலைகளிக்குள்ளுக்குள் - பராசத்திதிருவருளா ற் பகர்ந்திட்டேனே. (௨௨)

ஏங்காயம்.

பகர்ந்திட்டேனுச்சவிருதிரண்டுங்கூடி - பரிவானவண்டவித்துபழ ச்சாறுநம், அவிந்திட்டவிரண்டுவித்து முடிதானையா - வகிற்பிறக் குமுந்வித்துபழச்சாறுகும, குகர்ந்திட்டவெங்காய மைந்துங்கூடிச் - சமைந்ததேனைவற்றால மைந்துமாச்சு, வகிர்ந்திட்ட வொன்றதிலே யைந்துமாச்சு - மகத்தானதெளிவாச்சுதொன்றுப்போச்சே. (௨௩)

ஒன்றானவொன்றன்றே யிரண்டதாச்சு - நோகோகோ வுரு வாச்சு குருவுமாச்சு, மூன்றானே மூன்றன்றே முடிதானுச்சு - மொ ழிவரியநாயர்க்கு பழுமாச்சு, நன்றானநன்றன்றே காலதாச்சு - நல மானநிலைப்பூடு பிறவேயாச்சு, தன்றான வாயிரமாமைந்துமாச்சு - ததிறப்பிறந்தபெண்பூடு பூவுமாச்சே. (௨௪)

நிலைப்பூடு.

பூவானபூவதுவேவிசித்திரமான்று - பூதலத்திலெங்குமுண்டுபூக் தானன்று, மூவாமமூன்றதுவு மொன்றச்சேர்ந்தால் - முப்பூசுபமே றந்தருமடா வெள்ளைப்பூந்தான், அவானவித்தைப்பேரிதுதானையா - வாராறிவார் நிலைப்பூண்டையவனியிதில் மானமாகார்களாந் தமுநந் தன்னை - வகைகெறிகளை மாரசோரம்பரிகனே. (௨௫)

இரசக்கட்டு.

தேனைபரவுன்பாகப்புலத்தியரகீ - கெவுனமென்றரசத்துளிகை கெவுனநன்று, ஆவியாமென்சொன்னவைவந்தாக்காண்ட - மகினமுடி க்கயாவிக்கக் கண்மாளமம், மானைபாமாகரைந்த திராவகத்தன் -

மகத்தானவெடியுப்பை யதனிற்போட்டு, பாஷையாகெவுளமென்ற கெவுளவித்தை - பரிபாடைபகர்தாரீ யின்னுங்கேளே. (உசு)

இன்னங்கேளினமறிந்து சொல்வேனையா - வெடுத்தமுறைநப் பாது குருவின்வாக்யம், அன்னங்கேள் வெடியுப்புப் பாறையுப்பா-ண்மக்தநினுன் முப்பூவுமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேளு முன்சொன்னகுருவைநீதா - னினிதாகச்சொல்லிவிட்டே னந்நிலேகாண், வன்னங்கேள் வெடியுப்பை யதனிற்போட்டே - வளமாகத்தீயெரிப்பாய் சாமந்தானே. (உஎ)

சாமந்தா னெரித்தக்காற் கட்டிப்போகுஞ் - சாற்றரிய மாக்கெவுள குளிகைதானும், வாமந்தான் வத்துவைத்துப் பூசிப்பாய்நீ-வங்கம்ஜோற் கட்டியிகச்சிவந்துகானும், நாமந்தான் சொல்லிவிட்டேனெளிக்கவில்லை - நலமானவெடியுப்பே சிவவுப்பாகும், பாகமாச் சொல்லாமன் மறைத்தார்சித்தர் - பரமானகணேசன்றுண் மகிமைகேளே. (உஅ)

கேண்மூலா தாரவிநாயகன்றனுண்மைக்- கேசரமாம்பூரணத்தைக் கூறவன்பா, நீண்மறுவினின்மலமா நிறைந்தசோதி-நிகரில்லாவைங்கோணங் கணேசன்வீடு, வாண்மிக்க வோர்வட்டமைங்கோணந்தான் - வல்லபைமா திருக்குமோங் காரவீடு, கோண்மிகையற் றெனிருமொரு திரிகோணத்திற் - குறே உறே இறேவென வட்சாரத்தைமாறே. (உகூ)

மாறவேயெழுத்ததனைச் சொல்லக்கேளு - மகத்தான வைங்கோண மைஞ்சங்கேளு, ஏறுவாய்சுந்தரமே ஓங்ரீங்கென்றே - பேறி ஸ்ரீங் கிறீங் அறிங்கென் றான்றுவாய்நீ, ஆறுவா யைங்கோண வடிதன்மூல - மாறியப்போகிறு ரவனியீதே, கூறுவாய்கணபதியின் சக்கரத்தைக் - கேசரத்தின்மூலமதை யடைத்திடாயே. (௩0)

அடைத்திடவோ யட்சரங்கள் பிசகாமற்று - னடைவாகத்துபதிபாதிதந்தே, எடுத்துமெல்ல விலட்சமுரு செபித்தாயாகி லென்னசொல்வேன் கணபதிதான் பிரகாசிப்பான், மடைத்தனமாத் திரியாதேசொல்லக்கேளு - மகத்தானவல்லபையும் பிரகாசிப்பாள், கொடுத்திடுவோள் வல்லபைநீ கேட்டவெல்லா - வரங்களையுமாதவினுற் பூசிப்பாயே, (௩க)

பூசிமூலாதார * சுழுனையோட்டிப் புகழாகக்கும்பித்தான்மவுந
ஞ்சித்தி, வாசியையங் கொளுநீ தம்பித்தக்கால்-வாமூலாங்கோடியுக
ம் வாதஞ்சித்தி, பூசைசெய்யினங்கோணஞ் சித்தியாகும் - புகலரிய
முதற்சேவை தெரிந்துகொண்டே, கூசாமற்கும்பித்துத் தம்பித்தக்
கார்-கோடானகோடியுக மிருக்கலாமே (௧௨)

ஆகுமேயோகமது பார்க்குநாளி - லாதாரசக்கரத்தி னறையை
க்கீறி, ஓருமே யோங்கார திரிகோணத்தி - லொருமித்துப் பிசகொ
ன்றும் வாராதுன்று, காகுமே கற்பூர தீபசோதி - கடாட்சிப்பாள்
சக்கரத்தைப் பூசிப்பாய்நீ, வாகுமேவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி- மக
த்தான மனக்கண்ணா லொட்டிப்பாரே. (௧௩)

பாரேநீ கேசரத்தின் சோதிகாணும்-பருதியுடன் தெரிசித்தே
யப்பாற்பாரு, ஓரேநீ கணபதியின் மூலஞ்சொன்னே - னொருமையு
டன் புலத்தியனே யறிந்துபாரு, வாரேநீ பரப்பிரம சொரூபமூலம்-
வரிசைபெற நாதர்கடம் மகிமையாலே, பாரேநீ பதினெண்பேர் சித்
தர்மெய்க்கப் - பாடிமிக்காண்டத்தினது மகிமைதானே. (௧௪)

சுவாதிட்டானம்.

மகிமைபெறு பரிபாடை யைந்தாங்காண்ட - வன்பொருளைப்
பேரறிவா லறிந்துதேற, மகிமைமிகு குண்டலியின மூலங்கேளு-
மாசில்சுவாதிட்டானக் குறியைப்பாரு, நகலிலுயர் நாறகோண மிரு
கோணந்தா - நலமான முக்கோண பொன்னிறவட்டம், நகைமைபெ
று நகாரத்தின் மேலேபோடு - சாற்றுநங் மஸ்ரீங்அங் மறுங்கென்
றுங்கே (௧௫)

ஆரவே நாற்கோண மடைவாய்போகிட் - டக்கோணத்தட்சர
ங்க டம்மிலே, பூரணமா யிரண்டட் சரத்தைப்போடு-புகழ்பெரி
யவிந்துவிலே யங்கென்றாலும், நீசொன்ற நிர்க்குணநாத நிராமயத
தை - நேயமா யோகத்திற் பூசிப்பாய்நீ, வாசொற்ற வாசியைநீ யிழு
த்துவாங்கி - வடகலையிற்பாத்துமெல்லச்சாதிப்பாயே. (௧௬)

சாதியாம வாசியைநீ வாசமுதுச் - சதகோடி யுகமளவும்
யோகம்பாரு, ஏதிலரோ வுனைவெல்லார சித்தர்வெல்லர - மொன்மக
னே சுந்தரமே யிவ்வலங்கேளு, ஆதியிலே தீபரூபாதிரங்தே-யடை
வாக விலட்சமுறு செபித்தாலேயப், போநகின் கண்ணொளிரே சாற
றிவாண்ணுப் - புகழ்பெரியசோதியது காணுந்தானே. (௧௭)

---

* சுழுனை என்ப திடைக்குறை.

மணிபூரகம்.

தானேதா னாற்கோண மன்றேசித்தி - தகைபெறநா லெழுத்
தாகளு மடைவாச்சித்தி, சேனேதான் பரப்பிரம மவுநஞ்சித்தி-செ
யமாகச் சரஸ்வதியும் பிரமன்றானும், மானேதான் கேட்டவெல்லா
மீவார்பாரு - மகத்தான பூரகத்தின் வண்மைகேளு, வானேதான்பூர
கத்தின் மூலமையா - வண்மையதா வனைநடுவே சிறக்கேனே. ()

சிறுவாய் முக்கோணநடுவேசற்றுங் - கேடிலுயர்மகாரமோங்கா
ரங்காணும், பிறுவாய் ஓங்காரம் ஸ்ரீங்காரந்தாம-பிறிவாகச்சுந்தரமே
பிரித்துப்போடு, ஊறிலாதியோகத்தி லிருக்கும்போதே - யொட்டு
வாய் சக்கரத்தை யொட்டிப்பாரு, மாறுவா பட்சரங்க டமையறிந்
தே - மகத்தான சக்கரந்தி லாகிவாயே (௩௯)

சக்கரத்தி லாங்கார சத்திபீடஞ் - சாதுவாய்த் தவறாமற்சார்
ந்துகேளு, அக்கரத்தி லாடுமட் சரதைநாட்டே - யளவிறந்த வித்
தையடா யாரறிவார், சிக்கரத்தி லாடுகின்ற மால்பூமாது-
வேதாந்த பூரணத்தில் விளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்ற வாசி
பீடஞ் - சதுருவின் கடாட்சத்தாற் சோதிப்பாயே. (௪௰)

சோதித்தாற் பெரியடா மவுநபீடஞ் - சொல்லரியபூரணந்தா
ன் சொல்லப்போமோ, வாதித்தான் மவுநமா வாசிகொண்டு-மாட்ட
லா மிடைகலையின் வாசிக்கம்பம், ஆதித்த னுதியடா வங்கென்றான்
றீயரகரா வாசியைநீ யிழுத்துவாங்கு, சோதித்துக்கும்பித்தோர் நி
லையாநில்லு - சொல்லறகரிய சூரியன்போற் காணுவாயே. (௪௧)

காணுமையா ரவிகோடி மதியுங்காணுங் - காணரிய வதிசயங்
கள் காணும்பாரு, மாமணிபூரகத்திலே யா டமர்பொற்பீடம்-
வழுத்தரிய மாப்பெரிய மவுனக்கனலே, காணரியவவர்கடரிசனத்
தைக்கண்டாற் - சமூலபதிமூலைய காலாயீதல், வேணுமென்றியோ
கமதை யாதரிஞ்செய்வார - வேணமா [illegible] றைவினை யோகமாதோ. ()

யோகிக்கோருமணிமத்திரைக்காக - வுலகத்தோர்க்காதாரணி
சமாச்சொன்னோம், போகிக்குமாகாதர் [illegible] ரரும்-புகழ்பெரிய ம
வுனிக்கு மகத்தாஞ்சித்தி, யோகியர்க ளாகும் பூரணத்தின் [illegible]ம்-
போகத்தைப் பூசித்துக் [illegible]சிப்பாயே, ஆருமே [illegible] நகைக்கித்தமாற்
க்க மகேசு [illegible] (௪௩)

காணவே நீபதா பாதிதங்தே - கண்மணியே யிலட்சமுரு செபிததாயாகில், வீணாகப்போகாதே யிராசியோர்க்கு - விண்டுதிருமாதுபிரசன்னமாவார், கோணவிலாத்தொட்டகுறையென்பதென்னே - கூறதுலா ராசியினேர்க் கெய்துஞ்சித்தி, ஆணகட்பிறந்தாலுமமைப்புவேண்டு - மகாகதத்தின் மூலமதை யறையக்கேளே. (௪௪)

அநாகதம்.

அறையக்கே ளநாகதத்தின் மூலஞ்சொல்வே - னாறிவாரறு கோண மாறுதாரம், அறைவரிய வறுகோண முன்னேபோகிட் - டப்பனே முக்கோணம் பரிவாப்போடு, நறவியவோர் நடுமூலத்தகாரம் போடு - நடுவிலுயர் சிகாரமோ டுகாரம்போடு, மறுவற்றவடபக்கம் றிகாரம்போடு - மகத்தானவகாரமொடு கிலியுங்கூட்டே. (௪௫)

கூட்டிவா யோகசிவ மவுநங்காணும் - கூறரிய நாதவிந்து கெவுனயோகம், காட்டிவா யுருத்ரசிவ யோகவாசி - நவிலுருத்ர பிசத்தினுணுக்கங்காணும், ஆட்டுவாடஞ்செழுத்துமுன்னேபோகிட் - டாகராவாகிலைநீ சிங்கென்றான்று, பூட்டிவாய் கும்பித்துச் செபித்தாயானற் - புகழான வாசியது நிலைக்கும்பாரே. (௪௬)

நிலைக்குமதுநடுவணையிற்சிகாரபீட - நிற்குணத்தின்வாயிலதுமூடும்பாரு, உலைக்குபஞ் சொன்பதாம் வாயின்மூடு - மோர்வாயின் மூடாதே யுலாக்கக்கேளு, அலைக்குமப்பா வநாகதத்தி லபானவாயு - வடுத்திருக்குமோர்வாயி லார்தாங்காண்பார், நிலைக்குமையா ஞானக்கணுதனைக்கொண்டு நிலைத்துநீபார்த்தக்காற் றெரியும்பாரே. (௪௭)

பாராய்நீ நாதர்கட மாலயமாயை - பகருவாரொன்றனுயிரத்தைப்பாரு, நேராகக்காவிடபு ராணஞ்சொன்னே - னிகழ்த்திடற்கரியவோனைஞ்சாங்காண்டம், நேராய்நீ யோர்வாயில் கண்டேசொன்னேன் - றிதமொன்ப துறருமேற் பத்தாம்வாயில், ஓராய்நீ கோங்கணருங் கடைக்காண்டத்தி - லொளிக்காமற் சொல்லிவிட்டா ரறியலாமே.

விசுத்தி.

ஆதியலா யநாகதத்தின் மூலயாச்சு - தப்பாலே சொல்லுகிறேன் விசுத்திபீடம், அறியலா மறுகோண மடைவாக்கிறி - யவ்வளாயி லகாரமொடு வகாரமபோடு, மறுவிலோங்காரம் றீங்காரம்போடு - மகத்தான சிவயநம வென்றேபோட்டு, செறிவாகப்பத்தெழுத்து முன்னேபோடு - சிகாரிலாயவேச்சுரன்றனேர்மைகேளே. (௪௯)

நேர்மைகே ளின்மலமா மின்றசோதி - நிகழ்ந்தரிய மயேச்சு ரன்ற னிறத்தின்மேலாஞ், சீர்மைமலி தலைதக லக்குமாகும்-தெ ளிவாக வங்கென்று செபித்தேயைய, நேர்மையா வாசியைநீ யிழுத் துவாங்கி-நிலைக்கிருந்து கும்பித்து மவுனமாயின், ஓர்மையாமைக்குக் குண் மூலசித்தி - யாதார மவுனசித்தி காணும்பாரே. (௫௰)

பஞ்சபட்சி.

ஆகாரவாயிலது கண்டாயானு - லன்றன்றோ பஞ்சபட்சி யொ டுக்கங்காணும், வேதார வாயிலகடந் தப்பாற்சென்றால்-வெளியான பரவெளியாம் விசுத்திவீடு, ஆதார வாயிலது வாயுபீட- மங்கென்று தானெழும்பு மிறக்கிக்கொள்ளு, சாதார வாயிலென்றே யதற்குநா மஞ் - சச்சிதா நந்தவெளி யொடுக்கமாமே. (௫௧)

ஒடுக்கமாம் வாசிதனை யிழுத்தேசாந்தந் - துகங்கோடி யோகத் தி லிருந்துதேறின், அடுக்குவைய வாசியப்பொழுதேசித்தி - யாதா ரயோகசித்தி மவுனஞ்சித்தி, கெடுகரிய கெவுனசித்தி ஞானசித்தி- கேசரத்தின் குளிகைசித்தி வாதஞ்சித்தி, வடிப்படலில் வாதபித்த வையஞ்சித்தி - வாழலா மெனைப்போனீ வாழலாமே. (௫௨)

ஆரவே செந்நீர்தண் பனிநீருண்டா- லடைவாகவேறலாம்யோ கமார்க்கம், நேரவே தூபதீபாதியிந்தே - நேயமாப்பூசித்தான் முத் தியுண்டாம், சீரியமயேச்சுரனம் பிகைமாதோடு - தெரிசனந்தரு ள்வர்பிரத் தியக்கமாகித், தேரரியவிசுத்தியின்றன் மூலமாச்சு- செ ழித்திருக்க வின்னுமொரு செய்திகேளே. (௫௩)

செறிகருசேர் விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன் - செம்மைமிகு சதாசிவத்தின் மூலங்கேளு, அறைவரிய லவங்கோண முக்கோணந் தா-மதினடுவின் முக்கோண மடைவாப்போடு, முறையாகமூன்றெ ழுத்தை முக்கோணத்தின் - மொழிவரியசதாசிவத்தி னெழுத்தைப் போகிட், டுறுதியாசோடசத்தின விந்துநாத-மோங்உங்அங்சிசாவெ ன்றோதே. (௫௪)

ஆக்கினை.

ஓதவே சதாசிவத்தின் சத்திநேர்மை - யோங்கார செயகம்ப மொன்றேகாணும், வாதமா வங்கென்று வாசிகொண்டு - வண்மை யாக் கும்பித்து மவுனமானால், மோதுமே யலைவந்து மோதினற்போ ன்-முழுங்குமிடியென்னவே மின்னல்காணும், போதவேபணாவாயி லங்கேதோன்றும் - புகலரியவாக்கினையினபாகந்தானே. (௫௫)

பாகமென்ற பாகமினைப் போலுமுண்டோ - பரவரியசதாசிவ த்தைச் சத்தியோடே, ஆகமகிழ்ந்துயர் தூபதீபங்காங்கே-யர்ச்சனைசெ ய்வேத்தியமுஞ்செய்துபோற்றி, மோகமறமனம்வாக்குக் காயமொ ன்று-மொழிவரியவிலட்சமுருச்செபித்தாயாகில், ஏகமுயர் சதாசிவனு ஞ்சத்தியுங்கண்-ணெதிர்வந்துபிரத்தியக்கமாவர்தாமே. (௫௬)

தானேதா னும்பரிபூரணமாமைந்தா - சாற்றரிய பரைவாயி லைசயாமே-ங்கு, வானேவா னளவுமி லாசமெற்பு - வளரோமசபை யாங்கே கண்டுகொண்டு, தானேதானின்றநிலையறியச்சொன்னேன்- சதுராக விதையறிய வேண்டுமாயின், தானேதான் றனக்குநிக ருல கிலயாருஞ் - சாற்றரிய விந்நூலைந் நூறுமாமே. (௫௭)

ஆமேதா னுதார மார்தாங்கான்பா - வையாயிரத் தைந்நூற்றி லைக்கண்டோர்கள், ஏமேதானென்னூலைமுழுதும்பார்த்தோ-னென் னைப்போ லாயிமேவான் சரதமாக, வாமேதான் வாமமென்ற முப்பூசி த்தி - மகத்தானமந்திரங்கள்செபங்கள்சித்தி, சேமேதானுநமைம லே தோடிநந்நாற்-செப்பரிய செகத்குருவை யறியலாமே. (௫௮)

அறிபவனை சத்தசா காமுஞ்சொன்னே-னதிவிருந்தசுத்தசல மடைவாச்சொன்னேன், அறியவேயண்டதிற்பிண்டஞ்சொன்னே- னறிவரிய வாதத்தின் முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலா மச்சமுனி யென்னூற்றுக்குண்-மறைத்துவைத்த குருமுலி வகையைச்சொன் னேன், செறிதருமெய்ப் பொருளமைந்த விந்நூற்கண்ணே - செப் பரிய சல்லிவேர் சாற்றினேனே. (௫௯)

சல்லிவேர்.

சாற்றியவோர் சல்லிவேர்முப்பூவாச்சு - தாரணியோரறியவெ ளியிட்டேனையா, ஆற்றலுடை யிவ்வேரோ வெல்லும்வெல்லு- மறு பத்து நான்குசித்துமிதனாலாடும், நாற்றிசையிலுளசித்தர்யாருமிந்த- நவிலரியசல்லிவே ரதனைச்சொலலார், சேற்றமிகு பற்பினியின்கல லன்றோசீர்ச்-செகற்குருதனை னுணைவிடக்கல்லாமன்றோ. (௬௰)

குருவண்டு-விடக்கல்லும்.

ஆகுமிஃதின்னுமோர் செய்திமைந்தா - வண்டத்தின் குருவண் டையறையக்கேளு, வாகுபற்பினிபினிரு புறமும்வண்டு-வண்ணமே

வி விழியதுதான் சொட்டைபார்த்து, வேகமொடுகுளவிபுழு வெடுத்துச்சென்று - வியப்புறவே யதைக்குளவியாக்கவந்தத், தேகமொடு பிறப்புச்சாக் காடுதள்ளிச்-சேருபெற்றப்புழுவுங் குளவியாச்சே.

ஆச்சதையா வண்டவோ டண்டமாகு - மாகராஜாதனிற்குருவேயாகும், கூச்சமற வம்மூன்றுஞ் சேருமாறும் - குருவண்டு நாயியென்று மதற்குப்பேராம், பேச்சரியவிடக்கல்லுநாயியாகும். பெருமைநிறைமூன்றுப்புழுப்பூவாகும், வச்சிலாவிதனை மறைத்திட்டார்சித்த-மொன்றனைப்போல் வெளியிட்டுச் சொல்லாரன்றே. (கூஉ)

நவசித்தர்வாக்கு.

சொல்லாதே யாயிரத்தி லொருநூல்சொல்லுஞ் - சொன்னாலுமந்நூலை வெளிவிடார்கள், நல்லபயன் றருமென்னால் போலோர்நூலு - நானிலத்தி லில்லையிப் படியார்சொன்னார், கல்வியறிவுடையகரு வூரார்சொன்னார் - கறையில்குணக் குதம்பைசித்த மொன்றுநல்லோர், அல்லலறக் கடல்புடைசூ ழுலகுளோர்க - ளறிந்துய்யவுரைந்திட்டா ரருளினாலே. (கூங)

அருளுடைய விடைக்காட ரநேகஞ்சொன்ன - ரறிவறிந்தவகப்பைசித்த ரநேகஞ்சொன்னார், தெருளுடையதேரையரநேகஞ்சொன்னார் - சேவகத்த னென்றவர்க்குப் பெயருமாச்சு, மருளிலாவிராமனென்றவர்க்குப்பேரா - மறுவறுசீர்ப் பின்பிறப்பி லிலட்சஞ்சொன்னார், இருளறுமிப் பிறப்பிலா யிரத்தோர்நூறு- மின்பமுடன்சொல்லிவிட்டா ரின்னுங்கேளே. (கூச)

பதினெண்பேர்.

கேளையா பூகியா யுகங்கள்கண்டு-கேதமிரு பிறப்பிறப்பை யொருங்கேதள்ளி, கேளையா விக்கொடிய கலியுகத்திற்- கேடிலாவென்றனக்குச்சீட னானன், கோளிலாவவன்றனக்குளவாம்பேறாக்-கூறவென்றான் முடிவுபெறு தனந்தமாமற், ஞானயாவறிவுடையா ரிந்நூலாராய்ந்-தறிவிக்க மிகவெளிதிவ் வைந்நூறன்றே. (கூரு)

அறைவரிய திருமூலர் சொன்னமார்க்க - மையனே மாநிலத்தில் யாவர்காண்பார், குறைவறுசீர்க் கோரக்கர் வெகுநூல்சொன்னார்- கோதிலுயருரோமருஷி கருவாய்ச்சொன்னார், நிறைவுபெறுசட்டை

முனி தெளிவாச்சொன்னார் - நிமலசுந்தார்சுருக்கமாகச் சொன்னார் பொறைபாதி குணமுடைய போகநாதர் - பூட்டியே வெகுமறைப் பாப் பாடினாரே. (௬௭)

பாடினார் கொங்கணரு மகேசவோடி - பாரதனி லவைவெல்லா மறைப்பாக்கானும், சூடினார் சுருக்கமையா சொருபானந்தர்-சொன்னமொழி வெகுவாகும் யாருங்காணார், தேடியே கருக்குறமற் றுள்ளவெல்லாந்-தெரிந்துகொள வரிதாக மறைத்துச்சொன்னார், பாடினார்பதினெண்பேர்பாடினாலும்-பாலகனேயிந்நூல்போல்வெளியிடாரே.

வெளியாகச் சொன்னவொரு வேதாந்தத்தை - மிகத்தெளிவா மைந்தாங்காண் டத்திற்பாரு, தெளிவுடைய சித்தருக்கிஃதுயிராமைய-செப்பினே னிதையறிந் தடக்கம்பண்ணே. அனியோடுகருக்குற மற் றனைத்துஞ்சிரா - வறைதருசாலாங்காண்ட முழுதும்பாரு, கனியோடு குருமொழியா வைத்திந்நூலைக் - கண்டுதெளிகுருமுறைகடம்மையன்றே. (௬௮)

ஐந்நூற்றிற் சொன்னபடி செய்தாயானா - லப்பனேவாசியது புரணமதென்றும், ஐந்நூற்றி னுஞ்சொன்ன படியார்செய்வா-ராயிரத்தில்லாதவித்தை யார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்கருக்கண்டு செப்பவல்லார்க்-காகாதபொருளுண்டோவடைவாப்பாரு, கைநெல்லிக்கனிபோன்முப் பதனிற்சொன்ன - கருத்தெவர்களறிவர்யுகங் கலியாமன்றே. (௬௯)

கருதரிய சித்தர்தம நிலைமைச்சொன்னேன் - கணக்காகவாதார மாறுஞ்சொன்னேன், மருவரியமவுனசிவ யோகஞ்சொன்னேன்-மகத்தான வாசிநிலை யொடுக்கஞ்சொன்னேன், அருவானபஞ்சகர்த்த ரவையுஞ்சொன்னே - னறிவரியவட்சரத்தி னிலைமைச்சொன்னேன், துருசிலாத் துருவத்தின் மேருஞ்சொன்னேன் - றுலாரசியடுத்தவர்க்கே பலிக்குமன்றே. (௭௰)

மும்மண்டலம்.

அடுத்தக்கா லாதார மாறுமாகு - மறுமுகவனருளினாற் றெளிவுண்டாகும், மடுத்தக்கால் மண்டலங்கண் மூன்றுங்கேளு- மகத்தான வென்றன்வாக் கமுதவாக்கே, கடுத்தக்காற் கொடியகம னணுகாவையா - காசினியி னியுமொரு குருவாவாய்காண், படுத்தக்காற்பரமண்டலத்தின்சோதி - பார்த்தக்காற் றெரியுமது சொல்லக்கேளே.

சூரியமண்டலம்-சந்திரமண்டலம்.

சொல்லக்கேள் பரமண்ட லதனைத்தாண்டிச் - சொற்பெரிய வாசியைநீ தம்பித்தக்கால், அல்லகற்று மாதித்த மண்டலந்தா- னதிலுள்ளே யகாரமோ கொரபீடம், சொல்லரிய கதிரிரவி கோடாகோடி-சோதிகலா நிதிகோடி காணுமபாரு, அல்லலற வாசியைநீ யிழுத்துப்பார்த்தா - லப்பொழுது தேகம்விளக் கொளிபோலாமே. (௭௨)

ஒளிபெருகு சூரியமண்டலத்தைத்தாண்டி - யுற்றுப்பார்த்திடின்ஞானக் கண்ணினாலே, களிர்பெருகுசந்திரமண்டலமுங்காணு-காணிலததிலெவர்சொல்ல வல்லாரைய, ஒளிர்கிரணநிறையிரவி கோடிகாணு - முளைப்பரிய சந்திரமண் டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சிமிகு சோதிமின்னல் போலக்காணும் - கூறரியவப்பிறையே வீடுமாமே.

வீடான மவுனமையா வங்கென்றான்றி - விளங்கவேசெபித்துநீ கும்பித்தக்கால, கோடானகோடிரவி யொளிபோகாணுங்-குருவிருந்தாரவர்பெருமை யென்னசொலவேன், வேடானுலொருவரால் வெல்லப்போமோ - வேதாந்த சொரூபநிலை காணப்போமோ, ஆடான வாணவங்க ளற்றுப்போனு - லப்பொழுதே மாயையெலா மகன்றுபோமே. (௭௪)

போச்சப்பா பிறப்பிறப்பு மாண்டுபோகும் - புகழுடைய வாதனம்போன் மேனியாகும, வாய்ச்சுதுபார்வாசியது நிலைக்துப்போகும் - மகத்தானகாயமது பெலத்துப்போகும், கூச்சமுறேறார்க்குணநற் குணங்களாகுங் - கோடானகோடியுகம் வாழலாகும், ஆச்சுதுபார்வாமத்தால் யோகமாகு - மவைபன்றியொன்றுமில்லைகாயம்பாழே.

காயமாம் ஒங்கார மூலாதாரங் - கண்டுநமசிவாயமந் திரமுமாச்சு, மேயமூலத்தினகாரமொடுகார - மேலானமகாரமது மூன்றேமூலம், நாயகமாமொன்பதிலே பஞ்சகர்த்தர் - நலமானவான்மாவுமுயிரோயாகும், ஓயமாமோமென்று செபித்தாயானு- லுகங்கோடிகாயமது பெலத்துப்போமே. (௭௬)

பூரண ஏகாட்சரம்.

பெலந்துப்போம் பூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு - பேரானகுக்குமத்தைப் புகலுகின்றேன, அலுந்துப்போம் அகாரமோடுகாரபீசமதினடுவே ஒங்காரமடைவாய்போற், லறுந்துப்போ மதினடுவே

மகாரம்போடு - மகாரத்தினடுவேசா னகாரவட்டம், ஒலித்தேஉம் மென்றுறீங்காரம்போகிட் டோங்காரவட்டத்திற் சூலம்போடே.()

வட்டமாயிருபக்கஞ் சிங்குவங்கு - வகையாகவிருபுறமு மடை வாப்போடே, அட்டமாசித்திகளின் சூட்சாசூட்ச - மண்டரண்டப கிரண்ட மிதற்கொவ்வாதே, சட்டமாஞ்சங்கமென்ற அகாரமாச்சு- சதகோடி மந்திரமுமிதுவேயாச்சு, திட்டமாவெட்டெழுத்து மிது வேயாச்சு - தெட்டெழுத்தாமிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சே. ()

அட்சரபலிதம்.

ஆச்சுதுபார்மவுநசிவ யோகதீட்சை - யண்டசராசரங்களெல்லா மடங்கிப்போச்சு, பாய்ச்சுதுபார் பராபரமா மவுநதீட்சை-பாடினே ன்பூரண காவியத்தைப்பாரு, வச்சிலாவென்பாடன் மவுநஞான-மெ ய்துவிக்குமறவாதே யின்னுங்கேளு, வாய்ச்சுதுபார் கருவிகாணுதி யான - கருவிருந்ததலங்களைநீ கண்டுகொள்ளே. (எகூ)

கொள்ளையா வட்டகன்ற பாடலென்றாற் - கோசமாமிவ்வெழு த்தைக் குணமாப்போடு, அள்ளையாவஞ்செழுத்தாற் றியானம்பண் ணே - யதற்குநிகரில்லையெல்லா முனகருச்சித்தி, வள்ளையிக்கவாசி வழு வாதுபாரு-மகத்தானபெரியோர்கள்சொல்லானையா, விள்ளரிய வேதாந்திக் கிந்நூலவேண்டும - விவேகமில்லா மானிடருக் குதவா தன்றே. (அய)

நிர்மலதெரிசனம்.

உறவாக நிர்க்குணத்தை யொட்டிப்பார்த்தே - ஞேரிடத்திற் சோதியின்ன லடையாய்க்கண்டேன், பொறையோடுபூசித்துத்தெ ரிசித்தேன்வண் - புகழ்பவித்ரவதுவைப் பாதஞ்செய்தேன், முறை யாகநின்மலத்தைப் பார்க்கவென்றால் - முடியாதென்றெண்ணாமெ ய்ஞ்ஞானக்கண்ணி, மொறற்பாகநிலையபொஞ் சோதிகண்டு - நேசித் துப் பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. (அக)

தெரிசித்தேன் குளிகைகொண் டேநிர்ப்பாந்தேன் - சிவசிவா பூரணத்தை யறிவாற்கண்டேன், பரிசுத்த மென்ற பதியுங்கண் டேன் - பாலமுசமதனைப்பா லுதுகொண்டேன், அநந்தசிதம்பரமாக ண்டமென்ற பிண்டமைபா - லுற்சுகத்தெரிசனைதானை போக்கியமெப ற்றேன், தரிசித்தேபரபரநிக் கப்பாற்சென்றேன் - குவிலாறுதாம சபைகண்டேனே. (அ௨)

சபையென்றுற் சபையதுவோ வாறுதாரஞ் - சதகோடிசித்தர் களுங் காண்பர்கொல்லோ, தபுதலிலாவறுமுகவன்கடாட்சத்தாலே- தரிசித்தேன் சிதம்பரத்தைத் தொண்டுசெய்தே, அபயமென்றே சி தம்பரத்தி லன்புளங்கொண் - டாயிரத்தெட்டிதழதனு லர்ச்சித்தே னுன், நிபுணாஞ்சபையானைக் கண்டேயப்பா-னேராகவாசிகொண் டேறினேனே. (௮௩)

சித்தர்கள்தர்க்கம்.

நேராக வேறுகையிற் பொதியில்வாழு - நிமலகுணவகத்திசர்வ ருமென்றார், சீராகவாயிரவர் சித்தர்கூடி - நிலையுடையேன் றனைம தித்துத் தர்க்கஞ்செய்தார், சீராசச் சித்தர்கடா நீயார்மைந்த- செப் புகவென்றேயென்னை வினவினார்கள், பேராக வறுமுகவன்சீடனெ ன்றே-பேரண்டவாசிகொண் டேறினேனே. (௮௪)

ஏறினேன்பேரண்ட வாசிகொண்டே - யேறுகையிலாயிரம்பே ர் சித்தர்கூடி, மாறினேன் றனைவெளியிலடக்கிக்கொண்டு - மகத்தா ன போர்செய்தா ரநேகம்பேர்கள், மீறினேனைந்நூற்றி னனுபவத் தை - மீதண்ட வண்டத்தி லேறும்போதங், காறினே னவருடனே தர்க்கஞ்செய்தே-யண்டரண்டங் கடந்தப்பாற் பாய்ந்தேன்மன்னே.

அண்டரண்டநவகண்டம்.

பாய்ந்தண்ட ரண்டமதைக் கடந்தப்பாலே - பரிவாக நவகண்ட மேறும்போது, தோய்ந்தசிரக் கொங்கணவன் றன்மாணுக்கன் - றுக ளிலாவைந்நூறு போகரோடே, ஆய்ந்தென்னைச் சேர்க்கவைந்நூ றுபேரு - மடைவாகவிருவியநல்வினைக்கட்கெல்லாம், ஏய்ந்தவிடை கொடுத்தப்பாற் செல்லும்போதங் - கெய்தினார்குளிகைசித்தர்கோ டிமாதோ. (௮௬)

சதகோடிகுளிகைசித்தர்தர்க்கம்.

கோடியாஞ் சதகோடி குளிகைசித்தர் - கூட்டமாவெனைமட க்கித் தர்க்கஞ்செய்தார், தேடியையாயிரத்தை யெடுத்துக்காட்டித்- தேயதனி லெய்தரிதா மவுஷங்கொண்டேன், கோடியாமலர்களைத்தா மவுஷமேதங் - கூறுமுகாந்தத் தெழுமோ ரிருள்போன்மூட, மூடிய தை யாணகடந் தப்பாற்சென்றே - முன்கண்டு சிதம்பரத்தைத் தரி சித்தேனே. (௮௭)

சிதம்பரமாங் கனகசபை யாறுங்கண்டேன் - றெளிவானபுலத்
தியனே மகிமைபாரு, சிதம்பரமாங் காவியத்திற் பஞ்சகாவ்யங்-கரு
க்குருநாலாங்காண்டங்கண்டுசொன்னேன், எகம்பரமா மென்னசொ
ல்வேனின்னுஞ்சோதி - யென்மகனே புலத்தியனே யின்பாக்கேளு,
சிதம்பரமாங் கோடான கோடிவித்தை - கூறுவேன் குருவருளாற்
கூறுவேனே. (அஅ)

பூசைக்குறிப்பு

கூறுகின்றே னாதார பூசைமார்க்கங் - குணமான வாயிரத்தின்
மவுனபூசை, விறுகின்ற மவுனத்தில் யோகபூசை - விள்ளரிய கெவுன
சித்துக குளிகைபூசை, மாறுகின்ற வாசிசித்து ஞானபூசை- வளமா
னவாதசித்து குருவின்பூசை, தேறுகின்ற காயாதி கற்பபூசை-தெளி
ந்தவர்க்குச் சிவபூசை தெரியும்பாரே. (அகூ)

பாரையா மவுனத்தின் பூசைசொன்னேன் - பாலகனேயாதார
பூசைசொன்னேன, சேரையா சிவயோக பூசைசொன்னேன்-சிதம்
பரத்தின் பரபூசை தெளிவாச்சொன்னேன, சீரையா மெஞ்ஞானபூ
சைசொன்னேன - செப்பரிய சற்குருதன் பூசைசொன்னேன், ஓ
ரையா சிவபூசை யடைவாச்சொன்னே - னுத்தமனே யான்செய்யுந்
தியானங்கேளே. (கூய)

உத்தமனே சேட்டிநிவாய் கருவாச்சொல்வே - னுரைப்பரிய
பொருளைபா குருவாஞ்சூட்சம், சித்தான வரூபமையா சொரூபசித்
தி - செவ்வனிதநிதெய்வ யானையோகாள்சேர், அத்தமீராறுடைய
வையன்றியான-மவுனசற்குருவெனக்கா மறிவையய, பத்தியையா
மூதண்டக்கருவைக்கேளு-பகாரியவோங்கார பீடங்காணே. (கூக)

காணுவாய் குருவருளா லதனையையா - காணரிதுகாணரிதுகண்
டேன்யானும், எணமர்சிவங்அங்உங் மங்கென்றன்பா - விம்மனு
வை யையாநீ யோதுவாயே, மானவே சுழுமுனையில் வாசிகொண்டு-
மகத்தான மூக்கோணம் வலமாவந்து, ஏணியா மிடைகலையில் வாசி
யோட்டி - யேறுவாய் துரியத்தின் மேலேமன்றே. (கூஉ)

துரியத்தின் மேலேறிப் பாய்ந்தாயானாற் - றுகளில்பிராணுபா
மந் துரியங்காணும், பிரியதந்தோ டங்கென்று கும்பித்தக்கார்-பேச
ரிய வொளிவட்டப் பிரபைகாணும், தெரிவரியவாதாரமாறுங்காணு
ஞ்-செப்பரிய சிதம்பரத்தின் பீடங்காணும், புரியத்துப்பூரணமாஞ்
சோதிகாணும் - பூரணத்தின் மனக்கண்ணை யோட்டிப்பாரே. (கூங)

ஒட்டிப்பார்பூரணத்தின் மேலாதார - மோகோகோ தெரியுமாறு சபையுமாங்கே, தாட்டிகமாவறிங்கெனறு தம்பித்தக்காற் - சதகோடியுகமளவும் வாழலாமே, காட்டப்பார்பளிச்சென்றுதலமுங்காணு-கண்பாகப் பராபரத்தைப்பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதியான்செய்யுந் தியானஞ்செய்தாற் - குணமுடையோ யொருநாளுங் குறைவராதே. (கூச)

வருமினிய பயனெல்லாந் தியானத்தாலே - வச்சிரம்போற் காயமது பெலக்குப்போகும், செருமமோ லுடலதுவச் சிரம்போலாயிற் - றேசியென் றதற்கோர்பே ருளதாமற்றை, அரியசிரட்சரங்கள் சித்தியாகு - மாசாரஞ்சிரதிபடா யோகஞ்சித்தி, துருவமெனுந்துரியமொடுதுரியாதீதந்-துகளிலாச் சித்தர்களே காணுமன்றே (கூரு)

சாதி-தேயம்.

காணுமே காணரிய துரியாதீதங் - காசினியி லாரறிவார்வழலைமார்க்கம், கோணலிலாக் கேசரத்தின் சாதிகேளு - கூறரியசாதிநான்காமவற்றுள், மாணெழில்சே ரத்தினிவண் சோழதேயம்-வடிவேற்கட் சங்கினிசேர்ப் பாண்டிநாடாம், ஏனுயர்சித்தினிசேரனுளுந்தேய - மென்மகனே பதுமினியான் காசிமன்னே. (கூகூ)

தேயவளப்பம்.

மன்னியவர் வாழ்தேய வளப்பந்தன்னை - வழுத்துகிறேன்புலத்தியனே யன்பாகக்கேளு, பன்னரிய சோழவள நாட்டின்வண்மை-பசும்பொன்போற் றனிருக்கும் பாருபாரு, துன்னரியபாண்டிவளநாட்டின்வண்மை - செவ்வரிய பச்சைபோற காணுமையா, மின்னுமணி முடிச்சேர னுளுந்தேய-மேலான வெண்மைநிற மாகுந்தானே·

தாமையா னளிகடல்சூழுவனிமீது - சாற்றுமொரு கறுப்புவன்னங் காசிநாடு, நாமெய்யாகாண்கினது நிறமுஞ்சொன்னோ-நாதர்கடாமறிவர்மற் றவர்காண்பாரோ, காமையாகாசிவள நாட்டுப்பெண்கள்-கற்புடையா ரவரினைஞ் ஞூறுபேர்கள், ஆமையா வவர்கடமக்குள்ளேயெல்லா - மாய்நதெடுத்தோ மாயிரத்தி லொருத்தியாமே (கூஅ)

ஆமவடன் சாதிபதுமினியாஞ்சாதி - யவளுடைய விராசிதனைக் கருதிநோக்கின், சேமமுடை யவடன திராசிகன்னி - செமா

லே யவள்ராசி துலாமுமாகும், வாமமிகு மவள்வயது பதினாறாகும்-
வாலிபமா மழகப்பெண் கூடுநாளில், காமமிகு சித்திரையா மாதந்
தன்னிற் - றனிச்சுக்ர வாரந்தி லுதித்தாள்பாரே. (௯௯)

பாரேநீ பஞ்சமியா முத்திரத்திற் - பால்போலே காயுமந்தப்
பருவந்தன்னில், மாரேநீ மத்யானம பதினொந்துக்குண் - மகத்தான
சதிபுருடர் கூடுநாளில், சேரேநீமூன் றுதிங்களாகும்போது-நிறையா
க நாதவிந்து திரண்டெழுந்தே, ஆரேநீ யஞ்சுதிங்க ளம்மாவாசை-
யரகரா பூர்வபட்ச ஞாயிறாமே. (௱)

ஞாயிறா மைந்தூற்றிற் பலிக்குஞ்சித்தி - நாதர்கடா மறைத்த
நூல் குருநூலாமால், ஆயிரமை யாயிரத்தை யாய்ந்துநோக்கி-ஞா
னதொகை யைந்தூற்றி லடங்கிப்போமே, ஞாயிறுபோல் விளங்குமெ
ன்ற வமுதவாக்கா - னவரத்னகாலவேத முழுதுஞ்சொன்னேன், ஆ
யிரத்தி லறைகருவின் சூட்சாசூட்ச-மாதியெலா நவின்றன்காங் கண்
டமுற்றே. (௱௧)

நாலாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

ஐந்தாங்காண்டம்.

காப்பு.

ஆதிரவெந்தமிலாப் பொருளைமுக்க-ணமலனையெண் டோளனை யம் பலத்திலாடும், சோதியைநின் மலனைநிரா மயனைமேனாட்-சுந்த ரர்க்காப்பரவைபாற் றூதுசென்ற, கோதிலுமாபதியைபசு பதியை த்தூய - குணக்குன்றை யருட்கடலை யிமயவெற்பு, மாதியலும்பாக னையன் போடுபோற்றி-மாசிலைந்தாங் காண்டமதை வாய்விட்டேனே

வாதமெனு நூற்கெல்லாங் குருநூலாகும் - வருந்தியிந்த வைந் நூறுங் கருவாப்பாடிச், சாதகமாப்பரிபாடை யனைத்துமோர்ந்-தா ண்டனைவிளக்க வைந்தாங்காண்டத்தில், பூதமெனுமைமபூதநிலை யைக்கண்டு - போதவேவாசியோட்டி யறிவினாலே, காதவழிபோகா மற் கருததேடாமற் - காலறிந்துநிலையினின்று கருதினேனே. (௨)

வேதமிலாண் பூரணத்தா லுலகமாச்சு - நியம்பரிய பிருதுவி யாற் பிண்டமாச்சு, வேதமெனு நீராயதாற் றேயுவாச்சு- விளங் கிநின்ற வாசியினா லறிவுண்டாச்சு, வாதமெனும் வாசியினால்வாயுவ ண்டம் - வகையறிந்தா லாதியினாற் சத்தமாச்சு, பூதமென்ற போத மதை யறிந்தாராகிற் - பூபதியோகம்பெற்று வாழ்வர்தாமே. (௩)

வாழ்வுடையோ யறிவுடையோய் பொறையின்மிக்கோய்-வழு த்துநற் குணமுடையோய் வாய்மையோனே, கீழ்மையிலாப்புலத்தி யனே சொல்லக்கேளு-கேசரியின்வித்தைதனை யார்தாஞ்சொல்வார்,

ஆழ்கடல்சூழ் புவனிமிசைக் குக்கல்போல - வாடுமாடுகள்போலத் திரிவாரல்லால், காழறிவாலண்டமெனுங் கல்லைக்காணார்-கழறும்வெள்ளைக் கல்லதனைக் காண்பார்கொல்லோ. (௪)

காணாத பிண்டமெனுங் கல்லையந்தக் - கருவறியா மதியிலிகள் காணமாட்டார், கோணாத வுருவதுவு முருபாருபங் - குறும்பரோவறிவார்க ளறியமாட்டார், ஆணை ரூபமந்தா கோடாகோடி-யாயிரத்தெண் கலையிலோரண்டசோதி, ஏணாதுங்கருவதுவோ பிண்டாபிண்ட - மிப்புவியின் மாந்தருக்குச் சாராதன்றே. (௫)

சாருமே சற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ் - சதுர்வேததீட்சைகுரு சொல்லவேண்டும், சிரியசற்குருவையடுத்தன்புசெய்து - செகற்குருவின் வாக்கியத்தைச் சோதித்தேறு, ஓசியலுமில்லாத பாவிகட்கே போதவரோவொருநாளுமோதார்சற்றும், ஏரியல்சற்குருவை யடுத்தன்புசெய்தே - னியம்புமோர்பன்னிரண்டாண் டளவுந்தானே. (௬)

பூரணவழலை.

தானேதா னண்டமது தெரிந்தாலன்று - தானன்றோ சிவசித்தன் ஞானியாவான், பானேதான் பரப்பிரம மதுவேயாச்சு - பராபரமாம் பரவெளியு மதுவேயாச்சு, கானேதான் கருவிகாரணியாச்சு-கருவுதித்த பிண்டமெனுங் கல்லுப்பாச்சு, வேனேதான் விந்துவுக்குநாதமாச்சு - விந்துசத்தி யுப்பாச்சு வீரமாச்சே. (௭)

ஆச்சுதே யண்டசத்தி சிவமுமாச்சு - சாதியானதனிற் றிரண்டுமாச்சு, போச்சுதே பூரணமு மிதுவேயாச்சு - பூரணமாமெழுத்ததுவு மிதுவேயாச்சு, வாய்ச்சுதப்பா வழலைக்கோரதியாச்சு-வளமான முப்பூவு மிதுவேயாச்சு, காட்சியிலாச் சாதியென்ற பிரவியாச்சு- சதகோடிவித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (௮)

உள்ளான வடிமூல மிதுவேயாச்சு-ஓங்காரமுடிமூலமிதுவேயாச்சு, விள்ளொணா சுழிமூல மிதுவேயாச்சு - விரிமூலாதாரமென்ற சாரமாச்சு, கள்ளான சிவசத்தி மூலமாச்சு - காரகதின்சவுக்காரவுப்பதாச்சு, அள்ளான வாதார வண்டமாச்சு - தடிமுடியை யறிந்தவனே யாசானாமே. (௯)

பூமிநாதபிண்டம்.

ஆசானும் பூமியுடை நாதநாதம்-பப்பூவிற்றுணிந்த வண்டபிண்டம், தேசானும் பூமியுடை வன்னங்கண்டு - தெளிவானபங்குனிசித்திரையைக்கண்டு, கோசானும்பூருவபற்பினியாஞ்சோதி- கோமேத

விரத்தினைம்போ லுதித்தாள்பாரு, காசானு மண்டலத்திற் பிண்டமாச்சு - கருவிகர ணாதிகளு மிதற்குள்ளாச்சே. (௰)

ஆச்சுதே யண்டசரா சரத்தின்பிண்ட - மாகாகா சொல்லுகிறே னாதியாகி, போச்சுதே யைஞ்சுதிங்க ளானபிண்டம்-பொருளான வண்டத்தின் கலைவாங்கி, நாசசுதே நாதசத்தியிற்தெடுத்து-நவிலுகிறேன் பாண்டத்தி னன்றுபபோம், வேச்சுதே வேல்விழியாளு அதனை - விளங்கிரத்தின பாண்டத்தி லிட்டிடாயே. (௰௧)

இட்டிடுவாய் வெவ்வேறே பாண்டந்தன்னி - லென்மகனே தவறுதே யின்னுங்கேளு, முட்டிடுவாய் முனைசொன்ன சிலத்திலுப்பை - முறையாகச் சொன்னேனிரண் டாங்காண்டத்தில், நட்டிடுவாய் பனைவெட்டச் செடுத்துமைநகா - நாதசத்தியிற்றிவிட வமுதமாமே, அட்டிடுவாயமுதசத்தியண்டத்தோடே - யமுதானநாதநீர்கூடச்சேரே

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திடுவா யிரண்டையுந்தா மொன்றுச்சேர்த்துச் - சிராகக்கல்வத்திலிட்டுமைநகா, ஆர்த்திடுவாயமுதமென்றகுழிகொண்டே - யாட்டிடுவாய் குருசலத்தை மூன்றுசாமம், * ஓர்த்திடுவாய் பராபரியைத் தியானஞ்செய்தே - யோமென்ற மந்திரத்தா லாட்டிப்பாரு, ○ கூர்க்கிடுவாய் மூன்றுநாள மூன்றுசாமங் - குணமாக வாட்டிடுவாய் கருப்போலாமே (௰௨)

ஆமேதான் கருக்கிரண் டுருவாய்க்காணு - மைஞ்சுதிங்கட் பிண்டமென வுமிதறகுப்பேரு, தேமேமூன்றுங்காண்டத் தெடையாகந்தான் - றெறிவருபஞ்சீகரண தீட்சை சொன்னேன், கோமேவுபஞ்சகர்த்தர் தீட்சையாலே - கொடுமைசெறி யைம்பூதக்கலுமாச்சுகாமேவு மிக்குருவைக் கலக்கிநீரிற் - கண்மணியேதெளியவைத்திறுத்துக்கொள்ளே. (௰௪)

கொள்ளவென்று லிக்குருவை யெடுத்துக்கொண்டு - குருவாகப் பாளிகதே யடுப்பிலேற்றிக, கொள்ளவென்று லிக்குருவைக்குழுறக்காச்சிக்-குருவான குருசெயநீ ரிறக்கிக்கொண்டு, அள்ளவென்று லாறவிட்டுக் குருநீர்விட்டே - யரகரா தெளியவைத்தெடுத்துப்பாரு, மொள்ளவென்று முத்துப்போற் கண்விட்டாடு-முனியுரைத்த வாலைரச மென்றுபோமே. (௰௫)

* ஓர்த்திடுவாய- ○ கூர்க்கிடுவாய் எனபல.—ஓர்த்திடுவாய்- கூர்த்திடுவாய் என விரசப்பட்டன.

பேரான விச்சலத்தின் றெளிகிறுத்தாற் - பேரொளியாம் பர ப்பிரம பிண்டங்காணும், காரானகதிர்போலே யுருவங்காணுங்-காய வைப்பாய் ரவிதனிமேல் குருவைக்கொண்டு, சேரகவுலரவைத்தவமு தத்தாலே - திறமாக விக்கருவைச்சுழற்றிடாய்நீ, ஆரானவமுதசுத் தி யிரண்டதாச்ச - னடைவானவூசிநீ சிறக்குப்பேசே. (௰௬)

பேரென்ற விக்கருவைத் தெளியவைத்தாற் - பெலமான வமு தமையா மூன்றுஞ்சுத்தி, காரென்ற கருவதுவு மிரவிதன்னிற்-கண க்காகக் காய்ந்தேறக் கசிவற்றுப்போம், வாரென்ற மாக்கருவையெ டுத்துக்கொண்டு - மத்தான வூசிநீர் தன்னிலிட்டுத்- தேரென்றுமெ தெளியவைத் தெடுத்துக்கொண்டு - சீரான விரவிதனில் வைத்திடாயே.

வைத்தவித்தக் கருவிரவி தன்னிற்காய்ச்சால்-வழுக்கரியவுரோ மநீர் மாத்துவத்தால், கைத்திடுமக் கசிவெல்லா மிறங்கும்பாரு-கற் றவர்களறை கருவோ ரண்டவுப்பில, வைத்திடுவா யெனிலாகுமலா ஞ்சுத்தி - வண்மையாக் கருவெடுத்து ரோமநீரில், ஐத்தாகச்சுழற்றி யே பிறுத்துக்கொண்டே - யதிலிறங்கு மமுதமன்றோதேசிநீரே. ()

சீரான கருவதுவும ரவியிற்காய்ந்தா - னிகழ்ந்திடுமோர் தேசி நீரென்பேன், காரான கருவதுதா னங்காண்டத்திற் - கருமூன் றுங் காண்டத்திற குணமின்சன்னம, ஆரான வைஞ்சுதிங்கட்பிண் டமாச்ச - நழகான கருச்சுன்னத் தரித்துகொண்டு, சீரான கருவெ ன்ன வென்றுபோய - தேசிநீ ரமுதத்தைக் கருவில்விட்டே. (௰௯)

விட்டதனைச் சுழற்றியே தெளியவைத்தால்- விஞ்சையம்முலம் மிறங்கு பிறுத்துக்கொண்டு, திட்டமாக் குணமுடையோய் மாசிலா த-சீரவி லேயநீ பரணபண்ணு, முட்டிலாப்பிண்டகரு வெடுத்துக் கொண்டு - மெழுகிவரிய விரவிதனிற் காயவைக்கின், விட்டோடுங் கசிவெல்லா மறுபடியப்பு - விளம்பியபத்த வுப்புமிகப் படருமன்றே.()

சத்தியுப்பு-சிவவுப்பு.

படருமே யிம்முறையா மவியிற்காய்ந்தாற்-பத்தான காதசுத்தி பாத்தோரிடாக்கும, அடருமே சிவசத்திசிதுவெயாகு-மாகாரவை மமூல பிதவேயாகும், இடரிலா விதவுப்புச் சத்திசொன்னு - னெ னமனெ யான்கண்டே யுமாங்குச்சொன்னேன், படருமித்தவுப்பினை து வன்னமையா - பாரிய வென்னைபது சொலப்போமோ. ()

சொல்லமுடி யாதெவடி யுப்பதாச்சு - துகளிலத்தவுப்பினிற மி ன்னுங்கேளு, நலமுள முடையாயுத்திபமேசைந்த - நபனிக்குச்

அன்னம்போ லிருக்கும்வெண்மை, புல்லுபூரண மதிபோலிருக்கும் பாரு - புகலரிய வுப்பினது காரசாரம், மல்லன்மிகு மாத்திலொரு தொளையிட்டந்த - மகத்தான வுப்பதனைப் பணம்போல்வையே. ()

வைத்தையா பரிட்சைசெய்து பாருபாரு - வழுத்துமொரு வாரமதிற் பட்டுப்போகும், பத்தியா விதின்செய்தி யின்னுங்கேளு - பதனமதாவுப்பினது முறைமையைமுன்னே, கைத்தலற வாதிகட்குச் சொன்னேனன்று - கனமான சிவசந்தி மகிமையாலே, உத்தமனே நூற்கெல்லா மாதியாக-வுற்றவிந் நூல்போலே யொருநூலுண்டோ.

இந்நூல்போ லொருநூலு மில்லையெங்கு - மிந்நூலே யெந்நூற்கும் குருநூலாகும், அந்நூலபோ லெந்நூலார் சொல்லவல்லா-ராதியெனுஞ் சோதியையா பரமாஞ்சோதி, மைந்தனே யிம்மூன்றுங்கூடினக்கான் - மகத்தான முப்பூவு மிதுவாம்பாராய், என்னுனை யெட்டிரண்டும் பத்தேயாகு - மிதனாலே சாபமது நீங்கிப்போமே. ()

சாபநீக்கல்.

நீக்கியே தென்மேற்குச் சிவந்தபூமி - நேராகமைந்தநீ சென்றேயன்பா, நோக்கவே வேண்டுமென்றுற் சொல்லக்கேளு-நுவலரிய வென்னுடைய தியானங்கண்டு, போகவியே போகாதே நினைவாய்க்கொண்டு - புகழுடையவிந்தரகிரிதனைநேர்கண்டே, * ஏக்கிநீ யலையாதே யின்னுங்கேளா - யென்மகனே சித்திரையா மாதந்தானே. ()

பந்தர் ஓமகுண்டம்.

மாதமென்ற வாடாதே பதினைந்துக்கு-மகத்தான வுத்திரமென் றுளைசெய்நாளில், நாதமென்ற பூருவமாம பட்சந்தன்னி - னன்மைபெற சுக்கிரனுங் கூடும்போது. வேதமெனும் விலாசத்தின்பூமிகண்டு - வேகமுள்ள மேல்காற்று வீசுங்காலே, பாகமென்ற பந்தரது பச்சைப்பந்தர் - பரிவாகமேடையுயர்வாகப்போடே. (உஎ)

உயர்வாகமேடையிட் டோமகுண்டந் - தொளிர்பக்கான்கினுமோர் வாயில்கோலி, அயர்வறவக் குண்டத்தி னாந்துநாளு - மடைவாகத்தீட்சைமந்திரஞ்செபித்தே, நயமாகச்சலமதனை யதனுள்வார்க்கி-னன்றாநப்பூத்துச் சொரியும்பாரு, மயலறவேவபீங்காணிற்கொண்டுவந்து - வண்மையுடனிரட்டிப்பா வதனுட்போடே. (உஎ)

---

* ஏங்கியென்பது - ஏக்கியென எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது.

கங்கைச்சமாதிதீட்சை.

போட்டுபெஞ்ச வமுதததனை யதனுள்வார்த்துப் - புகல்பத்துக் கொன்றேபா காசபீசம், நீட்டியம் மேடைக்கு நடுவேவமைந்த - கினைவாகச்சமாதியிலுப்பெடுத்துவைவயே, தாட்டிகமாச்சொல்லிவிட்டே னொளிக்கவில்லை - சாற்றரிய வப்பந்தர் தனக்குகாப்பண், கோட்டமறப் பணிவிழுமப் பதத்தில்வைத்துக் - குழிவெட்டிப் பூமிக்குண் மூடிப்போடே. (உஅ)

மூடியே யன்பாகக் காலைமாலை - மொழிவரியசத்திசிவ தீட்சை யோது, யாவெய் தீட்சையொருமண்டலந்தான் - பததிமையா விருந்துகொண் டதனையோது, நீடியவோர் மண்டலத்திலண்டபிண்ட-கிகழ்ந்தரிய பூவதுதான் பூக்கும்பாரு, வாடியேயிதைவிட்டுப்பூரீர்தேடி-வகையிதுவாமென்றெண்ணிக்காய்ச்சினரோ. (உகூ)

உலகவாதிகளின்குணம்.

காய்ச்சினலண்டபிண்டயாகுமோதான் - கண்கெட்டமடையர்களே காரமாமோ, ஆச்சென்ற வுப்புத்தான் பூத்தபூவா - மைந்தூற்றிற் காப்பாதி கடையும்பாரு, பாய்ச்சுகையிற் பழமாகுமண்டலத்தித் - பயனறிந்துபற்பிணியின் தீட்சையோதின், ஏச்சிலாக்கடினமதாயெச்சரிக்கை - யிடறுவந்தணுகாமற் தீட்சையோதே. (௩0)

தீட்சையைநீ மறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போவாய்- செகற்குருவின்சாயமது பலிதமையா, நீட்சியாம்வெகுகடினம் பெரியோர்தமமை-நேசித்தே யவர்கண்மன திரக்கச்செய்தே, ஆட்சியாக்கைபாகந் தீட்சைபாக-மடைவாகவவருணர்த்தவறிந்துகொள்ளு, காட்சியிலாப் பரிபாடைபிரமகற்பக்-தனைகோடிகொடுத்தாலுஞ்சொலலாளன்றே.

பிரமகற்பம்.

சொல்லாத பொருளையா பிரமகற்பஞ்-சொல்லாமன்மலறத்தார்கள் சித்தர்தாமும், மெகாலைமற் கொல்லுமையா வெளிவிடாதே-கோதையர்களாசையிலேசிக்கிடாதே, பொலலாத பொருளதுகைக் கொண்டயாளுற் - புகலரிய பிரமலபிதவறிப்போகும், வெல்லாமல் வெல்லுமந்ததீட்சைகண்டால்-வெகுகோடிவித்தை யெலாமாடலாமே

ஆடலா மப்பதுவு முப்பதாச்சு - தாகரா வுப்பதுவு முப்பூவாச்சு, பிடோ மதிற்பிறந்த பிண்டமாச்சு - பிண்டத்திலண்டமெனு மமுதமாச்சு, பாடலாம பாலமுத மதுவேயாச்சு - பகர்மூல மென்னுமோ லைக்துமாச்சு, காடேலாங் காயமெனு மைக்காயந்தைக்-காணுமன் மானிடர்கள் கலங்கினரோ. (௩க)

கலங்காம லென்மகனே யன்பாக்கேளு- காயமெனு மைங்காயம் பதனம்பண்ணு, மயங்காதே மவுனமெனு மைங்காயந்தான்- மகத்தான மாரணத்துக் காதிபீடம், தியங்காமற் சீசாவிலடைத்துக் கொண்டு - நீதிலாப் பேழையிலே பதனம்பண்ணு, வயங்குகின்ற வென்மகனே வாரந்தோறும்-வண்மையாச்சற்குருவைப்பூசிப்பாயே.

பூசிப்பாய் நாடோறும் பூசித்தக்கால்-புகழான மாந்தரீகமிதனுலாமே, யாசிப்பாய் சித்துகளி லனைகளுந்தா - மறுபத்துநாலுசித்து மிதனாலாடும், நேசிப்பாய் நாதர்கடா மறைத்தவெல்லா- கலைவாமா வெளியிட்டேன் பண்பாய்பாரு, வாசிப்பா யென்னுடைய நூல்கடோறு - மறைத்தவெல்லாங் குருவானை வெளியிடாதே. (௯௫)

வெளியாகச் சொன்னென்மதி வெண்பாநூறும் - வெகுளாதே குருமுறையுஞ் சொன்னேனன்று, அளியோடை யாயிரமாம் பெருநூல்சொன்னே - னதற்குமிந்த வைந்நூறுங் குருநூலாகும், களிதடல்சூழ் ஞானிலத்தோ ரறிந்துய்தற்கு - நயமான முறையனைத்துமிந்நூற்குள்ளே, தெளிவாகச்சொன்னேன் பாராருஞ்சொல்லார்-செப்பரிய சித்தருக்குங் குருநூலாமே. (௯௬)

ஆமேதான் சொல்லுகிறேன் வழலையாதி - யாருக்கும்வெளிவிடா தடக்கம்பண்ணு, பாமேதான் பாலுக்குக் குருவாமோரு - பாலித்த வண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு, காமேதான் கல்வத்திலண்டமிட்டுக் - கருவான வைம்மூல மதனில்விட்டு, வாமேதான்வண்மையுள்ள குழவிகொண்டு - வளமாக விநசாம மாட்டுவாயே. (௯௭)

ஆட்டுவாய் மெழுகாக விருக்கும்பாரு - வையனே மெழுகெடுத்துக் குகைபோற்பண்ணு, தேட்டமா விரவிதனிற் காயவைத்துச்- செயமான குகையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு, கோட்டமிலாப்புலத்தியனே கூறவொண்ணாக் - குருவான முப்பூவைக் கூறக்கேளு, நாட்டிகமாக் குகையெடுத் ததனிலந்தச் - சாற்றரிய முப்பூவைப் போட்டிடாயே. (௯௮)

போட்டுவாய்பற்பினியி னுப்பைப்போட்டாற் - புகழாகவுருகியது மணியாமைந்தா, தேட்டமாக் குகைதனிலே மணியைப்போட்டுத் - தெளிவான மெழுகதனால் வாயைமூடி, மூட்டுவாய் குருநூலைம் பதிலேசொன்ன - முறைப்படியே யெருவடுக்கிப் புடத்திற்போடு, மாட்டுவாய் கெசபுடத்திற் போட்டாயாகில்-மகத்தான சுண்ணமாத மென்சொல்வேனே. (௯௯)

குருநூலைம்பது-மதிவெண்பா-நந்திசர் நிகண்டு,

என்மகனே குருநூலைம் பதினிற்சொன்னே - னெடுத்துமுப் பூபரிபாடை தன்னிற்சொன்னேன், துன்னுசுந்திசர் நிகண்டாமுந் நூற்றிற்-செப்பினேர் சிறுதுசிறி தன்பாயாலும், பன்னரூமிந் நூலிற்கை பாகத்தோடு - பண்புடனே சொல்லிவைத்தேன் றீட்சைபாகம், கன் னயமா மிந்நூலில் வாதஞ்சித்தி - கவில்வாதி கட்டுநூல்பொய்க்கா தன்றே. (௪௰)

அறைவரிய குருசுன்ன முடிந்துபோச்சு - கையனேபூசித்துத் தரிசிப்பாய்நீ, மறுவறுசீர்க் குமரியெனும் வாலைப்பெண்ணை-வளமா கப்பூசைசெய்து வைத்துக்கொள்ளே, துறையரிக்கவேதாந்த குரு வின்வாக்யஞ் - சொல்லாதே கண்மணியே விடக்கல்லைத்தான், மறை பொருளாவொண்ணாது வெளிவிட்டக்கான் - மைந்தனே தலைவெடி த்துச் சாவாய்பாரே. (௪௧)

விடக்கல்

பாராருமிக்கல்லுங் கடுத்தகோவை - பாடினேனை யாயிரத்திற் செப்பவொண்ணாச், சீராரும் விடக்கல்வேதாந்தநூலிற்-செப்பவில் லையொளித்திட்டா ரதனாலேதான், போரருமந்தலத்தில் வாதமெல் லாம்-பேய்மகனே வீணாகப்பொய்த்துப்போச்சு, கோரகவென்றனூ லியம்புங்கல்லை - யினிதாயான் சொன்னற்போ லெவர்சொல்வாரே.

சொல்லரியவிந்நூ லேர்தாங்காண்டத்திற் - சொல்லிய வக்கரு வையெலாஞ் சொல்லக்கேளு, கல்லவொருபற்பினியின் முடிதான் கொண்டு-நற்பணையாம்பாடாண மண்டத்தோடு, சொல்லரிய கல்வத் தி லுன்குமிட்டுச் - சுடரிரத்ன விக்கதிலுன் மெழுகாவாட்டு, வல்ல மையாவழித்தெடுத்து வில்லைசெய்து-மகத்தான ரவிதனிலே வைத் திடாயே. (௪௩)

வைத்திடுவாயிரவிதனி லெட்டுச்சாமம் - வண்டையுடன் காய வைத் தெடுத்துக்கொண்டு, புத்தியொடு சிந்தூரத்தின் பட்டைகொ ண்டு-புகழாகக்கோழியென்ற புடத்தைப்போடே, எய்த்திடாதெழு புகைபோய் மறையகன்று - விடைவிடாதேவிசிறியாலேவீசு, பத்தி யொடுதீயவிந்த பிறகுபார்க்கிற்- பரனருளால் விடசுன்னம் பிறக்குந் தானே. (௪௪)

காவென்ற சுன்னத்தை யெடுத்துப்பார்த்தாற்-சந்திரன்போற் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும், மாவென்றசுன்னத்திலெடைவிராகன்-

மாட்டிவோய் பனிநீர்போற் றெளிந்துபோகும், ஊனமறமுன்சொன்ன முறைதானையா - வோனாய மிலையிரண்டைச் சரியாக்கொண்டு, கோனென்ற சுத்தசலங் கண்ணிற்போட்டாற் - கொதித்துடனே தெளியுங்கா ணின்னுங்கேளே. (சரு)

கேசரக்குளிகை.

கேளையா விம்முறையை யெவர்தாஞ்செய்வார்-கேசரத்தின்வாலைரச மிதனாற்கட்டும, அளையா வறுபத்து நான்குஞ்சித்தி- யண்டசத்தசாகரமு மிதனாற்சித்தி, காளையா சற்பங்க ளிதனாற்சித்தி - காலதொடு விடமிஃது கண்டுகொள்ளே, மாளுமையா மகததானசரக்கெல்லாந்தா-மாண்டிடுமே விடம்பட்டா லுடனேமாதோ. (சசு)

மாதர்மய லற்றபுலத்தியனேகேளு - மகிமைநிறை விடக்கலைநூல்கடோறும், கோதறுசீர்ச் சித்தரெலா மறைத்துச்சொன்னார்-குணமாக யானதனை வெளியாச்சொன்னேன், ஏதமிலாப்புகழுடைநந்தீசராணை - யினிதாகவறிந்துகொண் மயலுறாதே, ஆதரவாப் பிறைமுடித்த வையன்மேனு-ளறைந்திட்ட படியானுமறைந்திட்டேனே.

அறைந்திட்டே னென்றன்மே லாணையாணை - யாருக்குமிம்முறையைச் சொல்லவேண்டாம, விளைந்திட்டே னிம்முறையின் றீட்சைமார்க்கம-வேதாந்த மைந்நூற்றைப்பதனம்பண்ணு, கனைந்திட்டே னிந்நூலை வெளிவிடாதே - காசினியின் மானிடர்க்குக் காட்டவேண்டாம், திறந்திட்டே னிந்நூலைந் தாங்காண்டத்திற்- றேயத்திற் கிடையாது பதனம்பண்ணே. (சஅ)

பதனமிது வெகுபதன மைஞ்சாங்காண்டம் - படிப்படியாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் முப்பூமார்க்கம், அதிசயமா மென்பாடன்மூன் றுலட்சத்-தன்றிமற் றெவற்றிலுமிம் முறையேயில்லை, கதமதொரு சிறிதுமிலாப் பதினெண்பேருங்-கபடமதாச்சொல்லிவைத்தார் நூல்கடோறும், அதிகமிஃதாயிரத்தெட் டண்டத்திற்கு-மதிகமைந்தாங் காண்டமோ வதிகங்காணே. (சகூ)

காண்டகுரற் குணமுடையோ யன்பின்மிக்காய் - கல்வியறி வுடையாய்கண் மணியேகேளாய், மாண்டபுக ழகத்தியன்வாக்கமுதவாக்கா-மாகிலையாயிரத்திலுநகி துயிராம்பாரு, வேண்டுமெனில் வேதாந்த சுருக்கம்பாரு - மேதகுமைந்தாங்காண்டச் செய்யுணூற்றில், கோண்டருயோர் நெறியகற்று குருவைக்கண்டு-குகையில்வந்து சிவயோகக் கறபமுண்ணே. (ருய)

கற்பக்கரு.

கற்பமதுவாதத்தின் குருதானையா - கபடமாயில்லைகற்ப மென்றுசொன்னார், அற்பமாமல்லவாகா தொருநாளேனு- மையையோவுன்னுயிர்தான் மாயுங்காணே, கற்பமதுதிட்சைசெய்த வாமப்பாலைக்- கண்டுகுரு வென்றுசொல்லிப்பணம்போற்கொள்ளு, விற்பனமாகீதானோர்மண்டலத்துண் - மேன்மைபெறுகாமப்பாற்றிட்சைகொள்ளே.

கொள்ளுமறு மண்டலத்திற் பனிநீர்கொள்ளு-கொடுங்காரமெத்தவையா வணுப்போற்கொள்ளு, அள்ளையா கற்பங்காயாதிகொள்ளு-வதன்பினாப்பஞ் சிகரண முடிவுகாணும், வெள்ளையா வைஞ்சகற்ப முடிந்துபோச்சு-வெளியிலுன்னை யெவர்காணப்போகிறார்கள், இல்லையா கோடியுகம் வாழலாகு - நிமிடத்திற்தெவுனத்திற் காணலாமே.

காணப்பாதத்துவங்க டொண்ணூற்றாறுங் - கண்மணியேசபையாருங் காண்பாரையா, மாணப்பாவாதமென்ற கருவைக்கண்டால்- வாதபித்தசிலேத்துமத்தை மடித்துக்கொள்வாய், ஏணப்பா வெட்டிரண்டும பத்துங்காண்பா-ரிருப்பாரே கோடியுக மெனைப்போல் வாழ்வார், வேணப்பா வையகத்தின் மாண்பர்கூடி- வேதமென்றசாத்திரத்தை வெளிவிட்டாரே. (ருக)

விட்டாரே சித்தர்கடாஞ் சொன்னநூலில் - விவேகத்தால டக்காமல் வேடம்பூண்டார், கெட்டாரேயவர்கொடியமனத்தினாலே-கேடுகெட்ட சண்டாளர் கூட்டங்கூடி, தொட்டாரே வழலையென்ற வாதியாதி-தொடுத்தாரேசரிவையில்வாழ் பவளமெல்லாம், விட்டாரேயவர்பொருளைகாசமாக்கி-வெற்றிருங்கையிற்கொடுத்துவிடுவார்பாரே

விடுவார்களவர்பணத் தொக்கதானால் - விளங்குவரோ வொருத்தனும் விளங்கார்மேலும், கொடுநோயாங் குட்டமொடு பாண்டுரோகங்-கொண்டலைவா ரெக்காதற்கோ ளையமில்லை, கெடுவார்கள் கன்மகாண்டத்திற்சொன்ன-கிரியைகளைச் செய்தாலுமுய்யமாட்டார், படிமீதிற் பொய்வேடம பூண்டோர்க்கிந்நாள- பகரவில்லை சிவயோகிக் காகுமன்றே. (ருஉ)

துலாராசி.

யோகியென்ற பேர்படைத்தோ னுலகிலையா-வொருகோடி மாந்தர்களிலொருவனுண்டு,தேகியென்றபெயராதுதானவற்கேசொலுஞ்-

செடத்திலுள்ள கூறதுவு மவற்கேதோன்றும், சோகமிலா போகெ ட்கே யிராசிக்கூறு- சொல்லரிய விட்டகுறைபுத்திரட்டம், ஊகித்த் துலாராசி செனமக்கூறம் - குதிக்குமபோ தவற்கிவைகள் பூர்வ மாமே. (நக)

பூர்வமாமொன்பதற்கு ளெய்தவொண்ணுப் - புகழ்படைத்தபூர்வமெனு ஞானக்கண்ணுல், பூர்வந்தாய் வயிற்றிலவ னுதிக்குளாளிற்- புகலரிய பராபரத்தைப் பணிந்தேபோற்றும், கூர்மையாப் பராபரனே யன்புகொண்டு - கூறுமனக்கண்ணாலே யொட்டிப்பார்க்கும், நேர்நோக்கிற்செயகம்பம் பரத்திநேர்மை - சிவசிவா பாலகற்குத் தெரியும்பாரே. (நஎ)

தெரியும்வார் செயகம்பம் பரத்திநேர்மை - தேனமுதமதனப் பால் சிறந்தேசுபாயும, அறியவெநசப்பாலகனு மொழிதற்கொண்ணு-வமுதத்தையடித்துவாய் மடுக்குநாளும், பரிவாக வமுதத்தை யடித்துண்டக்கால்-பரிவாடை பதினெட்டும பண்பாய்ப்பேசும், துருவமாத் துலாராசி பூர்வஞானக் - தொடர்ந்துவரும விடாவைய சொன்னேன் பாரே. (நஅ)

மச்சரேகைமுதலியன.

சொன்னவொரு பத்துக்கு ணிராதாரத்தின் - சொல்லரியமவுனமையா வபானவாயு, அன்னமிகவலக்கணுற வுறைந்துதள்ள-வராருளாற் பாலகனு மவனிமீதில், சொன்னவிக் கிரகம்போல் வந்துதோன்றுந்-தகளருசீ ரம்மகவின் கருக்கூறைய, என்னென்று சொல்லுவன்யா னியம்பவொண்ணு - திடமவலமா விரேகையொன் றிருக்குந்தானே. (நக)

தானென்றபாலகற்கு முதுகின்மச்சஞ் - சாற்றுதன ரேகைநேற்றி கன்னிருகரன், பூனென்ற விருபதமுஞ் சக்கரந்தான் - புகழ்பெரிய மார்புகணிற் பிறைபோன்மச்சம, வானென்ற வுண்ணாக்கின் மவுனரேகை-வளர்பிறைபோற் றுனிருக்கு மைந்தாகேளு, கோனென்ற வமரர்குரு வியாழன்றானுங்-கூறரிய சுக்கிரனும் பார்வையாமே.

ஆமது காணடுநாசி லமுதகெங்கை - யரகரா பரத்தினுடைமகிமையாலே, போமதுதா னுண்ணாவி லமுதசத்தி - புகழ்பெரியபாலனுக்கு மவுனஞ்சொல்வான், வாமமிகு வாமிசிவ காமரூபி-மைந்தனுக்கோ ருபதேச மளிப்பாள்பாரு, தேமதுதான் மவுனசிவயோகராசி- தெளிவாகச் சித்திக்கு முண்மையாமே. (சு0)

சித்திக்குஞ் செகராசி யீதுதானையா - செகத்குருவா வான்சித்
தனுவான்பாரு அத்திக்கு மைஞ்சுலய தானலைய - வன்றன்றேனவக
த்தீசர் மவுனஞ்சொலவார், மூதக்கேக யருகனும் படிச்செய்திட்டு-
மோனதிலெபெறுகற்குமூலஞ்சொல்வேன், பதத்திக்கோர்வித்தெனுமீ
ரொன்பான்சித்தர்-பாலிப்பார் தியானத்தாற் சொலிப்பாய்மன்னே.

சொலித்திடவே யோகமொடுஞானஞ்சொல்வார் - சொற்பெரி
ய யோகசிவ மவுனஞ்சொல்வார், ஒலித்திடவே சித்தர்தமக் கடை
யாளம்பார் - கிருபையுடன் யான்சொன்னே னறிந்துகொள்ளு, பலி
த்திடவே பரிபாடைத் தியானஞ்சொல்வார் - பஞ்சபட்சிதாமொடுங்
குஞ் சவையுஞ்சொல்வார், அனுக்கிடேல்வழுத்தரிய வாதஞ்சித்
தி-பரையறியப்பலரிங்கே யலைவாராமே. (௬௩)

புத்திகெட்டவாதி.

ஆமோரிவ் வையகத்தே மடையர்கூடி - யலைந்தலைந்து கட்டதி
னு லாவதென்ன, போமேதான்புகைபெழும்பி மேகம்போலப்-பொ
ருமியேசன்கெட்டுப் போவார்பாரு, வாமேதான் வாய்புலம்பி மடை
யரெல்லாம் - வாதமது பலிக்குமென்றே பொருள்கடோற்றுக், கா
மேதான் கடைசரக்கைச் சுட்டுச்சுட்டுக் - கருவறிந்த யோகியைப்
போற் கண்கெட்டாரே. (௬௪)

கருவென்னகுருவென்ன விராசியோர்க்குக்-கண்ணாடிமுகம்போ
லே காணும்பாரு, பருவென்ன தருவென்ன தலாராசிக்குப்- பாத்
திரா மவர்பெருமை சொலப்போமோ, புருவென்ன புகழென்ன
சொருபஞ்சித்தி - புகழ்பெரிய விடக்கல்விற் பலிக்குமவாதம், வரு
மென்ன வகைபென தொகைதானென்ன - வழுத்தைந்தாங்கொண்
டத்த மறைபதாதே. (௬௫)

மறையாமற் சொல்லுகிறேன் மைந்தனே-மகத்தான பரிபாடை
யில்லாமற்றேர், குறையாமற்சொல்லுகிறே னடிகொண்டு-கோடா
னுகோடிவிதகை யின்றிப்பாரு, அறையாமலறையையா யிருந்துச்
சொச்ச - மாயிர செட்டிதழ்பா வைஞ்சாங்காண்டத் - துறையி
லோதுறையறிந்துதருவகலாடு, துருவத்திமேலேறிக்கருக்கண்
டேனே. (௬௬)

பராபரதிட்சை.

கருவானபொருளோர மூலாதாரங்-கருவறிந்த மூலத்தின்மேலா
தாரம், அருளானவாருளையா வாதாரத்தை- யறிவாலே யறிந்தெனிரா
தாரமூலம், குருவானவிருளையா பராபரத்தின் - குணமான வெளி
யையா நாதவிந்து, தருளானதருளையா சமைதானுகுஞ்-சமரசத்தின்
மூலமையா வாறுபாச்சே. (௬௭)

நிராதார தீட்சை.

ஆறுமேமவுனசிவ யோகதீட்சை-யையனே வறைந்திட்டேனு ர்காஞ்சொல்வார், பாறுமேபராபரத்தின் றீட்சையாச்சு-பாடுகின்றேனிராதார தீட்சைகேளு, நீறுமேநிராதார மந்த்ராதீட்சை - நினைவோடுகேட்டிடுவாய் நேர்மையாக, ஆறுமே அநாரமது உகாரங்கொண்டே - யரகராயவசிமந அரஉமெனனே. (௬௮)

நிர்க்குண தீட்சை.

ஓமதுதானிராதார தீட்சையாச்சு - நேரகோகோ நிற்குணத்தின் றீட்சைகேளு, வாமமது வகாரமுடன் யகாரங்கொண்டு- மாட்டுகிறேன் யவசிமந அரஉவென்று, காமமது சொன்னேனிர்க்குணத்தின் றீட்சை - நன்றாக முப்பூவின் றீட்சையாகும், நேமமதாநிர்க்குணத்தின் றீட்சையாச்சு - நின்மலமாந் தசதீட்சை நேர்மையேனே,

நின்மல தீட்சை.

நேர்மையா நின்மலத்தின் றீட்சைதன்னை - நேயமொடு சொல்லுகிறே னினைவாக்கேளு, சீர்மையாஞ் சிகாரத்தி லுகாரந்தானுஞ்- சிமநயவ ரீமறீமசிங்கென்றேயூன்று, நீர்மையா நின்மலத்தின றீட்சையாச்சு-திகழ்நகரிபசித்தர்களு மிவவாறேதார், வார்மையாநின்மலத்தின்றீட்சைசொன்னேன்-மகந்தானப்பூரணத்தின்மகிமைகேளே,

பூரண தீட்சை.

கேளேநீ பூரணத்தின் றீட்சைசொல்வேன் - கேடிலாநாதர்கடாஞ் சப்தகோடி, ஆளேதானறசதீட்சை பார்த்துததேறி-யண்டபகிரண்டநவ கண்டமபாய்ந்தார், நாளேதா னகாரத்தில் உகாரமேறி- நயவசிம நறீங்ஸ்ரீங்ஓ மென்றேயூன்று, வாளேதான் பூரணத்தின் றீட்சையாச்சு - வளமானவாதார தீட்சைபாரே. (௭௧)

ஆதார தீட்சை.

பாராயோவாதார தீட்சைசொல்வேன் - பாலகனேயாதாரதீட்சையையா, மாராயோ சிகாரத்தில் உகாரங்காணில் - மநயவசிவங்சிங்கிறிங்கென்றே யோகாய், ஆராயோ வாதார தீட்சையாச்சு- தண்டசத்தசாகரமு மடங்கிப்போச்சு, ஏராயோர்பேரண்ட வகண்டமட்டு-மேறலாம் வாசிகொண்டு தீட்சைபாரே. (௭௨)

பாரோதானுதார தீட்சையாச்சு - பகருமொரு தீட்சையிஃதில்லாவிட்டால், ஏரோதான்யோது முப்பூத்தானு - மெந்தவிதம்பார்த்தாலு மனங்கூடாது, ஊரோதானோராகுமுப்பூத்தானு-முறைதநாரேயவரவர்க டட்சைதாமும், சீராணசத்திசிவ தீட்சைதாமுஞ்- செப்புவதிற்பயனில்லை யறிலைப்பாரே. (௭௩)

நூல்பார்த்துலவாட மதிலேறிப்பார்த்தே - னுலவரிய பரிதரிச னத்தைக்கண்டேன், கால்பார்த்தே னதற்கப்பால் வாசிகொண்டு, கருத்தோடுபார்க்கையிலே நிராதாரத்தை, நீல்பார்த்து நிராதாரங்க ளைக்கண்டு - னேராகப்பூசித்தே னப்பாற்கேளு, வால்பார்த்துவாசிசிவ யோகங்கண்டான்-மகத்தான நிர்க்குணமே பவிதமாமே. (எச)

பவிதமென்ற நிகண்டையா லவஞ்சாங்காண்டம்- பாடினேனிந் நூல்போ லொருநூலில்லை, பவிதமையாயிரத்தினுக்கோ ருயிராயிந் தப் - பாரதனிலாரறிவா ரிந்நூறன்னை, நவிதராதுளந்தெளிந்த மேலோரொல்லா-கவிலருஞ்சிரிந்நூலைக் கைக்கொண்டார்கள், வலியமனமடக்கிமேலோர்க்கடிமைசெய்து-மைந்தனேபன்னிரண்டுவருடங்காத்தி,

காத்திருந்தவர்மகிழத் தொண்டுசெய்தாற்- கல்வியறிவதனாலே கண்டுகொண்டு, ஆர்த்திபொடுநீயாசொன் றனைறுகேட்டே-யன்புடையமகனென்றே யறிந்தெடுத்துச், சேர்ந்தனைத்தைந்நூற்றை யெடுத்துக்காட்டிச்-செய்பாகங்கைபாகஞ் சிறமையாக, வார்த்தைசொல்லி மெய்ம்மொழியை யுபதேசித்து - வைத்திருப்பார் பக்கத்தின் மனமொன்றுமே. (எசு)

ஆமேகாண் முன்சொன்ன கருகாலைய - வறிவாச்சு நின்னுநீ சொல்லக்கேளு, காமேதான்களைத்திறுகக சலத்தைத்தெயஃறன்-கண்மணியேபத்துமுறை யமுதகத்தி, பாமேதான் பாலமுதம போலே காணும-பாலகனேயமுதத்தை யெடுத்துகொண்டு, வாமேமானடுப் பேற்றித்தீயைமூட்டி-மைந்தனேகாயவைப்பாய்சாமந்தானே. (எஎ)

சாமந்தான்காயவைத் திறக்கிபார்த்தாற்-சாற்றரிதாய்க்குழம்பதுபோ லிறுகும்பாரு, சேமமதார்சுத்தசலந் தன்னைப்பார்த்துத-தெளியவைத்தான் முத்துப்போற் றெளிக்குகாணும, காமமதா விரவிதனிற் காயவைப்பாய் - கசிவெல்லாம் போய்சிவந்து கட்டும்மண்டும், பாமமாப்பத்துமுறை ரவியிற்காயந்தாற்- படருமையாவெள்ளைக்கல் லுப்பதாமே. (எஅ)

வெண்சாரை உப்பு.

ஒப்பிலாவுப்பதுவும் பிட்டுப்போலா - மோகோகோ வெழும்புமையா சாரைபோல, வெப்பானவுப்பதுவுஞ் சிறுஞ்சிறம்-வெண்சாரையிதற்குப்பேர்விடம்பொல்லாது, தப்பிலாவுப்பினிற மென்னசொல்வேன்-தவளநிறச்சந்திரன்போ லொளிருமையா, செப்பரியசிவவுப்பென் றிதற்குப்போரஞ்- சிரானபராபரத்தைத்தியானஞ்செய்யே

பரபூசைமுதலியன.

செய்துபரபூசைகுரு பூசைமேலாஞ் - சிற்பரியம் மனோகவுரியா லபூசை, எய்தரியசத்திசிவ பூசைசெய்தே - யேசிலண்டவுப்பெடுந் தடக்கமபண்ணு, மெய்யிதுவாஞ்சொல்லிவிட்டே னெனிக்கவில்லை- வேதாந்த சற்குருநகன் பாதந்தானை, கைவரவே வெளியிட்டுச் சொன்னேனென்று - நாதர்கள்வெஞ்சாபமதைநாட்டினாரே. (௮௰)

நாட்டினார்சாபமதைப் பதினெண்சித்தர் - நவிலரியகற்றமைத்து முனிவர்சாபம், மூட்டினார்சதகோடி சித்தர்சாப- மொழிந்தனரிந்நூறகந்தச்சாபந்தன்னை, விட்டிடுதற் கவரோடே யெதிர்த்தியானும்- விளம்பரியபரனருளா னிவிரந்திசெய்தேன், காட்டினே னிந்நூலை வெளிவிட்டார்கள் - காசினியிற் கழுதையாய்ச் சனிப்பாராமால. ()

ஆமேதா னின்னுமொரு கருவைக்கேளு - வாகாயநாதசத்தி யுப்பையன்பா, நாமேலச்சொல்லுகிறே னாருபி - நாதாந்தசிரோமணியின கூற்றைறநன்று, வாமேகான வழலைபவெண் சோலைக்கன்னி-வழுத்தரிய பதுதுவய ஞானகன்னி, தேமேவுதேசியமா மியடன்பேச்சு- சிவனுடனே கூடிவிளை யாடினாளே. (௮௨)

ஆடினாளன்புடனே தேவதாசி - யமுதமென்ற காதவிந்திற் கூடினாள்பார், பாடினாள்பனியென்ற விந்திற்சேர்ந்தாள்-பனிச்சென்று தெளிந்தெழுந்தாள் பரதிந்தேசி, சாடினாளவள்சென்று விந்திற் சேரச்- சலவடிவாங்கங்கையது பொங்கும்பாரு, வாடினாடெளிந்ததண்ணீ ரமுதமாச்சு - மகத்தானதேசிநீ ரானதும்பாரே. (௮௩)

பேரான வச்சலந்தான் தெளிந்தகாலுற் - பேசுதற்கு நாவெழுமோயாவர்க்கேனும, விரான விரியையா வூசிகொண்டு-விட்டக்காலச்சலந்தான றெளிந்துபோகும், ஆரானவூசிநீ ரமுதமாச்சு- தன்றன்றோ தெளிவாச்சு தமூரியாச்சு, காரான வொன்றனக்கோ ரிரட்டிப்பாச்சு - கன்னியென்ற வூசிநீ ரிதற்குப்பேரே. (௮௪)

இதுவன்றோ வெண்மைநிறக் கிளிஞ்சிலண்ட-மிதினுடையவிந்தெடுத்து நாதத்தூட்டி, அதியான வண்டமையா விரண்டாம்வைப்பா, மதினுடைய விந்துநீர் கிளிஞ்சினீராம் - மதியுடைய வஞ்சியிவளோசைககாரி-மயக்கினாளென்றனையு மயக்கினேன்யான், பதியான கிரியென்றார் கிரிதானன்று - பகர்கிரியி லுமர்தேசி யண்டமாமே. ()

தேசிநீர்.

தேசியென்றாற் றேசியன்றத் தேசியண்டத் - தேசியிவளகுடியிருப்பு மூன்றும்வைப்பு, பாசியென்றாற் பாசியன்று பாசியண்டம- பகராத பொருளையா நாலாமவைப்பு, வாசியென்றால வாசியவறாசி நீர்தான்-மகத்தான வண்டமையா வைஞ்சாமவைப்பு, வேசியென்றால வேசியன்று குமரியாளுண்-மேலான வண்டமையா வாறும்வைப்பே.

வைப்பான வைப்பொன்றுந் தப்போவில்லே - வயிரமாமுமிஷை யா வுளைக்கப்போமோ, உப்பான வுரோமகீ ரப்பினண்ட - முடன் சேர்ந்த கருவையா வேழாம்வைப்பு, செப்பரிய பொருளிதையார்செ ப்பவல்லார் - செயமான குருவிதுதா னெட்டாம் வைப்பே, அப்பா னவப்பதைய மறிந்துகொள்ளு-வடங்காதவண்டமையா குருநீராமே'

கம்பியுப்புப் பாறையுப்பு.

குருவான குருத்திரண் டொன்பதற்குட் - குருநீளாவாங்கியே கத்திசெய்கால், அருவான கருத்திரண்டு கம்பியாச்ச - தகற்கடியிற் பாறையெனும் பொருடாளுச்சு, பருவமொரு பத்துக்குட் பருவப் பெண்ணின் - பாலியத்தை யென்னுலே சொல்லப்போமோ, மருவா ன மங்கைப்பெண் பெற்றவண்ட - மகத்தான வொன்பதற்குட் பத் துமாச்சே. (அஅ)

ஆச்சதுபா ரண்டத்தி னமுரிசெங்கை - யடங்காதவச்சலத்தா லமுதசத்தி, பேச்சிதுபார் பேசாத கருவையெல்லாம் - பேசிவைத் தே னைந்நூற்றிற் பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தான பொருளை யெல்லா - மாட்டினேன் புலத்தியனே யறிந்துகொள்ளு, ஒச்சதுபா ர் முறைதவறு தின்னுஞ்சொன்னே - னுனக்கெய்து மெய்தரியமுத் திதானே. (அகூ)

முத்தியென்ற வாறேதோ வெனக்குச்சொல்லு - முத்தியென் றசத்தியாம்வாலைப்பெண்டான், பத்தியென்ற பத்தியது சித்திகோ டி-பகரார்களுக்கடாம் பண்பாக்காணும், பத்தியென்ற வாறேதோ வெனக்குச்சொல்லும் - பராசத்திமகிமையது பச்சைவன்னம், அத் தியென்று சத்திபக்தர்தாஞ்சொல்வா - ரடிமுடியினுள்ளிருந்த வா லையாமே. (கூ0)

ஆனையென்றவாறேது சொல்லிவையா - வானையென்ற ரசமது தான் கிக்தபாரு, ஆனையென்றுலானையது மதகதயானை - யப்பெரி யயானைதனை யார்தாம்வெல்வார், ஆனையென்ற வாறதனைச் சொல்லி வையா-வரிவையிக்து காதமதி லைஞ்சாஞ்சக்தி, சோனையென்றசோ னையம்தண்டவேர்தான் - சொல்லாதமவுனமது சொல்லக்கேளே. ()

சல்லிவேர்

கேளென்னச் சிடன்மகிழ்ந் தொன்யாளென்று - கேட்டதிறைக் கோனென்றும் பரனென்றும்பார், காளென்றுகானதிந்தவனஞ்சொ ல்லக்கே - ளுமென்றவிக்ததுதான் விருட்சமாகும், ஞளென்றசொ ல்லதுதான்சொல்லிவையா - துகளிலாச்சோதியேயாதியாகும்,வேளெ ன்றவேளாள விவரந்தன்னை-விளம்புகிறேன்சல்லிவேரொன்றுபோ'

பேரானபோததா னண்டப்பேராம்-பேசாற்கு காவெழுமோ பேசார்பேசார், சீரானசோறதுதான் மதனச்சோறு - செப்பரிய சோதிமர வேர்தான்சோறு, ஆரானவாறதுகாணண்டவாறு-மாயிரத் தெட் டண்டமட்டு மளாவுமபாரு, நீரானசாறதுதா னண்டச்சாறு-நிகழ்த்துசல வியமெனுமோர் கொல்லிவேரே. (௯௩)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர் வெல்லும்வே ரென்றுபேராங் - கூறுமொருக ல்லியமா மரத்தின்வேரு, கல்லும்வேர் புல்லும்வே ரண்டவேரு-கரு விருக்கவண்டவே ரிதற்குப்பேராம், சொல்லும்வேர் கில்லும்வே ரென்றுபேராஞ் - சொற்பெரிய கல்லுப்பென் றிதற்குப்பேராம், அல் லும்வேர்வெல்லும்வேர் குருவின்வேரோ - டண்டத்தின் மரமென் று மிதற்குப்பேரே. (௯௪)

மரமென்று லென்னமரஞ் சொல்வீரையா - மகத்தான வண்ட த்தின் மரந்தானையா, வரமென்றுலென்னவரஞ் சொல்வீரையா-வழ லையென்ற வாலைரசமரந்தான்பாராய், சரமென்றுலென்னசரஞ்செ ல்வீரையா - சாற்றரியசலவிவேர்ச் சரந்தானையா, அரமென்றுலென் னவரஞ் சொல்வீரையா - வகண்டமென்ற வகண்டத்தின் வரத்தின் பேரே. (௯௫)

போான பெயர்களெல்லாம் வெளியதாகப் - பேசினேன்புலத் தியவைஞ்சாங்காண்டத்தில், பாரறிய பரிவெனும்பேர் மறைப்பை யெல்லாம் - பகல்போலே விளக்கிவிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரு, சித்த ரெல்லவர்களிவ் வண்ணஞ்சொன்னார் - சீர்தூக்கிப் பார்க்கினிலையாதொ ழைய, ஆரானவனைகுருவறாக ளறப்போக - வாதித்தொட் டகதமட்டு மறைந்திட்டேனே. (௯௬)

அறைந்திட்டே னிந்நூலை வெளிவிட்டோர்க ளண்டவிடி வி ழுந்துதலை தெறித்துப்போவார், குறைந்தமதி குருமொழியை வெ ளிவிட்டக்காற் - கோடியிடி யவர்தலையில் விழுமன்றேபார், சிறந்த புகழ்ச் சதுகோடி ரிஷிகள்சாபஞ்-செகற்குருவின்சாபமது வந்துசாரு ம், மறுகோடிச்சாபங்க ளனைத்துந்தீர்த்தேன்-மகத்தானவைந்நூற் றை யடக்கம்பண்ணே. (௯௭)

பண்ணப்பா பராபரத்தின் கிருபையாலே - பாரித்தே னைத் திலுகும் பெயருஞ்சொன்னேன், கண்ணப்பா கண்மணியே சாற்ற

வொன்றைக் - கருவெல்லாமுன்றனக்குக் கருத்தாச்சொல்லேன், வி
ண்ணைப்பா விண்ணுக்குண் மணியேயென்றன் - வேதாந்தசித்தருக்
குள் விளங்கும்வாழ்வே, தண்ணைப்பாகாதங்கப்பொருளைப்போற்று-
தயமாகவென்குருவு முனைத்தார்காணே. (௯௮)

காலைவென்று னெடுந்தூர மென்றேவாடிக் - கலங்காதேயென்
றுரேசகருவைக்கண்டு, மாணவென்றுனல்லவழியிலே தென்றேகி- கம
த்தான வண்டசரா சரங்களெல்லாம், காணவேகண்டு தெளிந்திடுதி
மாறுக்-கருணைமொழி யென்குருவாங் குமரவேளும், யாணர்நிறையா
திபக்த மிதுவேயெனறு - மண்டசத்தசாகரமு மிதுவென்றார். ()

இதுவன்றோ வண்டபகிரண்டமென்று - மிதமானவண்டம்பே
ரண்டமென்றும், பதியென்ற பரமனைமற வைஞ்சாங்காண்டம்- ப
கருகின்றபோரண்டப் பதியாமென்றும, மதியொடுசீர் மவுனவண்ட
மிதுவேயென்று - மகத்தானவென்குருவு முபதேசித்தார், சதுர்பெ
றுசற்குணசித்தியே யறிந்துவாழ்ந்தி - சாற்றுபரிபாஷைமுற்று முற்
றிற்றன்றே. (௱)

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

ஐந்தாங்காண்டம்.

1469.

முற்றிற்று.